ข้อมูลสารสนเทศและดัชนีทางการศึกษา

จังหวัดศรีสะเกษ

ประจำปีการศึกษา 2569

เอกสารหมายเลข 1/2570

กลุ่มนโยบายและแผน
สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดศรีสะเกษ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
กระทรวงศึกษาธิการ

ข้อมูลสารสนเทศและดัชนีทางการศึกษา
จังหวัดศรีสะเกษ
ประจำปีการศึกษา 2569

เอกสารหมายเลข 1/2570

กลุ่มนโยบายและแผน
สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดศรีสะเกษ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการ

บทสรุปผู้บริหาร

ข้อมูลสารสนเทศและดัชนีทางการศึกษา
จังหวัดศรีสะเกษ ปีการศึกษา 2569

สรุปภาพรวมระบบการศึกษาและแนวโน้มสำคัญ

1 ภาพรวมระบบการศึกษา

โอกาสทางการศึกษา เพื่ออนาคตที่ดีกว่าของศรีสะเกษ

1,684 แห่ง
หน่วยงาน/สถานศึกษา

13,389 คน
ครูและบุคลากร

239,944 คน
ผู้เรียนทั้งหมด

ชาย
123,800 คน
(51.60%)

หญิง
116,144 คน
(48.40%)

2 โครงสร้างผู้เรียน

ประถมศึกษา	79,918 คน	(33.31%)
มัธยมศึกษาตอนต้น	48,346 คน	
ก่อนประถมศึกษา	40,966 คน	

ระดับประถมศึกษามีผู้เรียนมากที่สุด

3 แนวโน้มจำนวนผู้เรียน

ลดลง 34,260 คน
-12.49% ในรอบ 5 ปี

แนวโน้มลดลงต่อเนื่อง กระทบการวางแผน ห้องเรียน ครู และทรัพยากร

4 สถานศึกษาและการกระจายบริการ

สถานศึกษาทั่วถึง โอกาสการเรียนรู้เท่าเทียม

ขนาดเล็ก	1,222 แห่ง	(72.61%)
ขนาดกลาง	390 แห่ง	
ขนาดใหญ่	43 แห่ง	
ขนาดใหญ่พิเศษ	19 แห่ง	

พื้นที่ที่มีฐานผู้เรียนขนาดใหญ่ :
เมืองศรีสะเกษ • กันทรลักษ์ • ขุขันธ์

โครงสร้างสถานศึกษาของจังหวัดพึ่งพาสถานศึกษาขนาดเล็กเป็นหลัก

ประเด็นสำคัญ : ผู้เรียนลดลงต่อเนื่อง แต่ยังต้องรักษาการเข้าถึงบริการทางการศึกษาให้ทั่วถึง

บทสรุปผู้บริหาร

ข้อมูลสารสนเทศและดัชนีทางการศึกษา

จังหวัดศรีสะเกษ ปีการศึกษา 2569

ครู ผู้สำเร็จการศึกษา โอกาสทางการศึกษา และโครงสร้างการเรียนต่อ

5 ครูและบุคลากรทางการศึกษา

ข้อมูลครูและบุคลากร เพื่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา

972 แห่ง	195,539 คน	10,355 คน	18.88 : 1	81.49%
สถานศึกษาที่มีข้อมูลครู	นักเรียนในชุดข้อมูลครู	ครูผู้สอน	อัตรานักเรียนต่อครู	ความครอบคลุมผู้เรียน

ควรวิเคราะห์ต่อในระดับรายสถานศึกษา รายวิชา ช่วงชั้น และพื้นที่

6 ผู้สำเร็จการศึกษา

สะท้อนผลสัมฤทธิ์การจัดการศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ

ผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมด

47,279 คน

ชาย	หญิง	1,021 แห่ง	ครอบคลุม
23,619 คน	23,660 คน	สถานศึกษาที่มีข้อมูล	22 อำเภอ

จำนวนชายและหญิงใกล้เคียงกัน

ผู้สำเร็จการศึกษาจำแนกตามระดับการศึกษา (คน)

ประถมศึกษา	15,105 คน
มัธยมศึกษาตอนต้น	13,581 คน
มัธยมศึกษาตอนปลาย	11,109 คน

7 โอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา

อัตราการเข้าเรียนขั้นต้น (Gross Enrollment Rate) ปี 2568

อัตราการเข้าเรียนขั้นต้น (Gross Enrollment Rate) ปี 2568

ดัชนีหญิงต่อชาย

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายรวม ปวช.

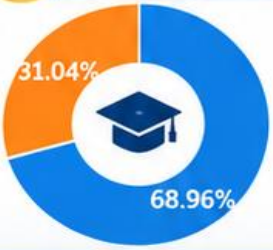
= 1.202

อัตราการเข้าเรียนอย่างหยาบ

ไม่สามารถตีความเป็นจำนวนเด็กนอกระบบได้โดยตรง

8 โครงสร้างสายสามัญและสายอาชีพ

เส้นทางการเรียนต่อของผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมปลาย

สายสามัญ	สายอาชีพ (ปวช.)
27,903 คน	12,562 คน

สัดส่วนสายสามัญ : สายอาชีพ

68.96 : 31.04

ควรพิจารณาความสนใจผู้เรียน หลักสูตร การเดินทาง และความต้องการกำลังคนของพื้นที่ร่วมกัน

เปรียบเทียบสัดส่วน ปี 2565 และ ปี 2569

ปี 2565	61.60 : 38.40
ปี 2569	68.96 : 31.04

สัดส่วนสายอาชีวศึกษาลดลง

7.36 จุดร้อยละ

ประเด็นสำคัญ : โอกาสเรียนต่อระดับมัธยมปลายและสายอาชีพยังเป็นเรื่องที่ต้องติดตามใกล้ชิด

บทสรุปผู้บริหาร

ข้อมูลสารสนเทศและดัชนีทางการศึกษา
จังหวัดศรีสะเกษ ปีการศึกษา 2569

ผู้เรียนพิการ คุณภาพการศึกษา และประเด็นสำคัญสำหรับการวางแผน

9 ผู้เรียนพิการและบริการสนับสนุน

สร้างโอกาสทางการศึกษาอย่างเท่าเทียม สำหรับผู้เรียนทุกคน

12,106 รายการ
ผู้เรียนพิการ

5.05%
ของรายการผู้เรียนทั้งหมด

ประถมศึกษา
8,495 รายการ

สัดส่วนภายในระดับสูงสุด
10.63%

สะท้อนความต้องการด้านบุคลากรเฉพาะทาง สื่อ เทคโนโลยี และบริการช่วยเหลือเป็นรายบุคคล

10 คุณภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

ยกระดับคุณภาพผู้เรียน สู่มาตรฐานที่สูงขึ้น

O-NET ปี 2568

คะแนนเฉลี่ยจังหวัดต่ำกว่าระดับประเทศ ในทุกรายการที่เปรียบเทียบ

NT รวม 2 ด้าน
= 52.56 คะแนน

+0.24 จากระดับประเทศ

ศรีสะเกษ	52.56
ประเทศ	52.32

RT รวม 2 ด้าน
= 80.17 คะแนน

+1.60 จากระดับประเทศ

ศรีสะเกษ	80.17
ประเทศ	78.57

V-NET ระดับ ปวช.
= 41.75 คะแนน

ช่องว่างจากระดับประเทศลดลงจากช่วงก่อนหน้า

ศรีสะเกษ	41.75
ประเทศ	43.62

11 ประเด็นสำคัญสำหรับการบริหารและวางแผน

ใช้ข้อมูลนำการตัดสินใจ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

1. **รองรับผู้เรียนลดลง**
   วางแผนห้องเรียน เครือข่าย และทรัพยากรตามบริบทพื้นที่
2. **ติดตามหลังจบ ม.3**
   ดูเส้นทางสู่สายสามัญ สายอาชีพ การทำงาน และการศึกษาต่างจังหวัด
3. **ยกระดับฐานข้อมูลครู**
   เชื่อมข้อมูลรายวิชา ช่วงชั้น สถานศึกษา และพื้นที่
4. **พัฒนาสายอาชีพ**
   เชื่อมหลักสูตรกับความต้องการกำลังคนของพื้นที่
5. **ดูแลผู้เรียนพิการรายบุคคล**
   เชื่อมประเภทความต้องการ บริการที่ได้รับ และผลลัพธ์
6. **ยกระดับผลสัมฤทธิ์**
   โฟกัสรายวิชา/ทักษะที่มีช่องว่างจากระดับประเทศ
7. **สร้างฐานข้อมูลกลางจังหวัด**
   เชื่อมประชากร ผู้เรียน ครู ผู้สำเร็จการศึกษา และผลสัมฤทธิ์

มิติสำคัญในการใช้ข้อมูล : จำนวน – พื้นที่ – คุณภาพ – โอกาส – ทรัพยากร

ใช้ข้อมูลร่วมกันอย่างรอบด้าน เพื่อวางแผนและพัฒนาการศึกษาจังหวัดศรีสะเกษให้สอดคล้องกับสถานการณ์จริง

ประเด็นสำคัญ : พัฒนาคุณภาพผู้เรียนควบคู่กับการจัดระบบข้อมูลเพื่อการตัดสินใจเชิงนโยบาย

คำนำ

สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดศรีสะเกษ ได้จัดทำหนังสือ ข้อมูลสารสนเทศและดัชนีทางการศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ ประจำปีการศึกษา 2569 ขึ้น เพื่อรวบรวม จัดระบบ วิเคราะห์ และนำเสนอข้อมูลสำคัญด้านการศึกษาของจังหวัดศรีสะเกษ ให้มีความครบถ้วน เป็นระบบ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการบริหารจัดการศึกษา การกำหนดนโยบาย การวางแผนพัฒนาการศึกษา การจัดสรรทรัพยากร การติดตามและประเมินผล ตลอดจนสนับสนุนการตัดสินใจของผู้บริหารและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เนื้อหาภายในเล่มประกอบด้วย 4 ส่วนสำคัญ ได้แก่ ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของจังหวัดศรีสะเกษ ซึ่งนำเสนอบริบทด้านประวัติศาสตร์ ลักษณะทางกายภาพ ประชากร เศรษฐกิจ การเกษตร อุตสาหกรรม และการบริการ ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดศรีสะเกษ ประกอบด้วยประวัติความเป็นมา วิสัยทัศน์ พันธกิจ อำนาจหน้าที่ โครงสร้างองค์กร และอัตรากำลัง ส่วนที่ 3 ข้อมูลสารสนเทศทางการศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ ซึ่งนำเสนอข้อมูลสถานศึกษา ผู้เรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้สำเร็จการศึกษา ตลอดจนผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาจากการทดสอบระดับชาติ และส่วนที่ 4 ดัชนีทางการศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ ซึ่งนำข้อมูลพื้นฐานมาวิเคราะห์ในรูปอัตรา อัตราส่วนร้อยละ แนวโน้ม และผลต่าง เพื่อสะท้อนสถานการณ์และประเด็นสำคัญสำหรับการวางแผนพัฒนาการศึกษาในระดับจังหวัด

การจัดทำข้อมูลในครั้งนี้ให้ความสำคัญกับการใช้ข้อมูลตามปีและขอบเขตของฐานข้อมูลที่สามารถตรวจสอบได้ โดยข้อมูลแต่ละรายการอาจมีช่วงเวลาและความครอบคลุมแตกต่างกัน จึงมีการระบุปีข้อมูล แหล่งข้อมูล และข้อจำกัดที่เกี่ยวข้องไว้ประกอบการนำเสนอ เพื่อให้ผู้ใช้ข้อมูลสามารถนำไปวิเคราะห์และใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสม

สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดศรีสะเกษ ขอขอบคุณหน่วยงานทางการศึกษา สถานศึกษา ส่วนราชการ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกภาคส่วนที่ให้ความอนุเคราะห์และสนับสนุนข้อมูลในการจัดทำหนังสือฉบับนี้ให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี และหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ข้อมูลสารสนเทศและดัชนีทางการศึกษา จังหวัดศรีสะเกษ ประจำปีการศึกษา 2569 จะเป็นฐานข้อมูลสำคัญในการบูรณาการจัดการศึกษา การยกระดับคุณภาพและโอกาสทางการศึกษา ตลอดจนการขับเคลื่อนการพัฒนาการศึกษาของจังหวัดศรีสะเกษให้เป็นไปอย่างทั่วถึง มีคุณภาพ และสอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ต่อไป

กลุ่มนโยบายและแผน

สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดศรีสะเกษ

ปีงบประมาณ พ.ศ. 2569

สารบัญ

บทสรุปผู้บริหาร	ก
คำนำ	ง
สารบัญ	จ
สารบัญภาพ	ซ
สารบัญตาราง	ฌ
ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของจังหวัดศรีสะเกษ	1
1.1 ความเป็นมา	2
1.2 สัญลักษณ์ประจำจังหวัด	3
1.3 ลักษณะทางกายภาพ	4
1.4 ด้านเศรษฐกิจ	10
1.5 ด้านการเกษตร	13
1.6 ด้านอุตสาหกรรม	15
1.7 ด้านการบริการ	18
ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดศรีสะเกษ	21
2.1 ประวัติความเป็นมา	22
2.2 อัตลักษณ์ขององค์กรและทิศทางขององค์กร	23
2.3 อำนาจและหน้าที่	24
2.4 ที่ตั้งหน่วยงาน	31
2.5 โครงสร้าง สป.ศธ.	32
2.6 โครงสร้างอัตรากำลังของ ศธจ.ศรีสะเกษ	32
2.7 โครงสร้างผู้บริหาร ศธจ.ศรีสะเกษ	33
ส่วนที่ 3 ข้อมูลสารสนเทศทางการศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ	34
3.1 ข้อมูลพื้นฐานทางการศึกษา	34
3.1.1 ภาพรวมการจัดการศึกษา	35
3.1.2 ข้อมูลสถานศึกษา	36
ข้อมูลครูและบุคลากรทางการศึกษา	46
ข้อมูลผู้เรียน	49
ข้อมูลผู้สำเร็จการศึกษา	59
3.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา	61
3.2.1 O-NET	62

3.2.2 NT 66
3.2.3 RT 68
3.2.5 V-NET 70
ส่วนที่ 4 ดัชนีทางการศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ 72
4.1 กรอบการนำเสนอและขอบเขตข้อมูล 73
4.2 ประชากรวัยเรียนและการเปลี่ยนแปลง 75
4.3 อัตราการเข้าเรียนอย่างหยาบ 77
4.4 ดัชนีความเสมอภาคระหว่างเพศ 79
4.5 โครงสร้างผู้เรียนและสัดส่วนสายสามัญต่อสายอาชีพ 82
4.6 อัตราส่วนนักเรียนต่อครูและความครอบคลุมข้อมูล 84
4.7 สัดส่วนผู้เรียนพิการในฐานข้อมูลการศึกษา 86
4.8 ดัชนีผลสัมฤทธิ์เทียบระดับประเทศ 88
4.9 ประเด็นสำหรับการวางแผนและข้อมูลที่ต้องพัฒนา 90

สารบัญภาพ

ภาพที่ 1.1 ภาพถ่ายทางประวัติศาสตร์เมืองศรีสะเกษในอดีต 2
ภาพที่ 1.2 คำขวัญจังหวัดศรีสะเกษ 3
ภาพที่ 1.3 ตราประจำจังหวัดศรีสะเกษ 3
ภาพที่ 1.4 ธงประจำจังหวัดศรีสะเกษ 3
ภาพที่ 1.5 “ดอกลำดวน” ดอกไม้ประจำจังหวัดศรีสะเกษ 4
ภาพที่ 1.6 ลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดศรีสะเกษ 4
ภาพที่ 1.7 แผนที่จังหวัดศรีสะเกษ 5
ภาพที่ 1.8 แผนที่สภาพการใช้ที่ดิน จังหวัดศรีสะเกษ พ.ศ. 2564 10
ภาพที่ 1.9 สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) จำแนกตามสาขา 11
ภาพแสดงข้อมูลพืชเศรษฐกิจของจังหวัดศรีสะเกษ 13
แผนภูมิแสดงแนวโน้มผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด 15
ภาพที่ 2.1 วิสัยทัศน์ของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดศรีสะเกษ 23
ภาพที่ 2.2 ตราสัญลักษณ์ของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดศรีสะเกษ 24
ภาพที่ 2.3 อาคารสำนักงานและสภาพแวดล้อมสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดศรีสะเกษ 31
ภาพที่ 2.4 โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ 32
ภาพที่ 2.5 โครงสร้างและอัตรากำลังของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดศรีสะเกษ 32
ภาพที่ 2.6 โครงสร้างผู้บริหารของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดศรีสะเกษ 33
ภาพจำนวนนักเรียนจำแนกรายชั้น/ระดับ ปีการศึกษา 2569 53
ภาพแนวโน้มผู้เรียน ปีการศึกษา 2565–2569 54
ภาพโครงสร้างผู้เรียนตามกลุ่มระดับการศึกษา ปี 2569 56
แผนภาพที่ 4.1 ประชากรตามช่วงวัย ปี 2565–2568 76
แผนภาพที่ 4.2 อัตราการเข้าเรียนอย่างหยาบแยกระดับ ปี 2565–2568 78
แผนภาพที่ 4.3 อัตราการเข้าเรียนอย่างหยาบแยกเพศ ปี 2568 81
แผนภาพที่ 4.4 สัดส่วนผู้เรียนสายสามัญและสายอาชีพ ปี 2565–2569 83
แผนภาพที่ 4.5 ความครอบคลุมผู้เรียนในชุดข้อมูลครู ปี 2565–2569 85
แผนภาพที่ 4.6 สัดส่วนรายการผู้เรียนพิการในแต่ละระดับ ปี 2569 87
แผนภาพที่ 4.7 ผลต่างคะแนน O-NET จังหวัดกับประเทศ ปี 2568 89

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1.1 เขตการปกครองของจังหวัดศรีสะเกษ 6
ตารางที่ 1.2 จำนวนประชากรจังหวัดศรีสะเกษ แยกเพศ จำแนกตามอายุ 7
ตารางที่ 1.3 จำนวนประชากรจังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตามเพศ พ.ศ. 2561–2569 9
ตารางที่ 1.4 เปรียบเทียบ GPP ปี 2563 12
ตารางที่ 1.5 ข้อมูลด้านเกษตรอินทรีย์จังหวัดศรีสะเกษ 14
ตารางที่ 1.6 ข้อมูลด้านเกษตรอินทรีย์จังหวัดศรีสะเกษ 14
ตารางที่ 1.7 จำนวนโรงงานจำแนกตามพวกโรงงาน 16
ตารางที่ 1.8 จำนวนโรงงานแยกตามประเภทอุตสาหกรรม 17
ตารางที่ 1.9 จำนวนโรงงานจำแนกตามรายอำเภอ 18
ตารางที่ 1.10 สถิติและอัตราการขยายตัวของจำนวนนักท่องเที่ยว 20
ตารางที่ 1.11 สถิติและอัตราการขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยว 20
ตารางที่ 3.1 ภาพรวมข้อมูลปีการศึกษา 2569 จำแนกตามหน่วยงานต้นสังกัด 35
ตารางที่ 3.2 จำนวนสถานศึกษาจำแนกตามสังกัด ปีการศึกษา 2565–2569 39
ตารางที่ 3.3 จำนวนสถานศึกษาและนักเรียน จำแนกรายอำเภอ 41
ตารางที่ 3.4 จำนวนสถานศึกษา จำแนกตามขนาด 43
ตารางที่ 3.5 จำนวนและร้อยละของสถานศึกษา สังกัด สพฐ. จำแนกตามหน่วยงานและขนาด 43
ตารางที่ 3.6 จำนวนสถานศึกษาที่เปิดสอนในแต่ละระดับ 45
ตารางที่ 3.7 สรุปข้อมูลครูและบุคลากรทางการศึกษา 46
ตารางข้อมูลครูและอัตราส่วนนักเรียนต่อครูจำแนกรายอำเภอ 47
ตารางจำนวนนักเรียนจำแนกตามเพศ 49
ตารางผู้เรียนจำแนกตามสังกัดย่อยและเพศ 50
ตารางจำนวนนักเรียนจำแนกรายชั้น/ระดับ 52
ตารางผู้เรียนย้อนหลัง ปีการศึกษา 2565–2569 54
ตารางผู้เรียนจำแนกตามกลุ่มระดับการศึกษาและเพศ 55
ตารางผู้เรียนก่อนประถมถึงมัธยมศึกษาตอนปลายในระบบรายอำเภอ 57
ตารางผู้สำเร็จการศึกษาตามปีที่ฐานข้อมูลระบุย้อนหลัง 59
ตารางผู้สำเร็จการศึกษาปี 2569 จำแนกตามระดับและเพศ 60
ตารางปีผลสอบและขอบเขตข้อมูลที่ใช้ 61
ตาราง O-NET ป.6 ปีการศึกษา 2568 เทียบระดับประเทศ 62
ตาราง O-NET ม.3 ปีการศึกษา 2568 เทียบระดับประเทศ 62

ตาราง O-NET ม.6 ปีการศึกษา 2568 เทียบระดับประเทศ 62
ตารางคะแนนเฉลี่ย O-NET จังหวัดศรีสะเกษ ปี 2564–2568 64
ตารางคะแนนเฉลี่ย NT ปีการศึกษา 2568 66
ตาราง NT รวมสองด้านย้อนหลัง ปี 2564–2568 66
ตารางคะแนนเฉลี่ย RT ปีการศึกษา 2568 68
ตาราง RT รวมสองด้านย้อนหลัง ปี 2564–2568 68
ตาราง V-NET ระดับ ปวช. ปีการศึกษา 2565–2568 70
ตารางที่ 4.1 ขอบเขตข้อมูลสำหรับจัดทำดัชนี 73
ตารางที่ 4.2 ประชากรตามช่วงอายุ ณ เดือนมิถุนายน 75
ตารางที่ 4.3 อัตราการเข้าเรียนอย่างหยาบจากชุดข้อมูลจังหวัด 77
ตารางที่ 4.4 ฐานคำนวณอัตราการเข้าเรียนอย่างหยาบ ปี 2568 77
ตารางที่ 4.5 ดัชนีความเสมอภาคระหว่างเพศจากอัตราเข้าเรียนอย่างหยาบ 79
ตารางที่ 4.6 อัตราการเข้าเรียนอย่างหยาบแยกเพศ ปี 2568 79
ตารางที่ 4.7 จำนวนและสัดส่วนผู้เรียนสายสามัญและสายอาชีพ ปี 2565–2569 82
ตารางที่ 4.8 การเปลี่ยนแปลงจำนวนผู้เรียนทั้งหมดในฐานข้อมูล 82
ตารางที่ 4.9 อัตราส่วนนักเรียนต่อครูในชุดข้อมูลที่มีครู 84
ตารางที่ 4.10 สัดส่วนรายการผู้เรียนพิการจำแนกระดับ ปี 2569 86
ตารางที่ 4.11 ผลต่างคะแนน O-NET ปีการศึกษา 2568 88
ตารางที่ 4.12 ผลต่างคะแนน NT RT และ V-NET ปี 2568 88
ตารางที่ 4.13 สรุปดัชนีสำคัญและปีข้อมูล 90

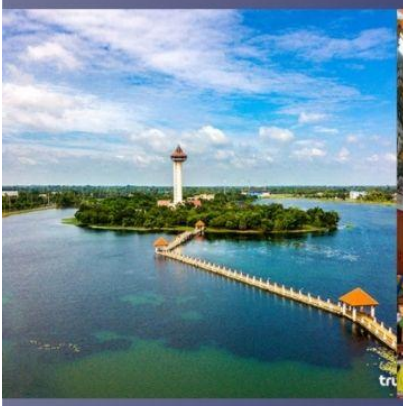

ส่วนที่ 1

ข้อมูลพื้นฐานของจังหวัดศรีสะเกษ

1. ข้อมูลพื้นฐานของจังหวัดศรีสะเกษ

1.1 ความเป็นมา

ทางประวัติศาสตร์ของจังหวัดศรีสะเกษ ก่อนสมัยกรุงศรีอยุธยาไม่ปรากฏหลักฐานแน่นอน มีการจดบันทึกไว้พอสังเขป ส่วนมากได้จากคำบอกเล่าของผู้สูงอายุเล่าต่อ ๆ กันมา เอาความแน่นอนไม่ได้นัก นักประวัติศาสตร์และนักโบราณคดีสันนิษฐานว่า พื้นที่ภาคอีสานในปัจจุบันเคยเป็นที่อยู่ของพวกละว้าและลาว มีแว่นแคว้นอาณาเขตปกครองเรียกว่า "อาณาจักรฟูนัน" ประมาณปี พ.ศ. 1100 พวกละว้าที่เคยมีอำนาจปกครอง อาณาจักรฟูนันเสื่อมอำนาจลง ขอมเข้ามามีอำนาจแทน และอาณาจักรเจนละหรืออิศานปุระขึ้น

พวกละว้าถอยล่นไปทางเหนือ ปล่อยให้พื้นที่ภาคอีสานรกร้างว่างเปล่าเป็นจำนวนมากเขตพื้นที่จังหวัด ศรีสะเกษและจังหวัดใกล้เคียง จึงถูกทิ้งให้เป็นที่รกร้างและเป็นป่าดง ขอมได้แบ่งการปกครองเป็น 3 ภาค โดยมีศูนย์การปกครองอยู่ที่ละโว้ (ลพบุรี) พิมาย (นครราชสีมา) และสกลนคร มีฐานะเป็นเมืองประเทศราชขึ้นตรงต่อศูนย์กลางการปกครองใหญ่ที่นครวัด ในยุคที่ขอมเรืองอำนาจศรีสะเกษน่าจะเป็นดินแดนแห่งหนึ่งที่ขอมใช้เป็นเส้นทางไปมาระหว่างเมืองประเทศราชดังกล่าวแล้ว เพราะปรากฏในโบราณสถาน โบราณวัตถุของขอม ซึ่งกรมศิลปากรสำรวจในจังหวัดศรีสะเกษ เมื่อ พ.ศ. 2512 จำนวน 15 แห่ง ไม่รวมเขาพระวิหาร ซึ่งเป็นเทวสถานของขอมที่ยิ่งใหญ่แห่งหนึ่ง นอกจากนี้ยังมีปราสาทหินสระกำแพงใหญ่สระกำแพงน้อย ปราสาทลุมพุก ประสาทบ้านทามจาน (บ้านสมอ) ปราสาทเยอ ปราสาทโดนตวล (ช่องตาเฒ่า อ.กันทรลักษ์) สันนิษฐานว่าโบราณสถานเหล่านี้มีอายุประมาณ 1,000 ปีเศษ มีอยู่ตามท้องที่อำเภอต่าง ๆ ของจังหวัดศรีสะเกษ ขอมคงสร้างขึ้นเพื่อเป็นที่พักและประกอบพิธีทางศาสนาระหว่างเดินทางจากนครวัด นครธม ข้ามเทือกเขาพนมดงรักษ์ มาสู่ศูนย์กลางการปกครองภาคอีสานทั้ง 3 เมืองดังกล่าวแล้ว เมื่อขอมเสื่อมอำนาจลง ไทยเริ่มมีอำนาจครอบครองดินแดนเหล่านี้ ขณะเดียวกันจังหวัดศรีสะเกษมีสภาพเป็นป่าดงอยู่นาน เพราะแม้แต่สมัยกรุงศรีอยุธยาตอนกลางก็มิได้บันทึกกล่าวถึงจังหวัดศรีสะเกษสันนิษฐานว่าเมืองศรีสะเกษถูกยุบลงเป็นอำเภอขึ้นกับเมืองขุขันธ์ ซึ่งเป็นเมืองเก่ามาแต่เดิม พ.ศ. 2447 ยังเมือง ขุขันธ์ (ซึ่งอยู่ที่บ้านแตระ ตำบลห้วยเหนือ อำเภอขุขันธ์ปัจจุบัน) มาอยู่ที่ตำบลเมืองเก่า (ปัจจุบันคือตำบลเมืองเหนือในเขตเทศบาลเมืองศรีสะเกษในปัจจุบัน) และยังคงใช้ชื่อ "เมืองขุขันธ์" ยุบเมืองขุขันธ์เดิมเป็นอำเภอห้วยเหนือ (อำเภอขุขันธ์ในปัจจุบันนี้) พ.ศ. 2459 กระทรวงมหาดไทยมีประกาศให้เปลี่ยนชื่อ

ภาพที่ 1.1 ภาพถ่ายทางประวัติศาสตร์เมืองศรีสะเกษในอดีต

เมืองทุกเมืองเป็นจังหวัด เมืองขุขันธ์จึงเป็นจังหวัดขุขันธ์เมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน พ.ศ. 2459 เปลี่ยนผู้ว่าราชการเมืองเป็นผู้ว่าราชการจังหวัด พ.ศ. 2481 มีพระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนชื่อจังหวัดขุขันธ์ เป็นจังหวัดศรีสะเกษ ตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน ปัจจุบันจังหวัดศรีสะเกษ เป็นจังหวัดหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ที่มีประวัติความเป็นมายาวนาน เคยเป็นชุมชนที่มีอารยธรรม รุ่งเรืองนานนับพันปีนับแต่สมัยขอมเรืองอำนาจ และมีชนเผ่าต่าง ๆ ได้แก่ ส่วยเขมร ลาว และเยออพยพมาตั้งรกรากในบริเวณนี้ตราบเท่าปัจจุบัน

1.2 สัญลักษณ์ประจำจังหวัด

คำขวัญประจำจังหวัดศรีสะเกษ

แดนปราสาทขอม หอมกระเทียมดี มีสวนสมเด็จ
เขตดงลำดวน หลากล้วนวัฒนธรรม เลิศล้ำสามัคคี

ภาพที่ 1.2 คำขวัญจังหวัดศรีสะเกษ

ตราประจำจังหวัดศรีสะเกษ รูปปราสาทหิน 7 ชั้น และดอกลำดวนมีใบ 6 ใบ

ปรางค์กู่ หมายถึง ปราสาทหินและปรางค์กู่ ที่มีจำนวนมากในจังหวัด

ดอกลำดวน หมายถึง ชื่อเติมที่ปรากฏในตำนานเมือง คือ เมืองศรีนครลำดวน

ภาพที่ 1.3 ตราประจำจังหวัดศรีสะเกษ

ธงประจำจังหวัดศรีสะเกษ สีส้ม - ขาว มีรูปปราสาทหิน 7 ชั้น และดอกลำดวนมีใบ 6 ใบอยู่ตรงกลางผืน

ภาพที่ 1.4 ธงประจำจังหวัดศรีสะเกษ

ดอกไม้ประจำจังหวัดศรีสะเกษ ดอกลำดวน เป็นพันธุ์ไม้มงคลพระราชทานประจำจังหวัดศรีสะเกษ

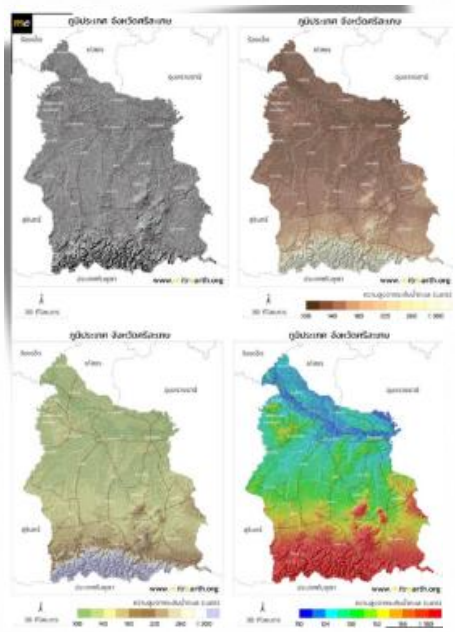

ภาพที่ 1.5 “ดอกลำดวน” ดอกไม้ประจำจังหวัดศรีสะเกษ

1.3 ลักษณะทางกายภาพ

1) ด้านกายภาพ

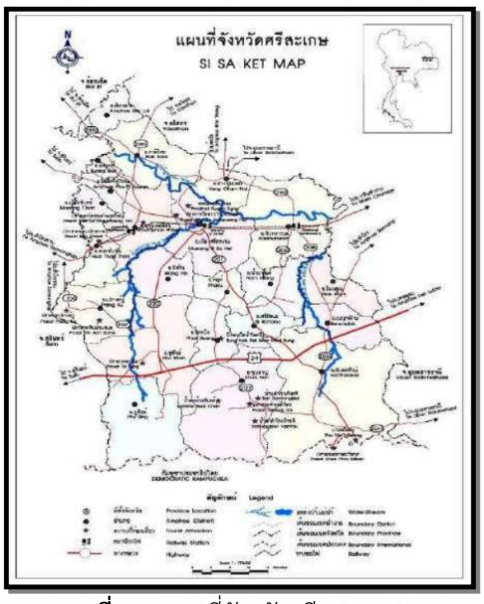
ลักษณะกายภาพและสภาพทางภูมิศาสตร์ของจังหวัดศรีสะเกษเป็นสิ่งที่ บ่งบอกถึงความอุดมสมบูรณ์ของจังหวัดและบ่งชี้ถึงความเหมาะสมในด้านต่าง ๆ กันไป ในที่นี้การวิเคราะห์ลักษณะทางกายภาพของจังหวัดศรีสะเกษมีรายละเอียดดังนี้ ประวัติความเป็นมาในการตั้งถิ่นฐาน ที่ตั้งและอาณาเขตลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะภูมิอากาศ ลักษณะทางธรณีวิทยา ลักษณะทางธรณีสัณฐาน ลักษณะทางปฐพีวิทยา อุทกวิทยาและลักษณะทางชลศาสตร์ เพื่อนำมาวิเคราะห์ศักยภาพ ปัญหา และข้อจำกัดของพื้นที่ เช่น ความเหมาะสมด้านเกษตรกรรม ความเหมาะสมในการเป็นเมืองและการตั้งถิ่นฐาน ความเหมาะสมในการเป็นแหล่งท่องเที่ยว หรือพื้นที่ที่จำเป็นต้องได้รับการอนุรักษ์

ภาพที่ 1.6 ลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดศรีสะเกษ

2) ด้านลักษณะภูมิประเทศ

จังหวัดศรีสะเกษ มีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูงสลับทุ่งนา มีภูเขาและป่าไม้อยู่ทางตอนใต้และพื้นที่จะค่อยๆ ลาดลงสู่ทิศเหนือและทิศตะวันตก ซึ่งเต็มไปด้วย ห้วย หนอง คลอง บึง ต่าง ๆ ตลอดระยะทางที่ ลำน้ำมูลและลำน้ำชี้ไหลผ่าน สภาพดินร้อนร้อยละ 60 เป็นลักษณะดินร่วนปนทรายที่มีการระบายน้ำดีแต่มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ และมีแนวชายแดนติดกับประเทศกัมพูชา ประมาณ 127 กม. (อำเภอกันทรลักษ์ 76 กม. อำเภอขุนหาญ 18 กม. และอำเภอภูสิงห์ 33 กม.) มีอาณาเขตติดต่อจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ภาพที่ 1.7 แผนที่จังหวัดศรีสะเกษ

ทิศเหนือ ติดกับจังหวัดร้อยเอ็ด และจังหวัดยโสธร

ทิศใต้ ติดกับราชอาณาจักรกัมพูชา

ทิศตะวันออก ติดกับจังหวัดอุบลราชธานี

ทิศตะวันตก ติดกับจังหวัดสุรินทร์

3) ลักษณะภูมิอากาศ

จังหวัดศรีสะเกษ มีลักษณะภูมิอากาศโดยทั่วไปของจังหวัดศรีสะเกษ มีอากาศร้อนจัดในฤดูร้อน และค่อนข้างหนาวจัดในฤดูหนาว ส่วนฤดูฝนจะมีฝนตกหนักในเดือนกันยายน โดยเฉลี่ยแล้วในปีหนึ่งๆ จะมีฝนตก 100 วัน ปริมาณฝนเฉลี่ย 1,200 - 1,400 มิลลิเมตรต่อปี อุณหภูมิ เฉลี่ยประมาณ 26 - 28 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ย ร้อยละ 66 – 73

4) การปกครอง

รูปแบบการบริหารงานและปกครองแบ่งด้วยการปกครองส่วนภูมิภาค หมายถึง การบริหารราชการของ กระทรวง ทบวง กรม โดยบริหารงานภายใต้การบังคับบัญชาของราชการส่วนกลาง ได้แก่ จังหวัด ซึ่งมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นหัวหน้าปกครอง และอำเภอมีนายอำเภอเป็นหัวหน้าปกครอง โดยแต่ละอำเภอสามารถแบ่งออกได้เป็น ตำบล และแต่ละตำบลสามารถแบ่งออกเป็นหมู่บ้าน ซึ่งเป็นเขตการปกครองหน่วยเล็กที่สุดโดยจังหวัดศรีสะเกษ แบ่งการปกครองเป็น 2,633 หมู่บ้าน 22 อำเภอ 206 ตำบล

ตารางที่ 1.1 ตารางแสดงเขตการปกครองของจังหวัดศรีสะเกษ

ที่	อำเภอ	หมู่บ้าน	ตำบล	อบต.	อบจ.	เทศบาล			เนื้อที่	ระยะห่างจาก
						นคร	เมือง	ตำบล	(ตร.กม.)	ตัวจังหวัด (กม.)
รวม	**22 อำเภอ**	**2,518**	**206**	**179**	**1**	**-**	**1**	**35**	**8,839.15**	
1	เมืองศรีสะเกษ	165	18	12	1	-	1	1	660.15	-
2	กันทรลักษ์	279	20	18	-	-	-	1	1,323	63
3	กันทรารมย์	179	16	14	-	-	-	1	563.4	26
4	ขุขันธ์	279	22	20	-	-	-	2	914.3	49
5	ขุนหาญ	134	12	8	-	-	-	2	739	61
6	น้ำเกลี้ยง	77	6	6	-	-	-	2	258	28
7	โนนคูณ	78	5	4	-	-	-	1	291	45
8	บึงบูรพ์	25	2	1	-	-	-	6	58	34
9	เบญจลักษ์	66	5	5	-	-	-	3	231	45
10	ปรางค์กู่	141	10	9	-	-	-	5	363	58
11	พยุห์	118	9	8	-	-	-	1	226	23
12	ไพรบึง	82	6	5	-	-	-	2	321	38
13	ภูสิงห์	89	7	6	-	-	-	-	509	75
14	เมืองจันทร์	48	3	3	-	-	-	1	148	40
15	ยางชุมน้อย	86	7	6	-	-	-	-	219	27
16	ราษีไศล	190	13	12	-	-	-	2	405	38
17	วังหิน	121	8	7	-	-	-	-	284	30
18	ศิลาลาด	43	4	4	-	-	-	2	178	68
19	ศรีรัตนะ	89	7	6	-	-	-	-	231	32
20	อุทุมพรพิสัย	235	19	17	-	-	-	1	434	24
21	ห้วยทับทัน	80	6	4	-	-	-	2	196.3	37
22	โพธิ์สุวรรณ	34	2	2		-	-	-	124	25

ที่มา : ข้อมูลสำนักงานจังหวัดศรีสะเกษ ปี 2569

5) ประชากรในจังหวัด

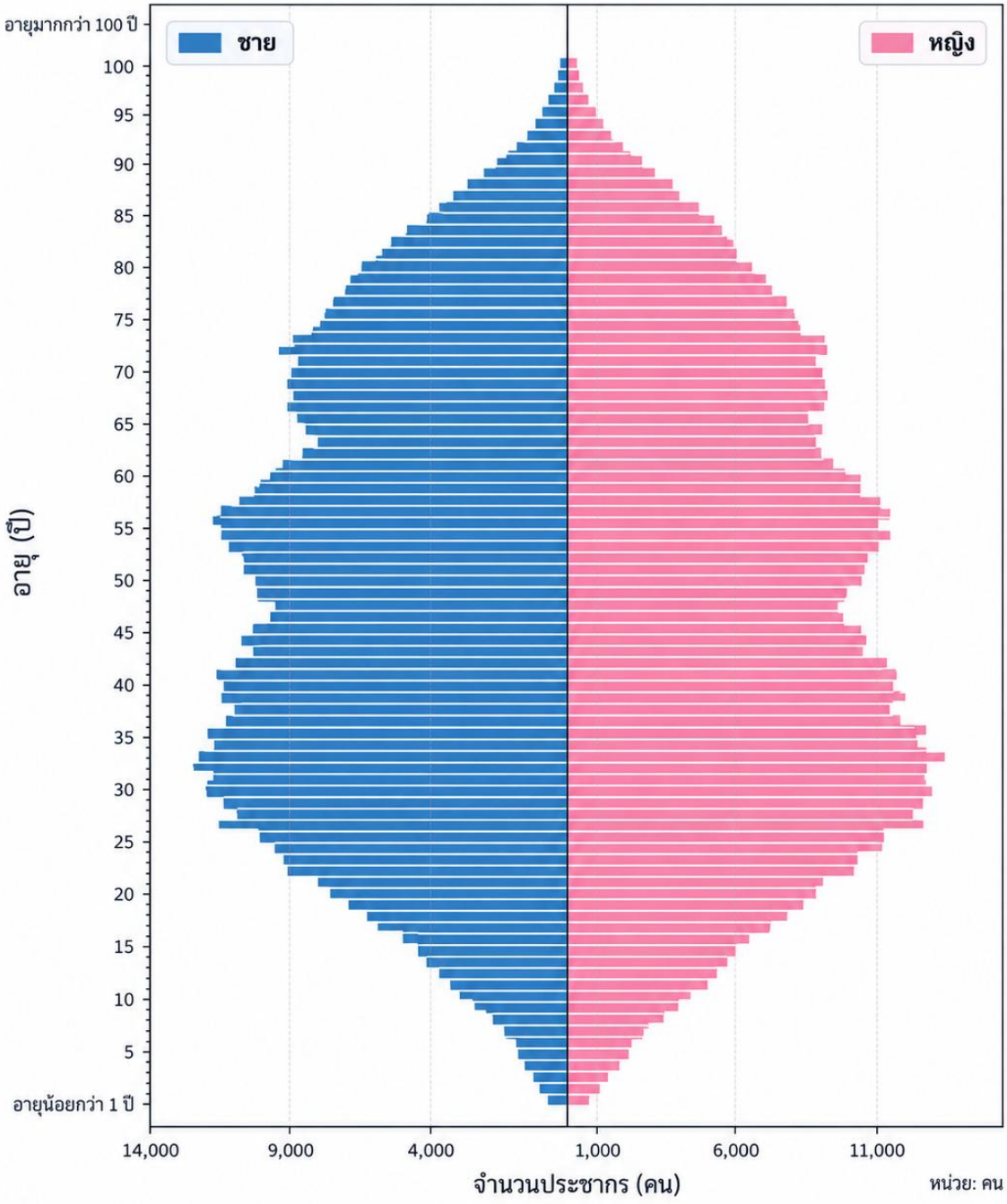
จังหวัดศรีสะเกษ มีประชากรรวมทั้งสิ้น 1,437,267 คน ชาย 714,405 คน หญิง 722,862 คน

ตารางที่ 1.2 จำนวนประชากรจังหวัดศรีสะเกษ แยกเพศ จำแนกตามอายุ (ปี) ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน 2569

อายุ	ชาย	หญิง	รวม	อายุ	ชาย	หญิง	รวม
อายุน้อยกว่า 1 ปี	4,078	3,895	7,973	อายุ 51	12,003	12,006	24,009
อายุ 1	4,674	4,543	9,217	อายุ 52	12,207	12,532	24,739
อายุ 2	5,375	5,263	10,638	อายุ 53	11,487	11,924	23,411
อายุ 3	5,782	5,409	11,191	อายุ 54	11,752	12,056	23,808
อายุ 4	5,940	5,704	11,644	อายุ 55	11,697	12,155	23,852
อายุ 5	6,301	5,763	12,064	อายุ 56	11,133	11,895	23,028
อายุ 6	6,764	6,231	12,995	อายุ 57	10,741	11,615	22,356
อายุ 7	7,185	6,769	13,954	อายุ 58	11,380	11,951	23,331
อายุ 8	7,265	6,891	14,156	อายุ 59	9,943	10,601	20,544
อายุ 9	7,631	7,323	14,954	อายุ 60	9,828	10,665	20,493
อายุ 10	7,854	7,584	15,438	อายุ 61	9,296	9,785	19,081
อายุ 11	8,026	7,717	15,743	อายุ 62	9,010	9,840	18,850
อายุ 12	8,428	7,844	16,272	อายุ 63	9,085	9,723	18,808
อายุ 13	9,046	8,634	17,680	อายุ 64	7,987	8,638	16,625
อายุ 14	9,443	8,717	18,160	อายุ 65	7,592	8,494	16,086
อายุ 15	8,863	8,385	17,248	อายุ 66	7,489	8,518	16,007
อายุ 16	9,091	8,588	17,679	อายุ 67	6,894	7,637	14,531
อายุ 17	9,150	8,667	17,817	อายุ 68	6,319	7,417	13,736
อายุ 18	9,033	8,736	17,769	อายุ 69	6,161	6,973	13,134
อายุ 19	9,182	8,648	17,830	อายุ 70	5,306	6,185	11,491
อายุ 20	8,907	8,079	16,986	อายุ 71	4,851	5,899	10,750
อายุ 21	8,633	8,575	17,208	อายุ 72	4,709	5,695	10,404
อายุ 22	8,153	8,394	16,547	อายุ 73	4,558	5,475	10,033
อายุ 23	8,582	8,497	17,079	อายุ 74	4,237	5,300	9,537
อายุ 24	9,221	8,847	18,068	อายุ 75	4,038	4,841	8,879
อายุ 25	9,750	9,304	19,054	อายุ 76	3,684	4,658	8,342
อายุ 26	10,035	9,838	19,873	อายุ 77	3,461	4,478	7,939
อายุ 27	10,228	9,793	20,021	อายุ 78	2,998	3,870	6,868
อายุ 28	11,204	10,507	21,711	อายุ 79	2,623	3,569	6,192
อายุ 29	11,609	10,762	22,371	อายุ 80	2,371	3,187	5,558
อายุ 30	11,316	10,380	21,696	อายุ 81	2,031	2,804	4,835
อายุ 31	11,445	10,782	22,227	อายุ 82	1,921	2,598	4,519
อายุ 32	11,077	10,383	21,460	อายุ 83	1,560	2,298	3,858
อายุ 33	10,656	10,042	20,698	อายุ 84	1,512	2,291	3,803
อายุ 34	10,650	9,963	20,613	อายุ 85	1,358	1,958	3,316
อายุ 35	10,186	9,845	20,031	อายุ 86	1,192	1,690	2,882
อายุ 36	10,154	9,367	19,521	อายุ 87	994	1,478	2,472
อายุ 37	10,166	9,257	19,423	อายุ 88	851	1,333	2,184
อายุ 38	9,594	9,044	18,638	อายุ 89	644	1,005	1,649
อายุ 39	9,814	9,226	19,040	อายุ 90	548	887	1,435
อายุ 40	10,294	9,863	20,157	อายุ 91	444	703	1,147
อายุ 41	10,682	9,986	20,668	อายุ 92	336	571	907
อายุ 42	10,245	9,933	20,178	อายุ 93	314	528	842
อายุ 43	10,977	10,760	21,737	อายุ 94	206	363	569
อายุ 44	11,598	11,051	22,649	อายุ 95	148	262	410
อายุ 45	11,366	10,936	22,302	อายุ 96	131	210	341
อายุ 46	11,457	11,318	22,775	อายุ 97	88	156	244
อายุ 47	10,958	10,810	21,768	อายุ 98	88	131	219
อายุ 48	11,287	11,168	22,455	อายุ 99	63	88	151
อายุ 49	11,868	12,015	23,883	อายุ 100	56	64	120
อายุ 50	11,522	11,721	23,243	อายุมากกว่า 100 ปี	201	268	469
				รวม	712,272	721,026	1,433,298

จำนวนประชากรจังหวัดศรีสะเกษ แยกเพศ แยกตามช่วงอายุ

(ข้อมูล ณ เดือน มิถุนายน 2569)

ชาย	หญิง	รวมทั้งสิ้น
712,272 คน	721,026 คน	1,433,298 คน

ตารางที่ 1.3 จำนวนประชากรจังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตามเพศ (ปี 2561 – 2569)

ปี (พ.ศ.)	จำนวนประชากร (คน)	ชาย		หญิง	
		จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
2569	1,433,298	712,272	49.70	721,026	50.30
2568	1,437,267	714,405	49.71	722,862	50.29
2567	1,443,587	717,827	49.72	725,760	50.28
2566	1,439,432	723,737	49.72	723,737	50.28
2565	1,453,360	730,409	49.71	730,409	50.29
2564	1,440,516	724,332	49.65	724,332	50.35
2563	1,452,471	726,199	50.01	726,199	49.99
2562	1,471,658	737,928	49.82	737,928	50.18
2561	1,473,011	738,389	49.87	738,389	50.13

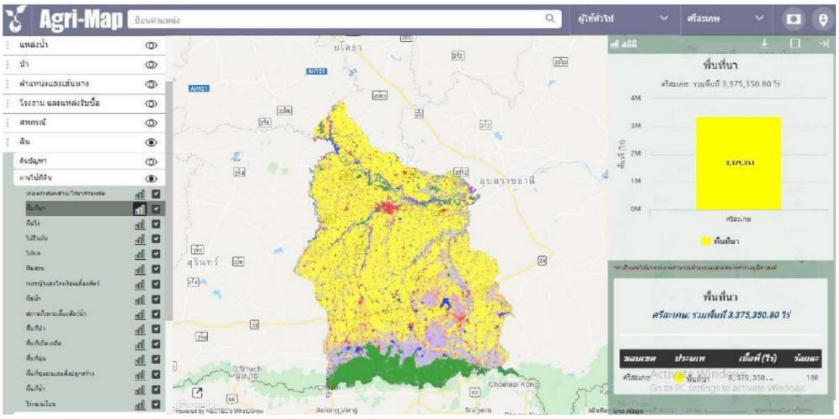
ที่มา : สถิติประชากรทางการทะเบียนราษฎร กรมการปกครอง ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน ปี 2561 - 2569

สัดส่วนเพศหญิงสูงกว่าเพศชายอย่างต่อเนื่อง ในทุกปี จังหวัดศรีสะเกษมีจำนวนและร้อยละของประชากรเพศหญิงมากกว่าเพศชายอย่างมีนัยสำคัญ แม้ว่าในปี 2563 สัดส่วนจะใกล้เคียงกันมาก แต่ในภาพรวมแนวโน้มยังคงเดิม และประชากรของจังหวัดศรีสะเกษโดยรวมมีแนวโน้มลดลง จะเห็นได้ว่าจำนวนประชากรรวมของจังหวัดศรีสะเกษมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2561 จนถึงปัจจุบัน และคาดว่าจะยังคงลดลงต่อไปในปี 2568 และ 2569 ซึ่งสอดคล้องกับแนวโน้มประชากรของประเทศไทย โดยรวมที่กำลังเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ (Aged Society) และมีอัตราการเกิดต่ำ

6) การใช้ที่ดิน

จังหวัดศรีสะเกษมีลุ่มน้ำมูลเป็นพื้นที่เกษตรกรรม และพื้นที่เศรษฐกิจ ซึ่งประกอบด้วยการปลูกข้าว ทำไร่ และสวน รวมไปถึงชุมชนเมืองที่เริ่มมีการขยายตัวของกิจกรรมต่าง ๆ และเป็นชุมชนเมืองมีประชากรหนาแน่น จากการจำแนกพื้นที่การใช้ประโยชน์ที่ดินด้วยภาพถ่ายดาวเทียม Landsat 5 TM พื้นที่เกษตรกรรมปลูกข้าวในปี 2564 จำนวน 3,375,350.80 ไร่ จากการสำรวจภาคสนามพื้นที่ในลุ่มน้ำมูลจะมีเขื่อนราษีไศล ซึ่งจะมีปริมาณน้ำใช้ตลอดปี ประชาชนส่วนใหญ่จะมีการปลูกข้าวนาปี และนาปรังทำให้มีพื้นที่ทางการเกษตรกรรมมากขึ้นและบางปีมีการทำเกษตรกรรมปลูกพริก กระเทียม และหอมแดง เป็นต้น ทำให้พื้นที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ขึ้นอยู่กับสภาพพื้นที่และภูมิอากาศ ซึ่งเกษตรกรมีการปรับชนิดของการปลูกพืชทำให้พื้นที่นาบางส่วนมีการจัดทำสวนพริก หรือพืชระยะสั้นเพื่อรอรับการปลูกข้าว

ในฤดูกาลต่อไป ทำให้มีการประกอบอาชีพทางการเกษตรกรรมอย่างต่อเนื่อง สำหรับพื้นที่ชุมชน/สิ่งปลูกสร้างมีการขยายตัวและมีมากขึ้น

ภาพที่ 1.8 แผนที่สภาพการใช้ที่ดิน จังหวัดศรีสะเกษ ปี พ.ศ. 2564

ที่มา ระบบแผนที่เกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุกออนไลน์ (Agri-Map Online) กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณี สืบค้น ณ วันที่ 20 กันยายน 2564 http//agri-map-online.moac.go.th/login

1.4 ด้านเศรษฐกิจ

1) ผลิตภัณฑ์มวลรวม จังหวัดศรีสะเกษและโครงสร้าง มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

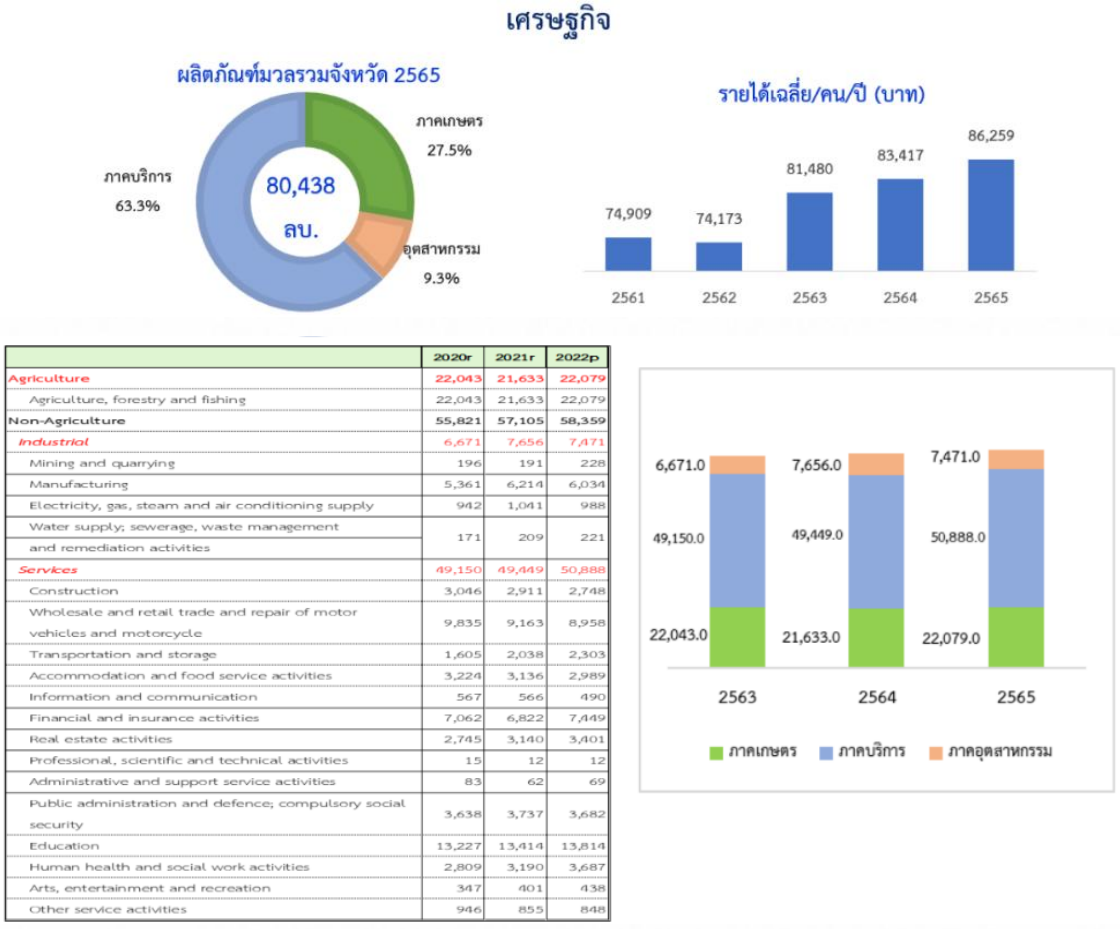
ปี 2561 73,16 ล้านบาท (ภาคการเกษตร มูลค่า 21,213 ล้านบาท)

ปี 2562 72,945 ล้านบาท (ภาคการเกษตร มูลค่า 19,769 ล้านบาท)

ปี 2563 77,164 ล้านบาท (ภาคการเกษตร มูลค่า 21,777 ล้านบาท) เพิ่มสูงขึ้น 4,219 ล้านบาท จากปีที่ผ่านมา และมีรายได้ต่อหัวต่อคน 80,747 บาท ซึ่งสูงที่สุดในกลุ่มจังหวัดภาค ตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง

ปี 2564 78,658 ล้านบาท เพิ่มขึ้น 1,494 ล้านบาท จากปีที่ผ่านมา ลำดับที่ 2 ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ลำดับที่ 8 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเป็นลำดับที่ 38 ของประเทศ

ปี 2565 : 80,438 ล้านบาท (ภาคการเกษตร มูลค่า 22,079 ล้านบาท) เพิ่มขึ้น 1,700 ล้านบาท จากปี 2564 ลำดับที่ 2 ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ลำดับที่ 8 ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือและเป็นลำดับที่ 39 ของประเทศ

	2020r	2021r	2022p
Agriculture	22,043	21,633	22,079
Agriculture, forestry and fishing	22,043	21,633	22,079
Non-Agriculture	55,821	57,105	58,359
Industrial	6,671	7,656	7,471
Mining and quarrying	196	191	228
Manufacturing	5,361	6,214	6,034
Electricity, gas, steam and air conditioning supply	942	1,041	988
Water supply; sewerage, waste management and remediation activities	171	209	221
Services	49,150	49,449	50,888
Construction	3,046	2,911	2,748
Wholesale and retail trade and repair of motor vehicles and motorcycle	9,835	9,163	8,958
Transportation and storage	1,605	2,038	2,303
Accommodation and food service activities	3,224	3,136	2,989
Information and communication	567	566	490
Financial and insurance activities	7,062	6,822	7,449
Real estate activities	2,745	3,140	3,401
Professional, scientific and technical activities	15	12	12
Administrative and support service activities	83	62	69
Public administration and defence; compulsory social security	3,638	3,737	3,682
Education	13,227	13,414	13,814
Human health and social work activities	2,809	3,190	3,687
Arts, entertainment and recreation	347	401	438
Other service activities	946	855	848

ภาพที่ 1.9 ภาพแสดงสัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) จำแนกตามสาขา

2) เปรียบเทียบขนาดเศรษฐกิจ ในปี 2563 จังหวัดศรีสะเกษ มีขนาดเศรษฐกิจโดยวัดจากผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (**Gross Provincial Product GPP**) มีมูลค่า 77,164 ล้านบาท ใหญ่เป็นลำดับที่ 38 ของประเทศและเป็นอันดับ 2 ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 รองจากจังหวัดอุบลราชธานี

ตารางที่ 1.4 เปรียบเทียบ GPP ปี 2563 จังหวัดศรีสะเกษกับประเทศ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2

	GPP	Per Capita
ประเทศ	15,636,891	224,962
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	1,590,894	86,233
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2	256,413	74,809
- อุบลราชธานี	129,081	74,408
- ศรีสะเกษ	**77,164**	**80,747**
- ยโสธร	29,709	65,254
- อำนาจเจริญ	20,459	72,573

สำหรับผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดต่อหัวประชากร (GPP per capita PER) ในปี 2563 จังหวัดศรีสะเกษ มี PER มูลค่า 80,747 บาทต่อคน สูงเป็นอันดับที่ 57 ของประเทศ และสูงเป็นอันดับหนึ่งของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2

เมื่อพิจารณาทิศทางการขยายตัวของ GPP และ PER ของจังหวัดศรีสะเกษเทียบกับระดับประเทศ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ในช่วง 2559 - 2563 พบว่า ทิศทางการขยายตัวของ GPP จังหวัดศรีสะเกษ ประเทศ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 มีทิศทางการขยายตัวในอัตราลดลงอย่างต่อเนื่องจากปี 2559 ถึง 2563 ยกเว้นGPP จังหวัดศรีสะเกษและกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 หลังจากปี 2562 ขยายตัวในอัตราที่เพิ่มขึ้นกล่าวคือ GPP จังหวัดศรีสะเกษขยายตัวร้อยละ 5 และ 6 ในปี 2559 ลดลงอย่างต่อเมืองจนถึงปี 2562 ขยายตัวติดลบร้อยละ -0.6 และ 2 แต่ในปี 2563 ขยายตัวในอัตราที่สูงขึ้น ร้อยละ 5.8 และ 2.7 ตามลำดับ สำหรับระดับประเทศและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ขยายตัวลดลงต่อเนื่องจากร้อยละ 6.2 และ 5.8 ในปี 2559 ขยายตัว ติดลบร้อยละ 7.4และติดลบร้อยละ 0.3 ตามลำดับ

1.5 ด้านการเกษตร

1) ข้อมูลด้านการเพาะปลูก จังหวัดศรีสะเกษ มีการขับเคลื่อนและขยายพื้นที่เกษตรอินทรีย์ของจังหวัดศรีสะเกษอย่างต่อเนื่อง โดยตั้งเป้าหมายให้มีพื้นที่ผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ จำนวน 300,000 ไร่ ภายในปี 2562 โดยมีเป้าหมายในการขับเคลื่อนการดำเนินงาน ปี 2561-2562 เพิ่มขึ้นอีก จำนวน 182,383 ไร่ โดยมีข้อมูลผลการดำเนินงาน ดังนี้

จังหวัดศรีสะเกษ ดำเนินการขับเคลื่อนและพัฒนาเพื่อยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ในพื้นที่ 22 อำเภอ พื้นที่ดำเนินการทั้งสิ้น 180.611 ไร่ ดังนี้ พื้นที่ที่ได้รับการรับรองแล้ว 66,902 ไร่ และพื้นที่อยู่ในระยะปรับเปลี่ยน 113,709 ไร่ คงเหลือพื้นที่ต้องดำเนินการขับเคลื่อน 119,389 ไร่ จึงจะครบตามเป้าหมาย 300,000 ไร่

ที่	ชนิดสินค้าเกษตร	เกษตรกรที่ปลูก (ครัวเรือน)	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)
1	ข้าวนาปี	238,356	3,002,054
2	ยางพารา	27,201	368,021
3	มันสำปะหลัง	17,840	145,064
4	หอมแดง	8,284	22,858
5	พริก	5,326	4,889
6	ทุเรียน	2,376	15,072
7	กระเทียม	1,678	672
8	ปาล์มน้ำมัน	735	6,654
9	พืชสมุนไพรศรีสะเกษ	178	764
10	ส้มโอศรีสะเกษ	735	1,654
11	กาแฟโรบัสต้าศรีสะเกษ	69	152

ภาพที่ 1.10 ภาพแสดงข้อมูลพืชเศรษฐกิจของจังหวัดศรีสะเกษ

1.1) ข้อมูลการปลูกพืชเกษตรอินทรีย์ GAP และพืช GI จังหวัดศรีสะเกษ มีพื้นการเกษตรที่อยู่ในเขตชลประทานในปี 2566 จำนวน 450,000 ไร่ อ่างเก็บน้ำขนาดเล็กขนาดกลาง จำนวน 16 อ่าง พื้นที่ชลประทาน 108,970 ไร่ และเขื่อนขนาดใหญ่จำนวน 2 แห่ง ได้แก่เขื่อนราษีไศล และเขื่อนหัวนา พื้นที่ชลประทาน 100,730 ไร่ มีปริมาณน้ำต้นทุนต่อความต้องการใช้น้ำอยู่ที่139.44 ล้านลูกบาศก์เมตร ในขณะที่พื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด 4,275,360 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 77.4 ของพื้นที่ทั้งจังหวัด พื้นที่ทำการเกษตรส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ทำนา แต่บางส่วนปลูกพืชเกษตรอินทรีย์ GAP

มีพืชเศรษฐกิจที่ได้รับการขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (Geographical Indication : GI) จำนวน 4 ชนิด ได้แก่ ข้าวหอมมะลิ หอมแดง กระเทียม และทุเรียนภูเขาไฟ

ตารางที่ 1.5 ข้อมูลด้านเกษตรอินทรีย์จังหวัดศรีสะเกษ ปี พ.ศ. 2564

ได้รับการรับรองมาตรฐานแล้ว			ปี 2561		ปี 2562		ปี 2563		ปี 2564		รวมพื้นที่ดำเนินการ	
มาตรฐานที่ได้รับ	เกษตรกร (ราย)	เนื้อที่ (ไร่)	เกษตรกร (ราย)	เนื้อที่ (ไร่)	เกษตรกร (ราย)	เนื้อที่ (ไร่)	เกษตรกร (ราย)	เนื้อที่ (ไร่)	เกษตรกร (ราย)	เนื้อที่ (ไร่)	เกษตรกร (ราย)	เนื้อที่ (ไร่)
PGS	4,231	21,320	1,405	5,868	2,528	12,904	1,807	5,799	3,440	18,772	13,411	64,663
Organic Thailand	1,740	20,050	4,750	45,228	2,947	16,054	737	774	40	40	10,214	82,146
อินทรีย์สากล	1,505	24,780					517	7,050			2,022	31,830
SDGsPGs	71	752			69	766	74	454			214	1,972
GAP	1,793										1,793	
รวม	**9,340**	**66,902**	**6,155**	**51,096**	**5,544**	**29,724**	**3,135**	**14,077**	**3,480**	**18,812**	**27,654**	**180,611**

ที่มา สำนักงานเกษตรจังหวัดศรีสะเกษ ข้อมูล ณ ปี 2564

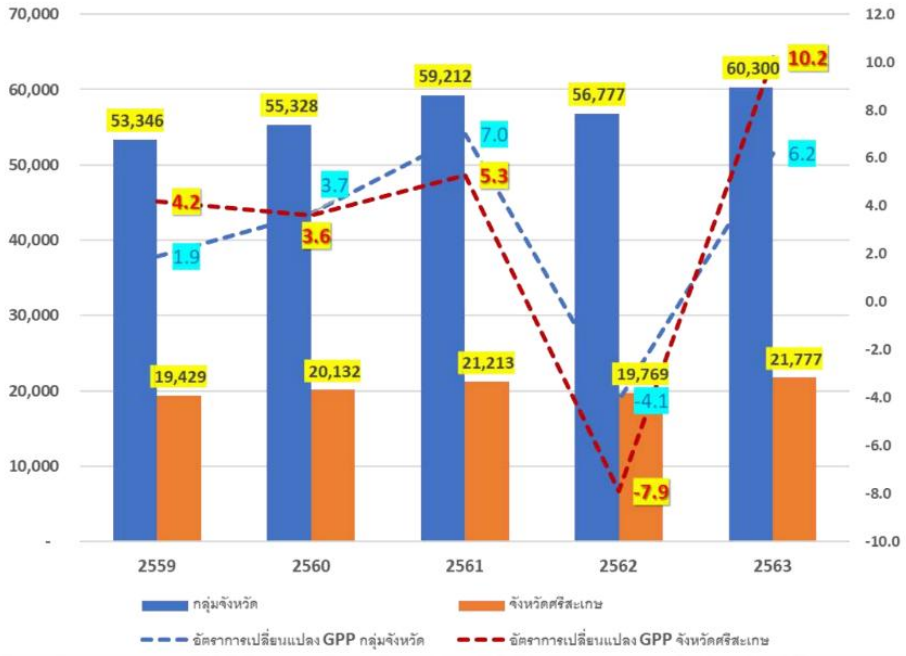
ตารางที่ 1.6 ข้อมูลด้านเกษตรอินทรีย์จังหวัดศรีสะเกษ ปี พ.ศ. 2564

ที่	ชนิดสินค้าเกษตร	เกษตรกรที่ปลูก (ครัวเรือน)	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	พื้นที่เสียหาย (ไร่)	พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่าผลผลิตรวม (ล้านบาท)
1	ข้าวนาปี**	235,558	3,000,799	18,744	2,982,035	405.23	1,208,399	3,725	13.86	16,747.07
	- ข้าวเจ้า	233,001	2,961,093	18,764	2,942,329	405.00	1,191,643	3,790	13.86	16,516.18
	- ข้าวเหนียว	6,396	39,706	0	39,706	422.00	16,756	3,660	13.78	230.9
	ข้าวนาปรัง*	6,924	73,927	317	73,610	508	37,394	3,560	12.50	467.42
2	มันสำปะหลัง	16,592	130,623	1,562	129,061	3,232	417,125	3,694	2.17	905.16
3	อ้อยโรงงาน	2,458	29,053	2,693	26,360	9,305.35	245,289	13,480	0.59	144.72
4	ยางพารา	19,368	208,576	-	280,576	560	89,895.12	25,440	17.15	1,541.70
5	หอมแดง	6,931	24,393	0	24,393	3,005.60	73,316	37,200	15.00	1,099.73
6	พริก	7,261	10,210	0	10,210	3,490	35,633	26,000	38.82	1,383.27
7	กระเทียม	934	2,665	0	2,665	819	2,182	18,990	49.98	109.07
8	ทุเรียน	1,252	8,767	0	3,234	1,158	3,774.97	15,500	150	561.75
9	ปาล์มน้ำมัน	1,266	9,803	0	8,533	1,346	9,949.63	7,470	2.6	25.87
10	ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์	2,962	31,674	319	31,355	915	28,694	6,053.59	6.29	180.48

ที่มา ระบบสารสนเทศด้านการผลิตด้านการเกษตร Online ปีการผลิต 2563/2564 สำนักงานเกษตรจังหวัดศรีสะเกษ

จากข้อมูลการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจของจังหวัดศรีสะเกษ พบว่า โครงสร้างภาคเกษตรกรรมของจังหวัดพึ่งพิง ข้าวนาปี เป็นหลักอย่างมีนัยสำคัญ โดยเป็นพืชที่เกษตรกรปลูกมากที่สุดและใช้พื้นที่เพาะปลูกกว้างขวางที่สุด ด้วยปริมาณการผลิตมหาศาล ข้าวจึงสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจโดยรวมสูงสุดที่กว่า 16,700 ล้านบาท อย่างไรก็ตาม ผลตอบแทนต่อไร่ของข้าวอยู่ในระดับที่ไม่สูงนัก ทำให้รายได้เกษตรกรส่วนใหญ่ยังมีความเปราะบาง สะท้อนโครงสร้างเศรษฐกิจแบบสองแกนที่ต้องบริหารจัดการอย่างสมดุล กล่าวคือ ต้องสร้างความมั่นคงในพืชหลัก ควบคู่ไปกับการส่งเสริมพืชทางเลือกมูลค่าสูงอย่างมีกลยุทธ์ เพื่อยกระดับเศรษฐกิจฐานรากของจังหวัดอย่างยั่งยืน

จังหวัดศรีสะเกษมีพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด 4,051,765 ไร่ หรือร้อยละ 72.55 ของพื้นที่ทั้งจังหวัด โดยมีการใช้ประโยชน์ที่ดินทางการเกษตรตารางแสดงการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการเกษตร ปี 2563 แผนภูมิ แสดงการเปรียบเทียบมูลค่าและอัตราการขยายตัวภาคเกษตรของจังหวัดศรีสะเกษและกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 2 ช่วงปี 2559 - 2563

ภาพที่ 1.10 แผนภูมิแสดงแนวโน้มผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด

1.6 ด้านอุตสาหกรรม

จังหวัดศรีสะเกษ พ.ศ. 2563 มีผลิตภัณฑ์มวลรวมทุกสาขา จำนวน 77,164 ล้านบาทเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ปี พ.ศ. 2562 จำนวน 72,945 ล้านบาท โดยรวมขยายตัว คิดเป็นร้อยละ 5.8 โดยสาขาที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมมากเป็นอันดันดับ 1 ได้แก่ สาขาเกษตรกรรม และการประมง มีมูลค่า 21,777 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 28.2 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด รองลงมาอันดับที่ 2 ได้แก่ สาขาการศึกษา

มีมูลคำ 13,116 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 18.0 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด และลำดับที่ 3 สาขาการขายส่งและ การขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ มีมูลค่า 9,746 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 13.4 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมดสำหรับสาขาอุตสาหกรรม มีผลิตภัณฑ์มวลรวมเป็นอันดับ 5 มูลค่า 6,297 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 8.6 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด และสาขาการทำเหมืองแร่และเหมืองหิน มี 188 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 1.1 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมทั้งหมด และรายได้ต่อหัวประชากร ในปี 2563 มีรายได้ต่อหัวประชากร จำนวน 80.747 บาทต่อคนต่อปี เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ปี 2562 มีรายได้ต่อหัวประชากร จำนวน 75,382 บาทต่อคนต่อปี เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 7.1

ภาวะการลงทุนด้านอุตสาหกรรมจังหวัดศรีสะเกษ มีโรงงานที่ได้รับอนุญาตประกอบกิจการโรงงานอุตสาหกรรม ตามพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2562 ข้อมูล ณ วันที่ 31 สิ่งหาคม 2565 รวมทั้งสิ้น 408 โรงงาน เงินลงทุนรวม 15,132.92 ล้านบาท มีการจ้างงาน 5,311 คน แยกตามจำพวกของโรงงานได้ ดังนี้

ตารางที่ 1.7 จำนวนโรงงานจำแนกตามพวกโรงงาน

จำพวกที่	จำนวนโรงงาน	เงินลงทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
จำพวกที่ 2	32	356.02	291
จำพวกที่ 3	376	14,776.90	5,020
รวม	408	15,132.92	5,311

ที่มา สำนักงานงานอุตสาหกรรมจังหวัดศรีสะเกษ ปี 2564

1) ขนาดของโรงงาน โรงงานส่วนใหญ่ เป็นโรงงานขนาดเล็ก (เงินลงทุนไม่เกิน 50 ล้านบาท) จำนวน 354 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 86.8 ของจำนวนโรงงานทั้งหมด รองลงมาเป็นโรงงานขนาดกลาง (เงินลงทุนมากกว่า 50 ล้านบาทถึง 200 ล้านบาท) จำนวน 43 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 10.5 ของจำนวนโรงงานทั้งหมด และโรงงานชนาดใหญ่(เงินลงทุนมากกว่า 200 ล้านบาท) จำนวน 11 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 2.7 ของจำนวนโรงงานทั้งหมด

ตารางที่ 1.8 จำนวนโรงงานแยกตามประเภทของอุตสาหกรรม

ที่	ลำดับประเภท	ประกอบกิจการ	จำนวนโรงงาน	เงินลงทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
1	58(1)	ทำผลิตภัณฑ์คอนกรีต	63	961.15	428
2	9(1)	สีข้าว	47	2,524.27	666
3	9(6)	ทำมันเส้น	32	244.23	126
4	3(4)	ดูดทราย	23	46.99	82
5	14	ผลิตน้ำแข็ง	22	395.57	313
6	2(1)	การต้ม นึ่งหรืออบพืช หรือเมล็ดพืช	20	731.11	101
7	3(2)	การขุดหรือลอกกรวด ทราย หรือดิน	16	49.02	35
8	64(12)	ตัด เจาะ เชื่อมโลหะ/หลังคาเหล็กรีดลอน	17	238,11	97
9	34(2)	การทำวงกบ ขอบประตู หน้าต่าง ส่วนประกอบที่ทำด้วยไม้	17	110.33	206
10	95(1)	ซ่อม เคาะ พ่นสีรถยนต์	14	444.79	274

ที่มา สำนักงานงานอุตสาหกรรมจังหวัดศรีสะเกษ ปี 2564

2) แหล่งที่ตั้งโรงงาน โรงงานอุตสาหกรรม ส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมืองศรีสะเกษ 69 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 16.9 ของจำนวนโรงงานทั้งหมด รองลงมาได้แก่ อำเภอกันทรลักษ์ 69 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 16.7 ของจำนวนโรงงานทั้งหมด อำเภอราษีไศล 47 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 11.5 ของจำนวนโรงงานทั้งหมด และอำเภอเบญจลักษ์ 33 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 8.1 ของโรงงานทั้งหมด

ตารางที่ 1.9 ข้อมูลจำนวนโรงงานจำแนกตามรายอำเภอ

ที่	อำเภอ	จำนวนโรงงาน	เงินลงทุน (ล้านบาท)	คนงาน (คน)
1	เมืองศรีสะเกษ	69	2,043.31	1,204
2	กันทรลักษ์	68	1,889.66	695
3	ราศีไศล	47	723.21	374
4	ขุขันธ์	33	642.56	297
5	อุทุมพรพิสัย	32	824.49	408
6	เบญจลักษ์	25	3,513.03	443
7	ขุนหาญ	24	1,498.97	508
8	กันทรารมย์	20	597.90	320
9	โนนคูณ	25	3,513.03	443
10	ห้วยทับทัน	11	358.44	101
11	พยุห์	12	102.96	146
12	ไพรบึง	9	453.10	78
13	ยางชุมน้อย	7	164.16	116
14	ศิลาลาด	6	10.77	26
15	วังหิน	6	77.45	78
16	ภูสิงห์	6	77.45	78
17	ศรีรัตนะ	7	43.44	73
18	ปรางค์กู่	5	87.08	27
19	โพธิ์ศรีสุวรรณ	2	5.16	5
20	น้ำเกลี้ยง	3	33.16	18
21	บึงบูรพ์	1	1.1	60
22	เมืองจันทร์	-	-	-
รวม		**408**	**15,132.92**	**5,311**

.ที่มา สำนักงานงานอุตสาหกรรมจังหวัดศรีสะเกษ ปี 2564

1.7 ด้านการบริการ

1) ข้อมูลด้านธุรกิจและการค้าขายแดน จังหวัดศรีสะเกษ เป็นจังหวัดที่มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศกัมพูชาประชาธิปไตย และมีจุดผ่านแดนถาวร ช่องสะงำ อำเภอภูสิงห์ จังหวัดหวัดศรีสะเกษ ซึ่งเปิดผ่านแดนถาวรที่เป็นเส้นทางสำคัญในด้านการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยว ซึ่งสถานการณ์การค้าขายแดบริเวณจุดผ่านแดนถาวรช่องสะงำ นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน มีมูลค่าการค้าในแต่ละปีมีแนวโน้มเพิ่มสูงมาก โดยในปี พ.ศ. 2562 มีมูลค่ารวม 883.30 ล้านบาท (มูลค่าการส่งออก 631.87 ล้านบาท มูลค่าการนำเข้า 251.43 ล้านบาท ดุลการค้า 380.43 ล้านบาท) ในปี พ.ศ. 2563 มีมูลค่ารวม 1,711.44 ล้านบาท (มูลค่าการส่งออก 862.32 ล้านบาท มูลค่าการนำเข้า 849.12 ล้านบาท

ดุลการค้า 13.19 ล้านบาท) และในปี 2564 (มกราคม - กันยายน) มูลค่ารวม 1,612.39 ล้านบาท (มูลค่าการส่งออก 1,12745 ล้านบาท มูลค่าการนำเข้า 484.94 ล้านบาท ดุลการค้า 642.51 ล้านบาท)

2) ข้อมูลด้านการท่องเที่ยว จังหวัดศรีสะเกษ เป็นหนึ่งที่มีความหลากหลายของทรัพยากรด้านการท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ ทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและประเพณี ทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวทางศาสนา ทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวเชิงเกษตรทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวเพื่อนันทนาการ และอื่น ๆ อีกมากมาย ประกอบกับร่องรอยความรุ่งเรืองขององอารยะธรรมขอมโบราณและจากร่องรอยทางประวัติศาสตร์ที่ปรากฏ และพบเห็นได้ทั่วพื้นที่ของจังหวัดศรีสะเกษถือเป็นจุดแข็งของจังหวัด อีกทั้งลักษณะที่ตั้งและภูมิประเทศมีความสำคัญเป็นพิเศษเนื่องจากมีพรมแดนติดต่อประเทศเพื่อนบ้าน คือ ราชอาราจักรกัมพูชาซึ่งถือเป็นโอกาสในการที่จะพัฒนาขีดความสามารถและศักยภาพด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดให้สามารถแข่งขันและรองรับกระแสการท่องเที่ยวที่มีแนวโน้มที่กำลังเปลี่ยนแปลง เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงพลงพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว และการเปลี่ยนแปลงเชิงรูปแบบการท่องเที่ยว นอกจากนั้น ยังมีศักยภาพในการรองรับการท่องเที่ยวเชิงกีฬา โดยในปี พ.ศ. 2561 จังหวัดศรีสะเกษได้รับการคัดเลือกจากกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาให้เป็น 1 ใน 6 "เมืองกีฬา (Sport City)" ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจจากการมุ่งพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมกีฬาแบบครบวงจร สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มและเสริมสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดในด้านการส่งเสริมอุตสาหกรรมการกีฬา การกีฬาเพื่อการท่องเที่ยว

สถานการณ์ด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดศรีสะเกษ ในช่วงปี 2560 - 2564 มีจำนวนนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี 2560 - 2562 จำนวนผู้เยี่ยมเยือนมีอัตราการเติบโตเฉลี่ยกว่าร้อยละ 1.83 ต่อปี (เฉลี่ยปีละ 1.515,688 คน) สร้างรายได้จากการท่องเที่ยวให้แก่จังหวัดคิดเป็นอัตราการเติบโต โดยเฉลี่ยกว่าร้อยละ 5.10 ต่อปี (เฉลี่ยปีละ 2,074.88) แต่ในปี 2563 เป็นต้นมา จำนวนผู้เยี่ยมเยือนหดตัวลงเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา อันเป็นผลเนื่องมาจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรมา 2019 (COMD - 19) ที่เกิดการแพร่ระบาดไปทั่วประเทศไทย และรัฐบาลได้มีการยกระดับมาตรการการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) ส่งผลให้แหล่งท่องเที่ยวหลายแห่งปิดบริการชั่วคราว รวมถึงกิจกิจกรรมที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวต้องถูกเลื่อนหรืองดการจัดกิจกรรมออกไปอย่างไม่มีกำหนด

อย่างไรก็ตาม เมื่อสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) คลี่คลายและมีการผ่อนคลายมาตรการต่าง ๆ ลงตามลำดับ เพื่อฟื้นฟูภาคการท่องเที่ยวให้กลับมาสร้างรายได้และช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจ โดยในปี 2563 จังหวัดศรีสะเกษมีจำนวนผู้เยี่ยมเยือน 849,470 คน

ซึ่งทั้งหมดเป็นผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยและเป็นนักทัศนาจรมากกว่านักท่องเที่ยว หดตัวลงร้อยละ -44.84 เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา มีรายได้จากการท่องเที่ยว 1,083.91 ล้านบาท หดตัวลงร้อยละ -49.97 เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา และในปี 2564 (มกราคม - สิงหาคม) มีจำนวนผู้เยี่ยมเยือน 203,406 คน หดตัวลงร้อยละ -76.05 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีที่ผ่านมา มีรายได้จากการท่องเที่ยว 260.34 ล้านบาท หดตัวลงร้อยละ -75.98

ตารางที่ 1.10 ข้อมูลสถิติและอัตราการขยายตัวของจำนวนนักท่องเที่ยว จังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ. 2560 – 2564

พ.ศ.	พ.ศ. 2560		พ.ศ. 2561		พ.ศ. 2562		พ.ศ. 2563		พ.ศ. 2564(P)(ต.ค.-ส.ค.)	
	ชาวไทย	ชาวต่างชาติ	ชาวไทย	ชาวต่างชาติ	ชาวไทย	ชาวต่างชาติ	ชาวไทย	ชาวต่างชาติ	ชาวไทย	ชาวต่างชาติ
จำนวนนักท่องเที่ยว (คน)	1,462,423	19,623	1,504,743	20,292	1,519,418	20,565	845,016	4,454	203,406	-
	1,482,046		1,525,035		1,539,983		849,470		203,406	
อัตราการขยายตัว	1.57	3.40	2.89	3.41	0.98	1.35	-44.39	-78.34	-75.93	-100.00
	1.60		2.90		0.98		-44.84		-79.05	

ที่มา กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เดือนสิงหาคม 2564

ตารางที่ 1.11 ข้อมูลสถิติและอัตราการขยายตัวของรายได้ จังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างปี พ.ศ. 2560 – 2564

พ.ศ.	2560	2561	2562	2563	2564 (P) (ม.ค.-ส.ค.)
รายได้ (ล้านบาท)	1,959.43	2,098.82	2,166.39	1,083.91	260.34
อัตราการขยายตัว	4.97	7.11	3.22	-49.97	-75.98

ที่มา : กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เดือนสิงหาคม 2564

ส่วนที่ 2

ข้อมูลทั่วไปของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดศรีสะเกษ

2. ข้อมูลทั่วไปของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดศรีสะเกษ

2.1 ประวัติความเป็นมาของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดศรีสะเกษ

สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด เกิดขึ้นตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ 10/2559 เรื่อง การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค ลงวันที่ 21 มีนาคม 2559 ประกอบกับคำสั่งที่ 19/2560 เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ประกาศ ณ วันที่ 3 เมษายน 2560 กำหนดให้สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อปฏิบัติภารกิจของกระทรวงศึกษาธิการเกี่ยวกับการบริหารและการจัดการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด การปฏิบัติตามอำนาจ หน้าที่ นโยบาย และยุทธศาสตร์ของภาคส่วนต่าง ๆ ที่มอบหมาย และให้มีอำนาจในเขตจังหวัด ดังนี้

1) รับผิดชอบงานธุรการของ กศจ. อกศจ. คณะอนุกรรมการบริหารราชการเชิงยุทธศาสตร์ คณะอนุกรรมการเกี่ยวกับการพัฒนาการศึกษา คณะอนุกรรมการและคณะทำงาน รวมทั้งปฏิบัติงานราชการที่เป็นไปตามอำนาจและหน้าที่ของ กศจ. และตามที่ กศจ. มอบหมาย

2) จัดทำแผนพัฒนาการศึกษาและแผนปฏิบัติการ

3) สั่งการ กำกับ ดูแล เร่งรัด ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานของส่วนราชการหรือหน่วยงานและสถานศึกษาในสังกัดกระทรวง ศึกษาธิการให้เป็นไปตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ

4) จัดระบบ ส่งเสริม และประสานงานเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศและเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา

5) ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาเพื่อคนพิการ ผู้ด้อยโอกาสและผู้มีความสามารถพิเศษ

6) ดำเนินงานเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

7) ส่งเสริม สนับสนุน และดำเนินการเกี่ยวกับงานด้านวิชาการ การนิเทศ และแนะแนวการศึกษาทุกระดับและทุกประเภท รวมทั้งติดตามและประเมินผลระบบบริหารและการจัดการศึกษา

8) ดำเนินการเกี่ยวกับการตรวจสอบด้านการบริหาร การเงินและการบัญชีของส่วนราชการหรือหน่วยงานและสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ

9) ส่งเสริมและประสานงานการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และการกีฬาเพื่อการศึกษา

10) ส่งเสริม สนับสนุน และดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเอกชน

11) ปฏิบัติภารกิจตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการหรือตามที่ได้รับมอบหมาย รวมทั้งปฏิบัติภารกิจเกี่ยวกับราชการประจำทั่วไปของกระทรวงศึกษาธิการ และประสานงานต่าง ๆ

ในจังหวัดให้มีศึกษาธิการจังหวัดเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ พนักงานในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานศึกษาธิการภาค มีอำนาจรับผิดชอบการดำเนินงานของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด รวมทั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเฉพาะงานที่เกี่ยวกับ อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษาและให้มีรองศึกษาธิการจังหวัดเพื่อช่วยเหลืองานศึกษาธิการจังหวัดสามคน

กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศกำหนดสถานที่ตั้งสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดศรีสะเกษ ลงวันที่ 4 พฤษภาคม 2560 ให้สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดศรีสะเกษตั้งอยู่ถนนรัตนวงษา ตำบลหนองครก อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ

กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศเรื่องกำหนดชื่อย่อ รหัส พยัญชนะ และเลขประจำสำนักงานศึกษาธิการภาค 1 – 18 และสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดทุกจังหวัด ลงวันที่ 29 มีนาคม 2559 โดยกำหนดให้สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดศรีสะเกษ มีชื่อย่อว่า ศธจ.ศรีสะเกษ รหัสพยัญชนะ ศธ และเลขประจำเจ้าของเรื่อง 02110/

กระทรวงศึกษาธิการมีคำสั่งที่ สป 406/2559 ลงวันที่ 25 มีนาคม 2559 เรื่องแต่งตั้งข้าราชการปฏิบัติหน้าที่ศึกษาธิการจังหวัด ได้แต่งตั้งให้ นายชอุ่ม กรไกร ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 ปฏิบัติหน้าที่ศึกษาธิการจังหวัดศรีสะเกษ

คณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษากระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค มีคำสั่งที่ 665/2560 แต่งตั้งให้ข้าราชการดำรงตำแหน่งศึกษาธิการจังหวัด ลงวันที่ 8 พฤษภาคม 2560 ได้แต่งตั้งให้ นายชอุ่ม กรไกร ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 ดำรงตำแหน่งศึกษาธิการจังหวัดศรีสะเกษ ตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ตั้งแต่วันที่ 23 พฤษภาคม 2560

2.2 อัตลักษณ์ขององค์กร และทิศทางขององค์กร

1) วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดศรีสะเกษ

เป็นองค์กรบูรณาการจัดการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ

ภาพที่ 2.1 วิสัยทัศน์ของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดศรีสะเกษ

2) พันธกิจขององค์กร

2.1) เสริมสร้างโอกาสทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างทั่วถึงและเสมอภาค

2.2) ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนทุกกลุ่มเป้าหมายให้มีความรู้ คุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ ในศตวรรษที่ 21 สอดคล้องกับบริบทของจังหวัด

2.3) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนาให้มีสมรรถนะสูงขึ้น

2.4) ส่งเสริมการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล ที่เน้นหลักคุณธรรมและหลักการมีส่วนร่วม

3) ตราสัญลักษณ์

ตราสัญลักษณ์ของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดศรีสะเกษ เป็นรูปตราเสมาธรรมจักรสีทองบนดอกลำดวน สื่อถึงวงล้อแห่งปัญญาและการเคลื่อนไหวสู่ความเจริญและความมั่นคงทางการศึกษา

ภาพที่ 2.2 แสดงตราสัญลักษณ์ของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดศรีสะเกษ

2.3 อำนาจและหน้าที่

หน้าที่และอำนาจของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดศรีสะเกษ ตามพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 19/2560 เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการลงวันที่ 3 เมษายน พ.ศ. 2565

(1) รับผิดชอบงานธุรการของ กศจ. อกศจ. คณะอนุกรรมการบริหารราชการเชิงยุทธศาสตร์ คณะอนุกรรมการเกี่ยวกับการพัฒนาการศึกษา คณะอนุกรรมการและคณะทำงาน รวมทั้งปฏิบัติงานราชการ ที่เป็นไปตามอำนาจและหน้าที่ของ กศจ. และตามที่ กศจ. มอบหมาย

(2) จัดทำแผนพัฒนาการศึกษาและแผนปฏิบัติการ

(3) สั่งการ กำกับ ดูแล เร่งรัด ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานของส่วนราชการหรือหน่วยงานและสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการให้เป็นไปตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ

(4) จัดระบบ ส่งเสริม และประสานงานเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศและเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา

(5) ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาเพื่อคนพิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้มีความสามารถพิเศษ

(6) ดำเนินงานเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของ กศจ. และ อกศจ.”

(7) ส่งเสริม สนับสนุน และดำเนินการเกี่ยวกับงานด้านวิชาการ การนิเทศ และแนะแนวการศึกษาทุกระดับและทุกประเภท รวมทั้งติดตามและประเมินผลระบบบริหารและการจัดการศึกษา

(8) ดำเนินการเกี่ยวกับการตรวจสอบด้านการบริหาร การเงิน และการบัญชีของส่วนราชการ หรือหน่วยงานและสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ

(9) ส่งเสริมและประสานงานการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และการกีฬาเพื่อการศึกษา

(10) ส่งเสริม สนับสนุน และดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเอกชน

(11) ปฏิบัติภารกิจตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการหรือตามที่ได้รับมอบหมาย รวมทั้งปฏิบัติภารกิจเกี่ยวกับราชการประจำทั่วไปของกระทรวงศึกษาธิการ และประสานงานต่าง ๆ ในจังหวัด)

. **2.3.1 หน้าที่กลุ่มอำนวยการ**

(1) รับผิดชอบงานธุรการของ กศจ. รวมทั้งปฏิบัติงานราชการที่เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของ กศจ. และตามที่ กศจ. มอบหมาย

(2) รับผิดชอบดำเนินการเกี่ยวกับงานบริหารทั่วไป งานธุรการของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดรวมทั้งงานธุรการกับหน่วยงานในพื้นที่รับผิดชอบ

(3) ปฏิบัติภารกิจเกี่ยวกับราชการประจำทั่วไปของกระทรวงศึกษาธิการและประสานงานต่าง ๆ ในระดับจังหวัด

(4) ดำเนินการเกี่ยวกับงานบริหารการเงิน บัญชี พัสดุ และสินทรัพย์ ของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดรวมทั้งการเบิกจ่ายเงินของส่วนราชการที่ได้รับมอบหมาย

(5) ดำเนินการเกี่ยวกับระบบบริหารงาน การพัฒนาองค์กร และการควบคุมภายใน

(6) ดำเนินการเกี่ยวกับการสร้างเครือข่าย ประชาสัมพันธ์ เผยแพร่กิจกรรมและผลงาน

(7) ดำเนินการเกี่ยวกับอาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อม และยานพาหนะ

(8) ดำเนินการเกี่ยวกับการใช้ระบบดิจิทัลเพื่อการบริหารและการบริการ

(9) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

2.3.2 หน้าที่กลุ่มบริหารงานบุคคล

(1) จัดทำแผน ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด และหน่วยงานการศึกษาในจังหวัดให้มีความเป็นเลิศทางวิชาการและวิชาชีพ

(2) เสริมสร้างขวัญกำลังใจ การยกย่องเชิดชูเกียรติ และสิทธิประโยชน์อื่นของข้าราชการครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาในระดับจังหวัด

(3) พัฒนาเครือข่าย ระบบฐานข้อมูล และสารสนเทศของข้าราชการครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาในระดับจังหวัด รวมถึงพัฒนาบุคลากรระดับจังหวัดของกระทรวงศึกษาธิการ ให้ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์และรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง

(4) สนับสนุน ประสานงาน วิจัย ให้ความเห็น และบูรณาการความร่วมมือ เกี่ยวกับการจัดระบบกลไกการบริหารทรัพยากรบุคคลในพื้นที่รับผิดชอบ

(5) ดำเนินงานเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด

(6) เสนอแนะเกี่ยวกับการพิจารณาวิทยฐานะ ความดีความชอบ การเสริมสร้างขวัญกำลังใจการยกย่องเชิดชูเกียรติ และสิทธิประโยชน์อื่นๆ ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด

(7) ดำเนินงานเกี่ยวกับการให้บริการด้านกฎหมาย นิติกรรม และงานคดีอื่นๆ ของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด

(8) ดำเนินการเกี่ยวกับการอุทธรณ์ ร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2550

(9) จัดระบบ กลไก การสร้างองค์กรคุณธรรม และความโปร่งใส ระบบคุณธรรมและเครือข่ายต่อต้านการทุจริตของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด

(10) ดำเนินการให้บริการ รับเรื่องราวร้องเรียน ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาจากผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน

(11) ดำเนินการให้บริการและอำนวยความสะดวกแก่ผู้เรียน ข้าราชการครู บุคลากรทางการศึกษาผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาและประชาชนผ่านระบบศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จ

(12) ดูแลและควบคุมผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพที่คุรุสภากำหนดรวมทั้งให้การสนับสนุน ส่งเสริม ยกย่องและพัฒนาวิชาชีพตามมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ

(13) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

2.3.3 หน้าที่กลุ่มนโยบายและแผน

(1) รับผิดขอบงานธุรการของคณะอนุกรรมการบริหารราชการเชิงยุทธศาสตร์ รวมทั้งปฏิบัติงานราชการที่เป็นไปตามอำนาจและหน้าที่ของ กศจ. และตามที่ กศจ. มอบหมาย

(2) จัดทำข้อเสนอยุทธศาสตร์ แนวทางการจัดการศึกษาในจังหวัดที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

(3) จัดทำแผนพัฒนาการศึกษาของจังหวัดและแผนปฏิบัติการของจังหวัด รวมทั้งติดตาม ประมินผล และรายงานผลตามแผนพัฒนาการศึกษาของจังหวัดและแผนปฏิบัติการของจังหวัด

(4) จัดทำแผนปฏิบัติราชการของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด รวมทั้งติดตามประเมินผล และรายงานผล

(5) วิเคราะห์การจัดตั้งงบประมาณของส่วนราชการหรือหน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการในจังหวัด

(6) พัฒนาระบบคลังข้อมูล ระบบฐานข้อมูลสารสนเทศ และเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา เพื่อเป็นศูนย์กลางข้อมูลการศึกษาระดับจังหวัด ที่ครอบคลุม ถูกต้อง และเป็นปัจจุบัน เพื่อการวางแผนการบริหารจัดการศึกษา การติดตามประเมินผลและรายงานผล

(7) วิเคราะห์ ติดตามการใช้จ่ายงบประมาณ และให้ข้อเสนอแนะหรือให้ข้อสังเกตการบริหารงบประมาณของส่วนราชการหรือหน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการในจังหวัด

(8) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

2.3.4 หน้าที่กลุ่มพัฒนาการศึกษา

(1) รับผิดชอบงานธุรการของคณะอนุกรรมการเกี่ยวกับการพัฒนาการศึกษา รวมทั้งปฏิบัติงานราชการที่เป็นไปตามอำนาจและหน้าที่ของ กศจ. และตามที่ กศจ. มอบหมาย

(2) ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดตั้ง ยุบ รวม เลิก เปลี่ยนชื่อ และโอนสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

(3) พัฒนาข้อมูล สถิติและสารสนเทศทางการศึกษาที่ครอบคลุม ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเป็นข้อมูลการพัฒนาและแก้ปัญหาการจัดการศึกษาในระดับจังหวัด

(4) ประสาน ส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนทุกช่วงวัย การจัดการศึกษาเพื่อคนพิการผู้ด้อยโอกาสและผู้มีความสามารถพิเศษ และการบริหารและการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(5) ส่งเสริม สนับสนุน และบูรณาการการจัดการศึกษาของบุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพสถาบันศาสนา สถานประกอบการและสถาบันสังคมอื่นที่จัดการศึกษา

(6) ประสาน ส่งเสริม สนับสนุน และดำเนินการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมการศึกษา

(7) ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนากิจกรรมการศึกษา ทุนการศึกษา สถานศึกษาปลอดภัยเพื่อการพัฒนาผู้เรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา

(8) จัดระบบการประสาน สนับสนุน ช่วยเหลือ และการรายงานเหตุภัยพิบัติและภาวะวิกฤตทางการศึกษาในระดับจังหวัด

(9) ส่งเสริม สนับสนุนและดำเนินการเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา

(10) ส่งเสริมและประสานงานการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และการกีฬาเพื่อการศึกษา

(11) ส่งเสริม และพัฒนาการจัดการศึกษาเฉพาะกิจ เฉพาะกลุ่ม และเฉพาะพื้นที่

(12) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

2.3.5 หน้าที่กลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผล

(1) ขับเคลื่อน ประสานงาน เร่งรัด กำกับ ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการบริหารการจัดการศึกษาของหน่วยงานการศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการในพื้นที่รับผิดชอบ

(2) ส่งเสริม สนับสนุน วิจัย และดำเนินการเกี่ยวกับงานด้านวิชาการ การนิเทศและแนะแนวการศึกษาทุกระดับและทุกประเภท รวมทั้งติดตามและประเมินผลระบบบริหารและการจัดการศึกษา

(3) ประสานและสนับสนุนการตรวจราชการของผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการ

(4) ศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศ เพื่อสนับสนุนการตรวจราชการ จัดทำแผนการรองรับการตรวจราชการและดำเนินการเกี่ยวกับการตรวจราชการของผู้ตรวจราชการกระทรวงในการตรวจราชการ ติดตาม และประมินผลตามนโยบายและแผนการตรวจราชการของกระทรวง

(5) ส่งเสริม วิจัย และพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน กระบวนการเรียนรู้ แหล่งเรียนรู้ และสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(6) กำกับ ติดตาม ประเมินผล นิทศ และรายงานผลตามนโยบายการตรวจราชการและติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานของส่วนราชการหรือหน่วยงานและสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับจังหวัด ให้เป็นไปตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการและยุทธศาสตร์ชาติ

(7) บูรณาการ การติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล และนิเทศการศึกษาร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในระดับจังหวัด

(8) จัดทำกรอบการประเมินผลการปฏิบัติงานและกำหนดตัวชี้วัดการดำเนินงานในลักษณะตัวชี้วัดร่วมการนิเทศการศึกษาของส่วนราชการหรือหน่วยงาน และสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการในจังหวัด

(9) ขับเคลื่อนระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

(10) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

2.3.6 หน้าที่กลุ่มส่งเสริมการศึกษาเอกชน

(1) ส่งเสริม สนับสนุน ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารจัดการ การบริหารงานบุคคล และพัฒนาครูและบุคลากรในสถานศึกษาเอกชน

(2) ประสาน ส่งเสริม สนับสนุน และดำเนินการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมการศึกษาเอกชน

(3) ส่งเสริม สนับสนุน และดำเนินการเกี่ยวกับการจัดตั้ง ขยาย ย้าย โอน ยุบ รวม เลิก เพิกถอน ควบคุมเปลี่ยนแปลงกิจการของสถานศึกษาเอกชนตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(4) กำกับ ติดตาม และดำเนินการเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดกิจการของโรงเรียน ประกอบด้วย หลักสูตร คณะกรรมการบริหารโรงเรียน การครอบครองที่ดิน และสวัสดิการครูโรงเรียนเอกชน

(5) ประสาน ส่งเสริม ติดตาม ตรวจสอบ และจัดทำข้อมูลการเบิกจ่ายเงินอุดหนุน เงินกองทุนสงเคราะห์และสวัสดิการของสถานศึกษาเอกชน

(6) ประสาน ส่งเสริม ตรวจสอบ และจัดทำข้อมูลสารสนเทศการศึกษาของสถานศึกษาเอกชนในจังหวัดและบริหารจัดการโดยใช้ระบบดิจิทัลเพื่อประโยชน์ของผู้รับบริการ

(7) ดำเนินการเกี่ยวกับงานเลขานุการคณะกรรมการประสานและส่งเสริมการศึกษาเอกชน (ปส.กช.) ในระดับจังหวัดที่เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของ ปส.กช. โรงเรียนเอกชนในระบบ และ ปส.กช. โรงเรียนเอกชนนอกระบบ ตามที่สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนมอบหมาย

(8) ส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมการพัฒนาการศึกษาของสถานศึกษาเอกชน

(9) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

2.3.7 หน้าที่กลุ่มลูกเสือ ยุวกาชาดและกิจการนักเรียน

(1) ส่งเสริม สนับสนุน ประสานงาน และดำเนินการกิจการลูกเสือ ยุวกาชาด และกิจการนักเรียน

(2) ส่งเสริม สนับสนุน ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย เพื่อการพัฒนานักเรียน นักศึกษา โดยผ่านกระบวนการลูกเสือและยุวกาชาด

(3) ส่งเสริมการป้องกัน แก้ไข และคุ้มครองความประพฤตินักเรียน นักศึกษา

(4) ส่งเสริม สนับสนุน และประสานงานการดำเนินการเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิของนักเรียน นักศึกษา

(5) ส่งเสริม สนับสนุน การน้อมนำพระบรมราโชบายด้านการศึกษา พระราชปณิธานพระราชกระแสด้านการศึกษา และโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริที่เกี่ยวกับการศึกษา

(6) ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษาเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ และความปรองดองสมานฉันท์

(7) สร้างจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม มีคุณธรรมจริยธรรม และนำแนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สู่การปฏิบัติในการดำเนินชีวิต

(8) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

2.3.8 หน้าที่หน่วยตรวจสอบภายใน

(1) ดำเนินการเกี่ยวกับการตรวจสอบด้านการบริหาร การเงิน และการบัญชีของส่วนราชการหรือหน่วยงาน และสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการในพื้นที่รับผิดชอบ

(2) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

2.4 ที่ตั้งหน่วยงาน

สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดศรีสะเกษ ตั้งอยู่ถนนรัตนวงษา ตำบลหนองครก อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ 33000 โทร. 045-614015 (กลุ่มบริหารงานบุคคล), 045-61406 (กลุ่มเอกส่งเสริมการศึกษาเอกชน), 045-614017 (กลุ่มพัฒนาการศึกษา – กลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผล), 045-614018 (กลุ่มลูกเสือ ยุวกาชาดและกิจการนักเรียน), 045-826500 (คุรุสภาจังหวัดศรีสะเกษ) โทรสาร. 045-614019

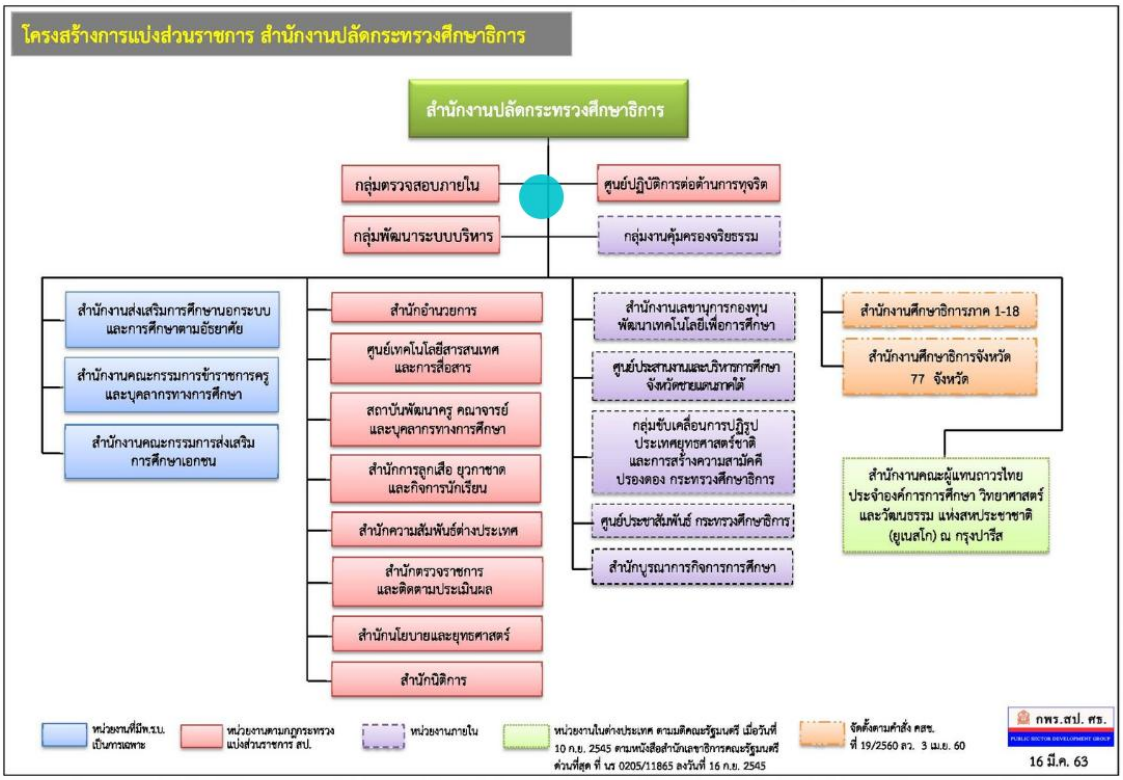
E-mail sisaketpeog@moe.go.th, sskpeo.data01@gmail.com

Website https//sskpeo.moe.go.th/

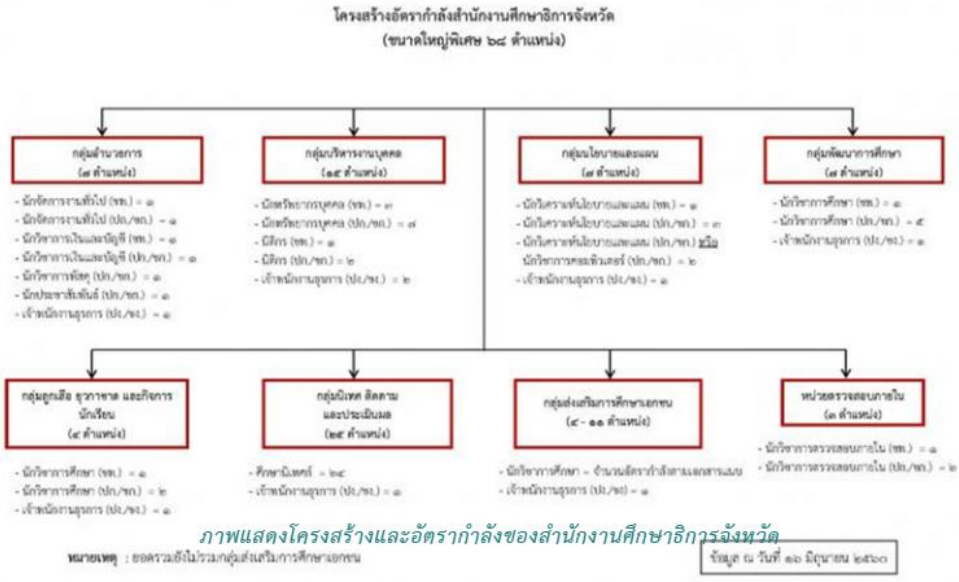
ภาพที่ 2.3 อาคารสำนักงานและสภาพแวดล้อมสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดศรีสะเกษ

2.5 โครงสร้าง สป.ศธ.

ภาพที่ 2.4 โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

2.6 โครงสร้างอัตรากำลังของ ศธจ.ศรีสะเกษ

ภาพที่ 2.5 โครงสร้างและอัตรากำลังของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดศรีสะเกษ

2.7 โครงสร้างผู้บริหาร ศธจ.ศรีสะเกษ

ภาพที่ 2.6 โครงสร้างผู้บริหารของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดศรีสะเกษ (ข้อมูล ณ วันที่ 27 ต.ค. 2569)

ลำดับที่	กลุ่มงาน / ตำแหน่ง	จำนวน (คน)
1	ศึกษาธิการจังหวัดศรีสะเกษ	1
2	รองศึกษาธิการจังหวัดศรีสะเกษ	3
3	กลุ่มอำนวยการ	5
4	กลุ่มบริหารงานบุคคล	11
5	กลุ่มนโยบายและแผน	3
6	กลุ่มพัฒนาการศึกษา	4
7	กลุ่มส่งเสริมการศึกษาเอกชน	3
8	กลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผล	13
9	กลุ่มลูกเสือ ยุวกาชาดและกิจการนักเรียน	1
10	หน่วยตรวจสอบภายใน	2
11	ครุสภาจังหวัดศรีสะเกษ	4
รวมทั้งสิ้น		50

ส่วนที่ 3

ข้อมูลสารสนเทศทางการศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ

3.1.1 ภาพรวมการจัดการศึกษา

ตารางที่ 3.1 ภาพรวมข้อมูลปีการศึกษา 2569 จำแนกตามหน่วยงานต้นสังกัด

กระทรวง/สังกัด	จำนวน		
	สถานศึกษา	ครู/บุคลากร	นักเรียน
กระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.)	**970**	**13,237**	**206,723**
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.)	**898**	**11,886**	**147,442**
สพป.ศรีสะเกษ เขต 1	258	2,756	29,586
สพป.ศรีสะเกษ เขต 2	177	1,738	17,266
สพป.ศรีสะเกษ เขต 3	196	2,564	26,795
สพป.ศรีสะเกษ เขต 4	209	2,340	30,638
สพม.ศรีสะเกษ ยโสธร	56	2,392	41,782
สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ (สศศ.)	2	96	1,375
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.)	30	797	16,605
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอจ.)	19	224	18,788
กรมส่งเสริมการเรียนรู้ (สกร.)	23	330	23,888
กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.)	**5**	**0**	**0**
มหาวิทยาลัย	4	0	0
โรงเรียนสาธิตฯ	1	0	0
กระทรวงมหาดไทย (มท.)	**695**	**10**	**31,920**
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ทม./ทต./อบต./อบจ.)	55	0	15,775
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจังหวัดศรีสะเกษ (ศพด.)	639	0	16,089
โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน (ตชด.)	1	10	56
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (กกท.)	**2**	**40**	**346**
มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตศรีสะเกษ	1	0	0
โรงเรียนกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ	1	40	346
สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ (พศ.)	**12**	**102**	**955**
รวมทั้งสิ้น	**1,684**	**13,389**	**239,944**

3.1.2 ข้อมูลสถานศึกษา

จังหวัดศรีสะเกษ แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 22 อำเภอ ระบบการศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ มีการจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับเตรียมอนุบาล (ปฐมวัย) จนถึงระดับปริญญาเอก ซึ่งมีหน่วยงานทางการศึกษาทั้งสิ้น 1,684 แห่ง แยกเป็นในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 971 แห่ง และนอกสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 713 แห่ง สามารถจำแนกตามรายละเอียดของหน่วยงานต้นสังกัดได้ ดังนี้

ก.หน่วยงานในกระทรวงศึกษาธิการ

1) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.)

(1) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 (สพป.ศรีสะเกษ เขต1) รับผิดชอบการศึกษาในเขตพื้นที่ 7 อำเภอ ได้แก่ ประกอบด้วยอำเภอเมืองศรีสะเกษ อำเภอกันทรารมย์ อำเภอน้ำเกลี้ยง อำเภอโนนคูณ อำเภอพยุห์ อำเภอวังหิน และอำเภอยางชุมน้อย มีสถานศึกษาในสังกัดจำนวน 258 แห่ง

(2) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 (สพป.ศรีสะเกษ เขต 2) รับผิดชอบการศึกษาในเขตพื้นที่ 7 อำเภอ ประกอบด้วยอำเภออุทุมพรพิสัย อำเภอบึงบูรพ์ อำเภอห้วยทับทัน อำเภอเมืองจันทร์ อำเภอราษีไศล อำเภอโพธิ์ศรีสุวรรณ และอำเภอศิลาลาด มีสถานศึกษาทั้งสิ้น 177 แห่ง

(3) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 (สพป.ศรีสะเกษ เขต 3) รับผิดชอบการศึกษาในเขตพื้นที่ 4 อำเภอ ได้แก่ ประกอบด้วยอำเภอขุขันธ์ อำเภอภูสิงห์ อำเภอไพรบึง และอำเภอปรางค์กู่ มีสถานศึกษาทั้งสิ้น 196 แห่ง

(4) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 (สพป.ศรีสะเกษ เขต 4) รับผิดชอบการศึกษาในเขตพื้นที่ 4 อำเภอ ประกอบด้วยอำเภอกันทรลักษ์ อำเภอขุนหาญ อำเภอศรีรัตนะ และอำเภอเบญจลักษ์ มีสถานศึกษาทั้งสิ้น 29 แห่ง

(5) สังกัดสำนักงานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร (สพม. ศรีสะเกษ ยโสธร) รับผิดชอบการศึกษาในเขตพื้นที่ 2 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดศรีสะเกษและจังหวัดยโสธร มีสถานศึกษาในสังกัดจำนวน แยกเป็นจังหวัดศรีสะเกษจำนวน 56 แห่ง แยกเป็นกลุ่มสหวิทยาเขต ดังนี้

- สหวิทยาเขตหลักเมือง รับผิดชอบโรงเรียนในอำเภอเมืองศรีสะเกษ (5 โรงเรียน) และอำเภอยางชุมน้อย (โรงเรียนลิ้นฟ้าพิทยาคม)
- สหวิทยาเขตรัตนวงษา รับผิดชอบโรงเรียนในอำเภอเมืองศรีสะเกษ (4 โรงเรียน) อำเภอพยุห์ และอำเภอวังหิน รวมทั้งโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 29 ในสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษด้วย

- สหวิทยาเขตกันทรารมย์ รับผิดชอบโรงเรียนในอำเภอกันทรารมย์ อำเภอน้ำเกลี้ยง และอำเภอโนนคูณ

- สหวิทยาเขตลุ่มน้ำมูล รับผิดชอบโรงเรียนในอำเภอราษีไศล อำเภอเมืองจันทร์ อำเภอบึงบูรพ์ อำเภอศิลาลาด และอำเภอยางชุมน้อย (โรงเรียนยางชุมน้อยพิทยาคม)

- สหวิทยาเขตปราสาทหิน รับผิดชอบโรงเรียนในอำเภออุทุมพรพิสัยและอำเภอห้วยทับทัน

- สหวิทยาเขตปรางค์กู่ รับผิดชอบโรงเรียนในอำเภอปรางค์กู่

- สหวิทยาเขตขุขันธ์ รับผิดชอบโรงเรียนในอำเภอขุขันธ์และอำเภอภูสิงห์

- สหวิทยาเขตเขาพระวิหาร รับผิดชอบโรงเรียนในอำเภอกันทรลักษ์ อำเภอเบญจลักษ์ อำเภอศรีรัตนะ และอำเภอขุนหาญ

(6) สังกัดสำนักงานบริหารการศึกษาพิเศษ (สศศ.) เป็นหน่วยงานราชการที่อยู่ภายใต้การดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กระทรวงศึกษาธิการ มีสถานศึกษาจัดการศึกษา พิเศษเพื่อเด็กพิการและผู้ด้อยโอกาส ที่อยู่ในความดูแลของสำนักงานบริหารการศึกษาพิเศษ จำนวน 2 แห่ง ได้แก่

- ศูนย์การศึกษาพิเศษจังหวัดศรีสะเกษ
- โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 29 จังหวัดศรีสะเกษ

2) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) เป็นหน่วยงานสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการ มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ.2550 โดยมีกลุ่มส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดอุบลราชธานี ทำหน้าที่ประสานงานในระดับจังหวัด

- มีสถานศึกษาในระบบ จำนวน 30 แห่ง
- มีโรงเรียนนอกระบบจำนวน 28 แห่ง

3) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ (สอจ.ศรีสะเกษ) เป็นหน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ มีหน้าที่รับผิดชอบกำกับดูแลงานการศึกษาในด้านการอาชีพ มีสถานศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษทั้งสิ้น 19 แห่ง เป็นการจัดการศึกษาภาครัฐ 9 แห่ง และภาคเอกชน 10 แห่ง

4) สังกัดสำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้จังหวัดศรีสะเกษ (สกร.) เป็นหน่วยงานในสังกัดกรมส่งเสริมการเรียนรู้ กระทรวงศึกษาธิการ มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยในจังหวัดศรีสะเกษ มีสถานศึกษาระดับอำเภอ (สกร. อำเภอ) ในความรับผิดชอบ จำนวน 22 แห่ง

ข.หน่วยงานนอกกระทรวงศึกษาธิการ

1) สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) คือ หน่วยงานของรัฐที่มีการดำเนินงานเป็นอิสระจากส่วนกลางทำหน้าที่บริหารจัดการกิจการต่าง ๆ ในท้องถิ่นของตน โดยผู้บริหาร อปท.เป็นคนในท้องถิ่นที่ได้รับเลือกตั้งจากประชาชน มีสำนักงานส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดศรีสะเกษ ประสานงานในระดับจังหวัดมีโรงเรียนที่อยู่ในสังกัด จำนวน 695 แห่ง ได้แก่

- องค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน 39 แห่ง
- เทศบาลเมืองศรีสะเกษ จำนวน 7 แห่ง
- เทศบาลเมืองกันทรลักษ์ จำนวน 1 แห่ง
- เทศบาลตำบล จำนวน 10 แห่ง
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กจำนวน 638 แห่ง

2) สังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ตชด.) จังหวัดศรีสะเกษ มีโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนในสังกัดกองกำกับการตำรวจชายแดนที่ 22 จำนวน 1 แห่ง

3) สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (กกท.) มีสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาจำนวน 2 แห่ง ได้แก่

- โรงเรียนกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ
- มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตจังหวัดศรีสะเกษ

4) สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนา มีโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาเป็นโรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้มีการอบรมแก่เยาวชนที่เข้าไปบวชในพระพุทธศาสนา โดยใช้หลักคุณธรรม คำสอนแห่งพระพุทธศาสนาเป็นหลักสูตรการอบรมเพื่อให้ผู้ที่ได้รับการอบรมมีศีลธรรม คุณธรรม และจริยธรรมอยู่ภายใต้การดูแลของสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดศรีสะเกษเป็นผู้ประสานงานมีสถานศึกษาในกำกับจำนวน 12 แห่ง

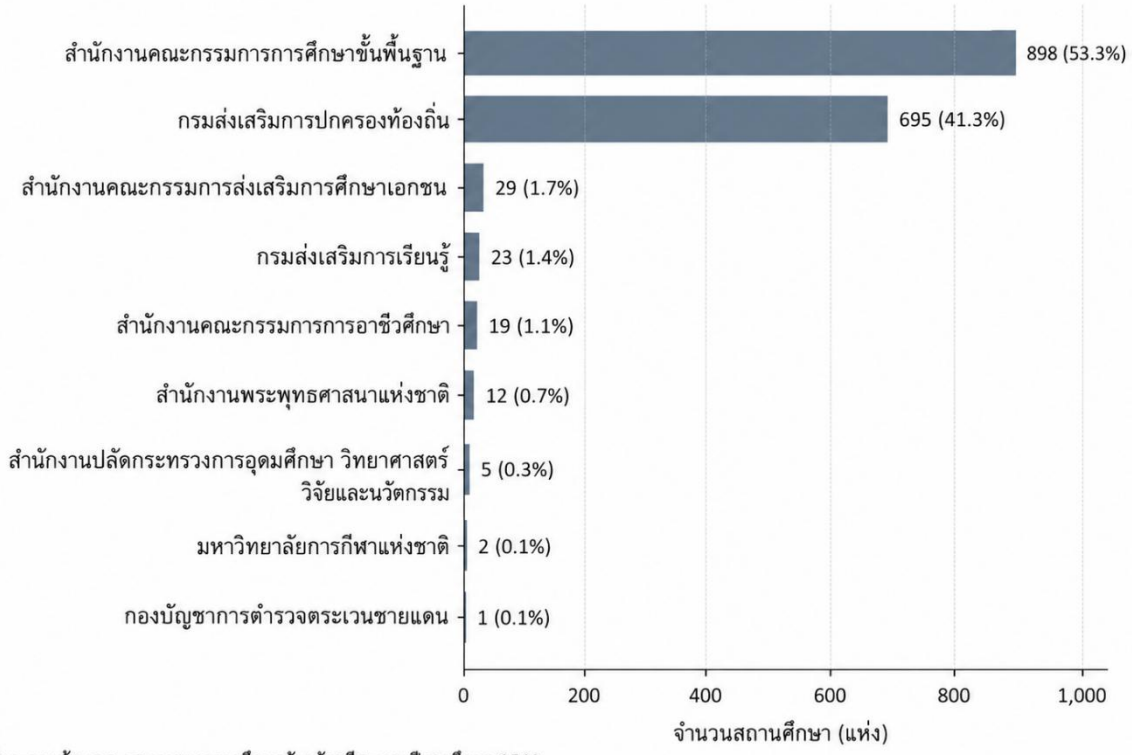
5) สังกัดกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) มีสถานศึกษาภายใต้การดูแลของกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม จำนวน 5 แห่ง ได้แก่

- มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
- มหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยาบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดศรีสะเกษ
- วิทยาลัยเฉลิมกาญจนา
- โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
- วิทยาลัยสงฆ์ศรีสะเกษ

ตารางที่ 3.2 จำนวนสถานศึกษาจำแนกตามรายสังกัด และปีการศึกษา 2565 – 2569

สังกัด/เขตพื้นที่	ปีการศึกษา				
	2565	2566	2567	2568	2569
ในกระทรวงศึกษาธิการ	**968**	**970**	**970**	**970**	**970**
สพฐ.	**898**	**898**	**898**	**898**	**898**
สพป.ศรีสะเกษ เขต 1	258	258	258	258	258
สพป.ศรีสะเกษ เขต 2	177	177	177	177	177
สพป.ศรีสะเกษ เขต 3	196	196	196	196	196
สพป.ศรีสะเกษ เขต 4	209	209	209	209	209
สพม.ศรีสะเกษ ยโสธร	56	56	56	56	56
สศศ.	2	2	2	2	2
สช.	29	30	30	30	30
สอจ.	19	19	19	19	19
สกร.	22	23	23	23	23
นอกกระทรวงศึกษาธิการ	**727**	**717**	**717**	**715**	**714**
อปท.	**698**	**684**	**695**	**680**	**694**
ทม./ทต./อบต./อบจ.	78	60	71	54	55
ศพด.	620	624	624	626	639
ตชด.	1	1	1	1	1
กกท.	**2**	**2**	**2**	**2**	**2**
พศ.	16	12	12	12	12
อว.	**5**	**5**	**5**	**5**	**5**
รวม	**1,695**	**1,687**	**1,687**	**1,685**	**1,684**

ภาพที่ 3.1 จำนวนสถานศึกษาจำแนกรายสังกัด จังหวัดศรีสะเกษ ปีการศึกษา 2569

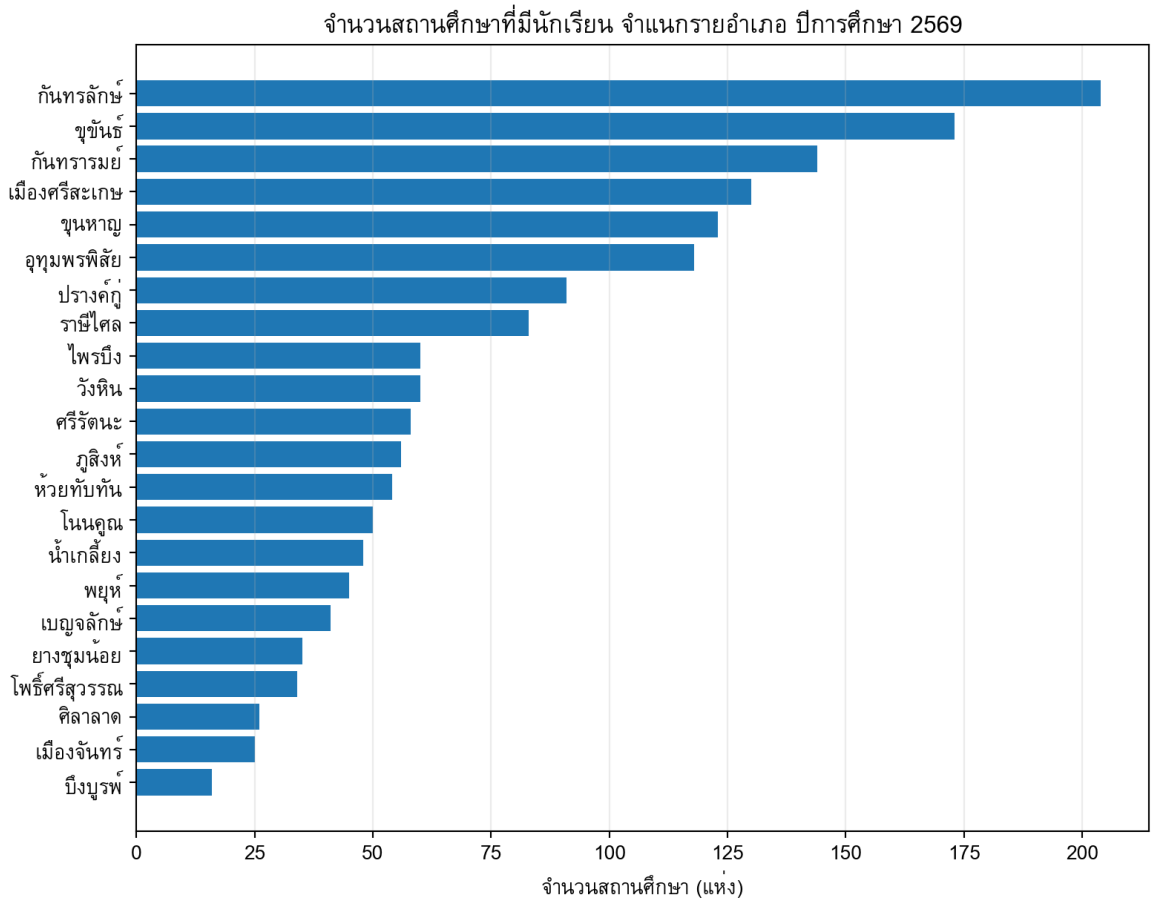
ที่มา: ฐานข้อมูลสารสนเทศทางการศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ ปีการศึกษา 2569

จาก**ตารางที่ 3.2** พบว่า จำนวนสถานศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษระหว่างปีการศึกษา 2565–2569 มีแนวโน้มลดลงเล็กน้อย จาก 1,695 แห่งในปี 2565 เหลือ 1,684 แห่งในปี 2569 หรือลดลง 11 แห่ง ตลอดช่วง 5 ปี โดยจำนวนสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการค่อนข้างคงที่ อยู่ระหว่าง 968–970 แห่ง ขณะที่สถานศึกษาสังกัด สพฐ. มีจำนวนคงที่ 898 แห่งทุกปี เมื่อพิจารณารายเขตพื้นที่ พบว่า สพป.ศรีสะเกษ เขต 1–4 และ สพม.ศรีสะเกษ ยโสธร มีจำนวนสถานศึกษาไม่เปลี่ยนแปลงตลอดช่วงเวลา ส่วนสถานศึกษานอกกระทรวงศึกษาธิการมีแนวโน้มลดลงจาก 727 แห่ง เหลือ 714 แห่ง โดยความเปลี่ยนแปลงส่วนใหญ่เกิดในกลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะ ทม./ทต./อบต./อบจ. และศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สำหรับสังกัดอื่น เช่น ตชด. กกท. อว. มีจำนวนค่อนข้างคงที่ ขณะที่ พศ. ลดลงจาก 16 แห่งในปี 2565 เหลือ 12 แห่งตั้งแต่ปี 2566 เป็นต้นมา โดยภาพรวมสะท้อนว่าโครงสร้างจำนวนสถานศึกษาของจังหวัด มีความคงตัวในสังกัดหลัก แต่มีการปรับเปลี่ยนเล็กน้อยในกลุ่มสถานศึกษานอกกระทรวงศึกษาธิการเป็นสำคัญ.

3.1.1.1) การกระจายตัวของสถานศึกษาและนักเรียนรายอำเภอ

ตารางที่ 3.3 จำนวนสถานศึกษาและนักเรียน จำแนกรายอำเภอ ปีการศึกษา 2569

อำเภอ	สถานศึกษา	นักเรียน	ร้อยละนักเรียน	นักเรียนเฉลี่ยต่อสถานศึกษา
เมืองศรีสะเกษ	130	37,224	15.51	286.34
กันทรลักษ์	204	34,128	14.22	167.29
ขุขันธ์	173	25,256	10.53	145.99
ขุนหาญ	123	17,110	7.13	139.11
กันทรารมย์	144	16,948	7.06	117.69
อุทุมพรพิสัย	118	16,449	6.86	139.40
ราษีไศล	83	10,992	4.58	132.43
ปรางค์กู่	91	10,461	4.36	114.96
ภูสิงห์	56	10,020	4.18	178.93
ศรีรัตนะ	58	8,295	3.46	143.02
น้ำเกลี้ยง	48	6,731	2.81	140.23
วังหิน	60	6,546	2.73	109.10
ไพรบึง	60	6,146	2.56	102.43
ห้วยทับทัน	54	5,778	2.41	107.00
เบญจลักษ์	41	5,313	2.21	129.59
โนนคูณ	50	5,152	2.15	103.04
ยางชุมน้อย	35	4,941	2.06	141.17
พยุห์	45	3,929	1.64	87.31
โพธิ์ศรีสุวรรณ	34	2,889	1.20	84.97
ศิลาลาด	26	2,220	0.93	85.38
เมืองจันทร์	25	2,208	0.92	88.32
บึงบูรพ์	16	1,208	0.50	75.50

การกระจายผู้เรียนมีความแตกต่างระหว่างอำเภอค่อนข้างชัดเจน โดยอำเภอเมืองศรีสะเกษมีนักเรียนมากที่สุด 37,224 คน หรือร้อยละ 15.51 ของจังหวัด ขณะที่อำเภอบึงบูรพ์มีนักเรียนน้อยที่สุด 1,208 คน ค่ามัธยฐานของจำนวนนักเรียนต่ออำเภอเท่ากับ 6,638 คน และค่ามัธยฐานของจำนวนสถานศึกษาที่มีนักเรียนเท่ากับ 57 แห่ง แสดงให้เห็นว่าจำนวนผู้เรียนไม่ได้กระจายตัวอย่างสม่ำเสมอระหว่างพื้นที่

3.1.1.2) ขนาดสถานศึกษาและการกระจายจำนวนนักเรียนต่อสถานศึกษา

ตารางที่ 3.4 จำนวนสถานศึกษา จำแนกตามขนาด ปีการศึกษา 2569

ขนาดสถานศึกษา	จำนวนสถานศึกษา	ร้อยละ
ไม่มีนักเรียน	9	0.53
ขนาดเล็ก 1–119 คน	1,222	72.61
ขนาดกลาง 120–719 คน	390	23.17
ขนาดใหญ่ 720–1,679 คน	43	2.55
ขนาดใหญ่พิเศษ ≥1,680 คน	19	1.13

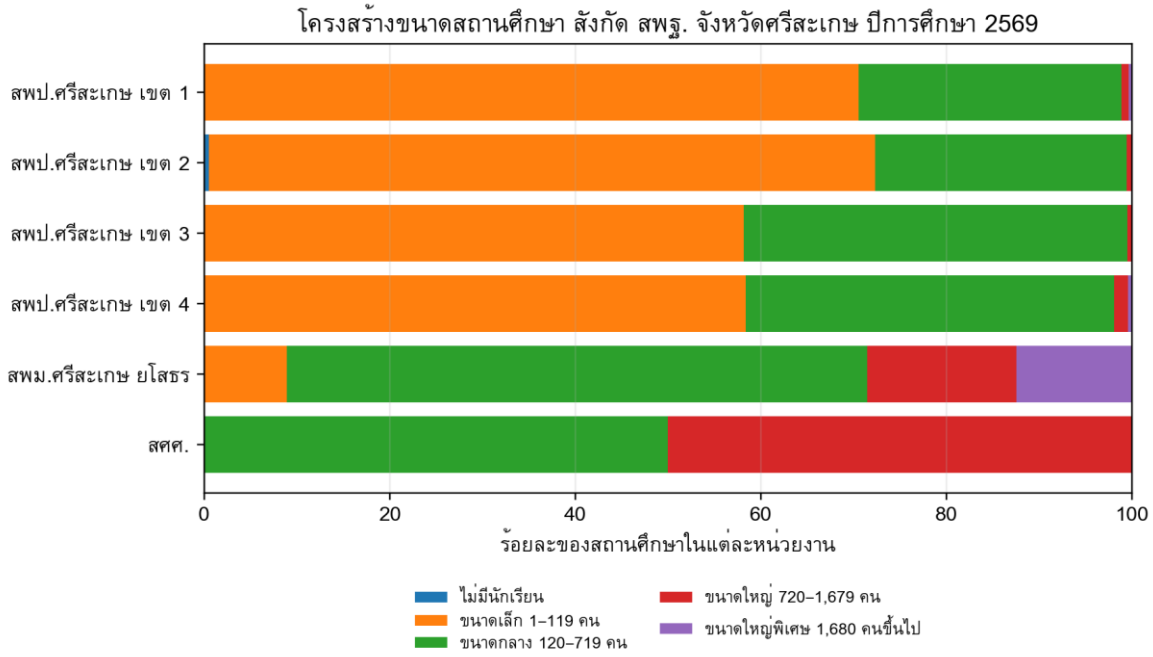
จาก**ตารางที่ 3.4** พบว่า สถานศึกษาขนาดเล็กมีจำนวน 1,222 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 72.61 ของสถานศึกษาสถานะปกติทั้งหมด ขณะที่มีสถานศึกษาไม่มีนักเรียนจำนวน 9 แห่ง จึงควรแยกออกจากสถานศึกษาขนาดเล็กเพื่อหลีกเลี่ยงการตีความคลาดเคลื่อน

เมื่อวิเคราะห์ระดับสถานศึกษาที่มีนักเรียน พบว่านักเรียนเฉลี่ยต่อสถานศึกษาเท่ากับ 143.34 คน แต่ค่ามัธยฐานเพียง 54 คน โดยควอไทล์ที่ 1 เท่ากับ 26 คน และควอไทล์ที่ 3 เท่ากับ 125 คน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 337.85 คน และสัมประสิทธิ์ความแปรปรวนเท่ากับ 235.71% ประกอบกับค่าความเบ้ 6.46 สะท้อนการกระจายแบบเบ้ขวาสูง กล่าวคือมีสถานศึกษาจำนวนมากที่มีผู้เรียนค่อนข้างน้อย และมีสถานศึกษาขนาดใหญ่เพียงบางแห่งที่ดึงค่าเฉลี่ยให้สูงกว่าค่ามัธยฐานอย่างชัดเจน

3.1.1.3) ขนาดสถานศึกษา สังกัด สพฐ. จำแนกตามหน่วยงาน

ตารางที่ 3.5 จำนวนและร้อยละของสถานศึกษา สังกัด สพฐ. จำแนกตามหน่วยงานและขนาด ปีการศึกษา 2569

หน่วยงาน	ไม่มีนักเรียน	เล็ก 1–119	กลาง 120–719	ใหญ่ 720–1,679	ใหญ่พิเศษ 1,680 คนขึ้นไป	รวม
สพป.ศรีสะเกษ เขต 1	0 (0.00%)	182 (70.54%)	73 (28.29%)	2 (0.78%)	1 (0.39%)	**258**
สพป.ศรีสะเกษ เขต 2	1 (0.56%)	127 (71.75%)	48 (27.12%)	1 (0.56%)	0 (0.00%)	**177**
สพป.ศรีสะเกษ เขต 3	0 (0.00%)	114 (58.16%)	81 (41.33%)	1 (0.51%)	0 (0.00%)	**196**
สพป.ศรีสะเกษ เขต 4	0 (0.00%)	122 (58.37%)	83 (39.71%)	3 (1.44%)	1 (0.48%)	**209**
สพม.ศรีสะเกษ ยโสธร	0 (0.00%)	5 (8.93%)	35 (62.50%)	9 (16.07%)	7 (12.50%)	**56**
สศศ.	0 (0.00%)	0 (0.00%)	1 (50.00%)	1 (50.00%)	0 (0.00%)	**2**
รวม สพฐ.	**1 (0.11%)**	**550 (61.25%)**	**321 (35.75%)**	**17 (1.89%)**	**9 (1.00%)**	**898**

ภาพรวม สพฐ. มีสถานศึกษาขนาดเล็กจำนวน 550 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 61.25 มากที่สุด รองลงมาคือขนาดกลาง 321 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 35.75 ส่วนสถานศึกษาขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษรวมกัน 26 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 2.90 แสดงให้เห็นว่าโครงสร้างสถานศึกษา สพฐ. ของจังหวัดมีน้ำหนักอยู่ที่สถานศึกษาขนาดเล็กและขนาดกลางเป็นหลัก

เมื่อพิจารณารายหน่วยงาน พบว่า สพป.ศรีสะเกษ เขต 1 และเขต 2 มีสัดส่วนสถานศึกษาขนาดเล็กสูงที่สุด ร้อยละ 70.54 และ 71.75 ตามลำดับ ขณะที่ สพม.ศรีสะเกษ ยโสธร มีโครงสร้างแตกต่างอย่างชัดเจน โดยสถานศึกษาขนาดเล็กมีเพียงร้อยละ 8.93 และมีสถานศึกษาขนาดใหญ่ถึงขนาดใหญ่พิเศษรวมร้อยละ 28.57 สอดคล้องกับลักษณะการจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษา

3.1.1.4) ระดับการศึกษาที่สถานศึกษาเปิดสอน

ตารางที่ 3.6 จำนวนสถานศึกษาที่เปิดสอนในแต่ละระดับ ปีการศึกษา 2569

ระดับการศึกษาที่เปิดสอน	จำนวนสถานศึกษา	ร้อยละของสถานศึกษาสถานะปกติ
ประถมศึกษา	907	53.89
ก่อนประถมศึกษา	865	51.40
เตรียมอนุบาล	662	39.33
มัธยมศึกษาตอนต้น	373	22.16
มัธยมศึกษาตอนปลาย	139	8.26
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	42	2.50
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	19	1.13
อนุปริญญา	9	0.53
ปริญญาตรี	5	0.30
ปริญญาโท	3	0.18
ประกาศนียบัตร	2	0.12
ปริญญาเอก	1	0.06

ที่มา: BRIDGE_SCHOOL_EDUCATION_LEVEL_2569; สถานศึกษา 1 แห่งสามารถเปิดสอนได้หลายระดับ ดังนั้นร้อยละรวมอาจเกิน 100

จาก**ตารางที่ 3.6** พบว่า เป็นการนับแบบหลายคำตอบ (multiple response) เนื่องจากสถานศึกษาเดียวกันสามารถเปิดสอนได้มากกว่าหนึ่งระดับ จึงไม่ควรนำจำนวนในแต่ละแถวมาบวกรวมเป็นจำนวนสถานศึกษาทั้งจังหวัด การตีความควรพิจารณาสัดส่วนของสถานศึกษาที่มีระดับการศึกษานั้น ๆ เมื่อเทียบกับสถานศึกษาสถานะปกติทั้งหมด

3.1.2 ข้อมูลครูและบุคลากรทางการศึกษา

ข้อมูลครูและบุคลากรทางการศึกษาเป็นองค์ประกอบสำคัญในการสะท้อนศักยภาพด้านทรัพยากรบุคคลของระบบการศึกษา ทั้งในด้านการจัดการเรียนการสอน การบริหารสถานศึกษา และการสนับสนุนการจัดการศึกษา ในปีการศึกษา 2569 สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดศรีสะเกษได้รวบรวมข้อมูลครูและบุคลากรจากสถานศึกษาที่มีข้อมูลในระบบสารสนเทศทางการศึกษาจังหวัด เพื่อนำมาใช้ประกอบการวิเคราะห์โครงสร้างบุคลากร การกระจายตัวตามเพศ ตลอดจนความครอบคลุมของข้อมูลในระดับสถานศึกษา

ตารางที่ 3.7 สรุปข้อมูลครูและบุคลากรทางการศึกษา ปีการศึกษา 2569

รายการ	จำนวน
บุคลากรทั้งหมดในชุดข้อมูล	**13,389**
ครู	10,355
ผู้บริหาร	1,039
บุคลากรอื่น	1,995
ชาย	4,150
หญิง	9,239
สถานศึกษาที่ครอบคลุม	972
นักเรียนที่ครอบคลุมในชุดข้อมูลครู	195,539

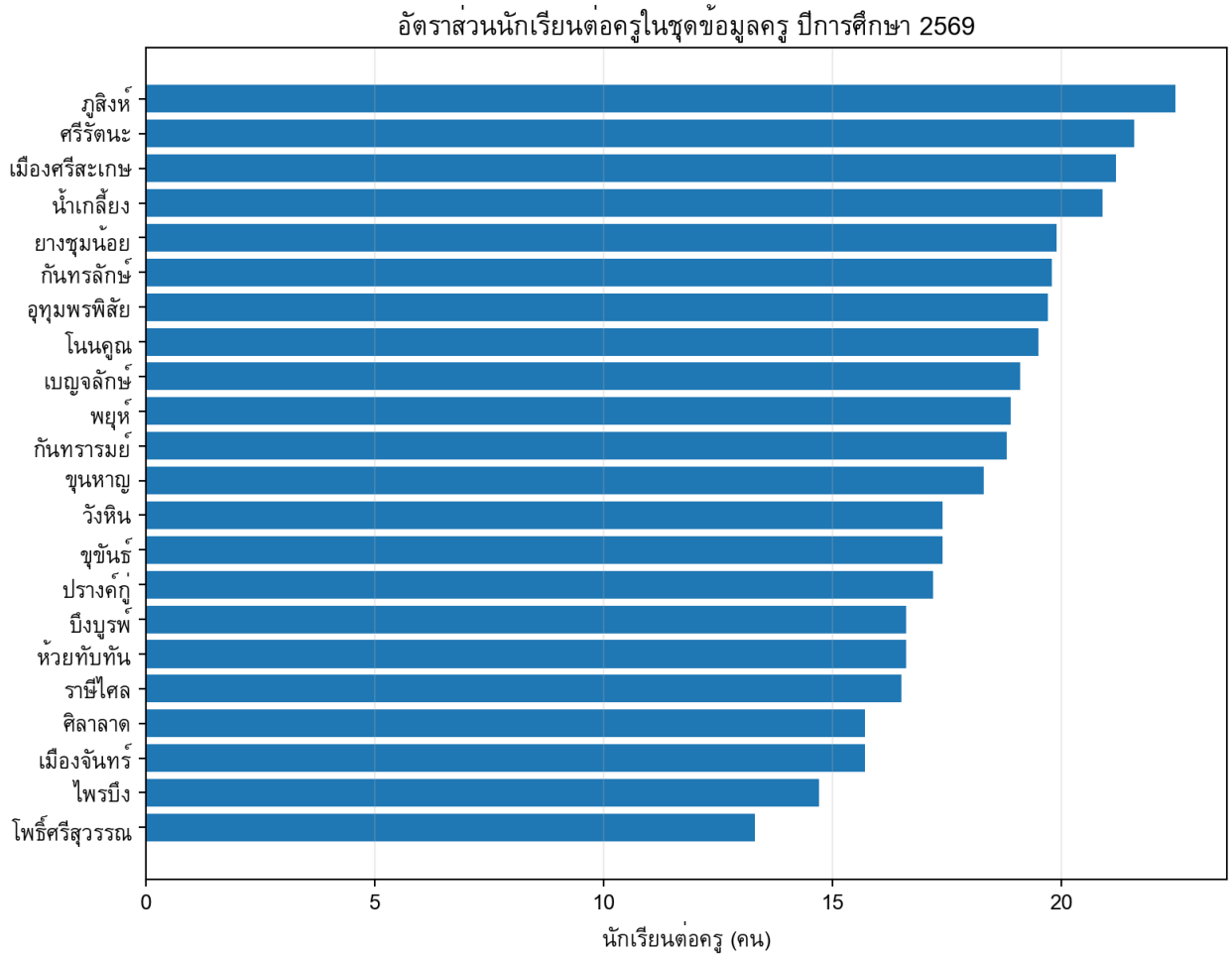
ที่มา: AGG_TEACHER_YEAR_2569

ชุดข้อมูลครูปีการศึกษา 2569 ครอบคลุมสถานศึกษา 972 แห่ง และครอบคลุมนักเรียน 195,539 คน คิดเป็นร้อยละ 81.49 ของนักเรียนทั้งหมดในจังหวัด ดังนั้นจำนวนครู 10,355 คน และอัตราส่วนนักเรียนต่อครู 18.9:1 ควรตีความเป็นค่าสำหรับ “ชุดข้อมูลที่มีครู” ไม่ใช่ค่าประชากรครบทุกสถานศึกษาในจังหวัด

ตารางที่ 3.8 ข้อมูลครูและอัตราส่วนนักเรียนต่อครู จำแนกรายอำเภอ ปีการศึกษา 2569

อำเภอ	ครู	สถานศึกษาที่มีข้อมูลครู	นักเรียนในชุดข้อมูลครู	นักเรียนต่อครู
ภูสิงห์	410	32	9,226	22.50
ศรีรัตนะ	341	30	7,373	21.60
เมืองศรีสะเกษ	1,296	77	27,512	21.20
น้ำเกลี้ยง	294	30	6,131	20.90
ยางชุมน้อย	229	20	4,562	19.90
กันทรลักษ์	1,415	113	27,992	19.80
อุทุมพรพิสัย	781	72	15,404	19.70
โนนคูณ	217	34	4,222	19.50
เบญจลักษ์	249	27	4,755	19.10
พยุห์	191	29	3,610	18.90
กันทรารมย์	752	80	14,146	18.80
ขุนหาญ	524	64	9,604	18.30
วังหิน	313	36	5,456	17.40
ขุขันธ์	1,265	96	21,965	17.40
ปรางค์กู่	562	56	9,686	17.20
บึงบูรพ์	62	7	1,027	16.60
ห้วยทับทัน	312	30	5,179	16.60
ราษีไศล	471	52	7,785	16.50
ศิลาลาด	118	17	1,856	15.70
เมืองจันทร์	111	14	1,747	15.70
ไพรบึง	292	37	4,303	14.70
โพธิ์ศรีสุวรรณ	150	19	1,998	13.30

ที่มา: AGG_TEACHER_DISTRICT_2569

อัตราส่วนนักเรียนต่อครูในชุดข้อมูลครู ปีการศึกษา 2569
ภูสิงห์
ศรีรัตนะ
เมืองศรีสะเกษ
น้ำเกลี้ยง
ยางชุมน้อย
กันทรลักษ์
อุทุมพรพิสัย
โนนคูณ
เบญจลักษ์
พยุห์
กันทรารมย์
ขุนหาญ
วังหิน
ขุขันธ์
ปรางค์กู่
บึงบูรพ์
ห้วยทับทัน
ราษีไศล
ศิลาลาด
เมืองจันทร์
ไพรบึง
โพธิ์ศรีสุวรรณ
0
5
10
15
20
นักเรียนต่อครู (คน)

3.1.3 ข้อมูลผู้เรียน

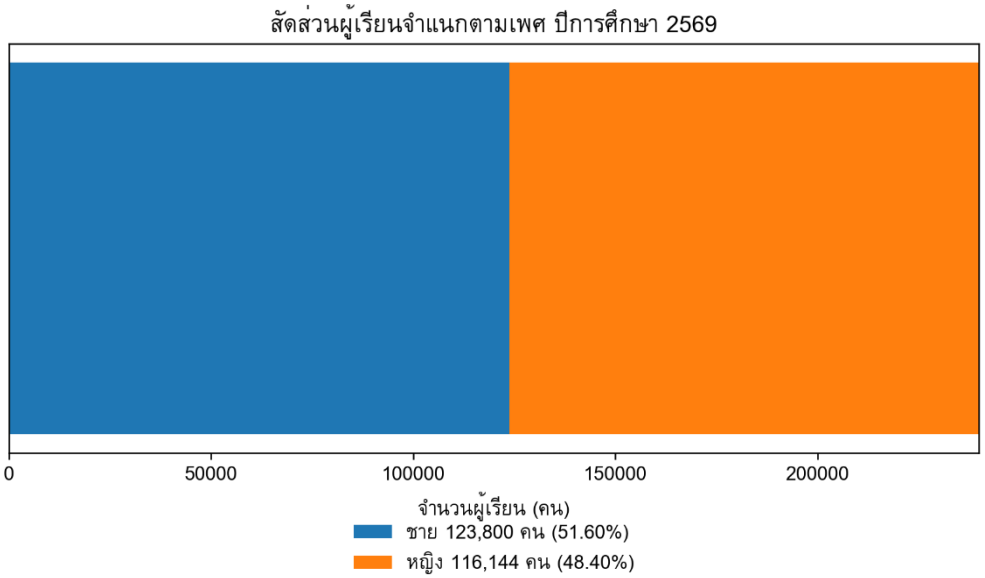
ในปีการศึกษา 2569 จังหวัดศรีสะเกษมีผู้เรียนกระจายอยู่ในสถานศึกษาหลายสังกัดและหลายระดับการศึกษา ตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงระดับมัธยมศึกษาและระดับที่เกี่ยวข้อง การพิจารณาข้อมูลผู้เรียนจึงช่วยให้เห็นภาพรวมของจำนวนผู้เรียน ตลอดจนการกระจายตัวตามเพศ ระดับชั้น สังกัด และพื้นที่อำเภอได้อย่างชัดเจน นอกจากนี้ยังสามารถใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของจำนวนผู้เรียนระหว่างสถานศึกษาและระหว่างพื้นที่ รวมถึงสะท้อนแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของจำนวนผู้เรียนในแต่ละปี ข้อมูลในส่วนนี้จึงนำเสนอทั้งจำนวน สัดส่วน และโครงสร้างของผู้เรียนในมิติต่าง ๆ เพื่อให้เห็นลักษณะสำคัญของผู้เรียนในจังหวัดศรีสะเกษ และใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานประกอบการวิเคราะห์และวางแผนการจัดการศึกษาในระดับจังหวัดต่อไป

ตารางที่ 3.9 จำนวนนักเรียน จำแนกตามเพศ ปีการศึกษา 2569

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	123,800	51.60
หญิง	116,144	48.40
รวม	239,944	100.00

ที่มา: AGG_STUDENT_YEAR_2569

จาก**ตารางที่ 3.9** ปีการศึกษา 2569 จังหวัดศรีสะเกษมีนักเรียนรวม 239,944 คน เป็นนักเรียนชาย 123,800 คน คิดเป็นร้อยละ 51.60 และนักเรียนหญิง 116,144 คน คิดเป็นร้อยละ 48.40 สัดส่วนชายต่อหญิงใกล้เคียงกัน โดยเพศชายสูงกว่าเพศหญิงเล็กน้อย

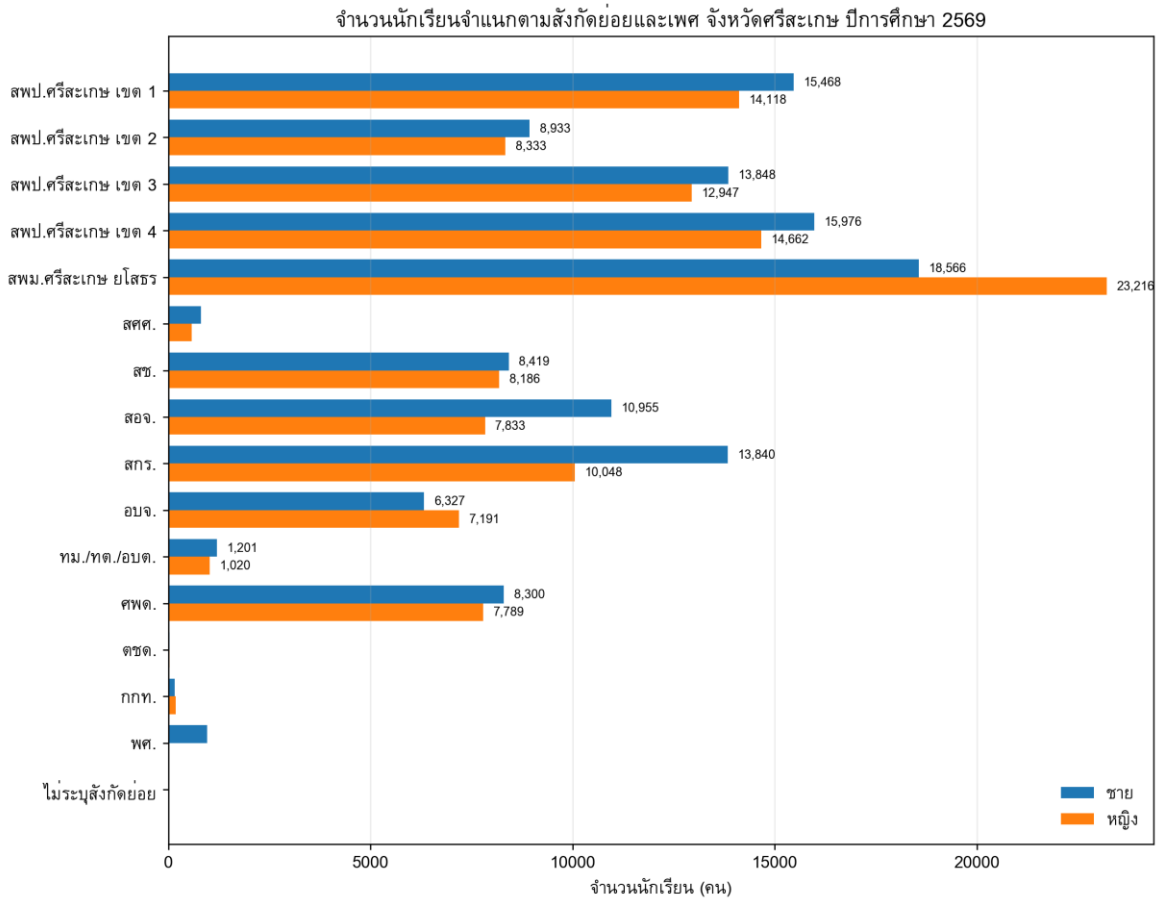
ตารางที่ 3.10 ผู้เรียนปี 2569 จำแนกตามสังกัดย่อยและเพศ

สังกัดย่อย	ชาย	หญิง	รวมคน
สพป.ศรีสะเกษ เขต 1	15,468	14,118	29,586
สพป.ศรีสะเกษ เขต 2	8,933	8,333	17,266
สพป.ศรีสะเกษ เขต 3	13,848	12,947	26,795
สพป.ศรีสะเกษ เขต 4	15,976	14,662	30,638
สพม.ศรีสะเกษ ยโสธร	18,566	23,216	41,782
สศศ.	806	569	1,375
สช.	8,419	8,186	16,605
สอจ.	10,955	7,833	18,788
สกร.	13,840	10,048	23,888
อบจ.	6,327	7,191	13,518
ทม./ทต./อบต.	1,201	1,020	2,221
ศพด.	8,300	7,789	16,089
ตชด.	28	28	56
กกท.	161	185	346
พศ.	955	0	955
ไม่ระบุสังกัดย่อย	17	19	36
อว.	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
รวม	**123,800**	**116,144**	**239,944**

ที่มา: ข้อมูลผู้เรียน [2]

หมายเหตุ:

- ไม่พบรายการผู้เรียนสังกัด อว. ในชุดสรุปนี้ จึงไม่ใช่ยอดผู้เรียนรวมอุดมศึกษาทุกแห่งของจังหวัด
- กลุ่มปริญญาตรีที่มี 188 คนอยู่ในข้อมูลอาชีวศึกษา ส่วนรายการไม่ระบุสังกัดย่อย 36 คนอยู่ภายใต้ต้นสังกัด อปท.
- สังกัด สพฐ. มีผู้เรียนรวม 147,442 คน หรือร้อยละ 61.45 ของชุดข้อมูล รองลงมาคือ อปท. 31,864 คน และ สกร. 23,888 คน การวิเคราะห์ภาพรวมควรใช้ต้นสังกัดระดับกรม ส่วนการติดตามเชิงปฏิบัติให้ใช้สังกัดย่อยและระดับการศึกษาประกอบ

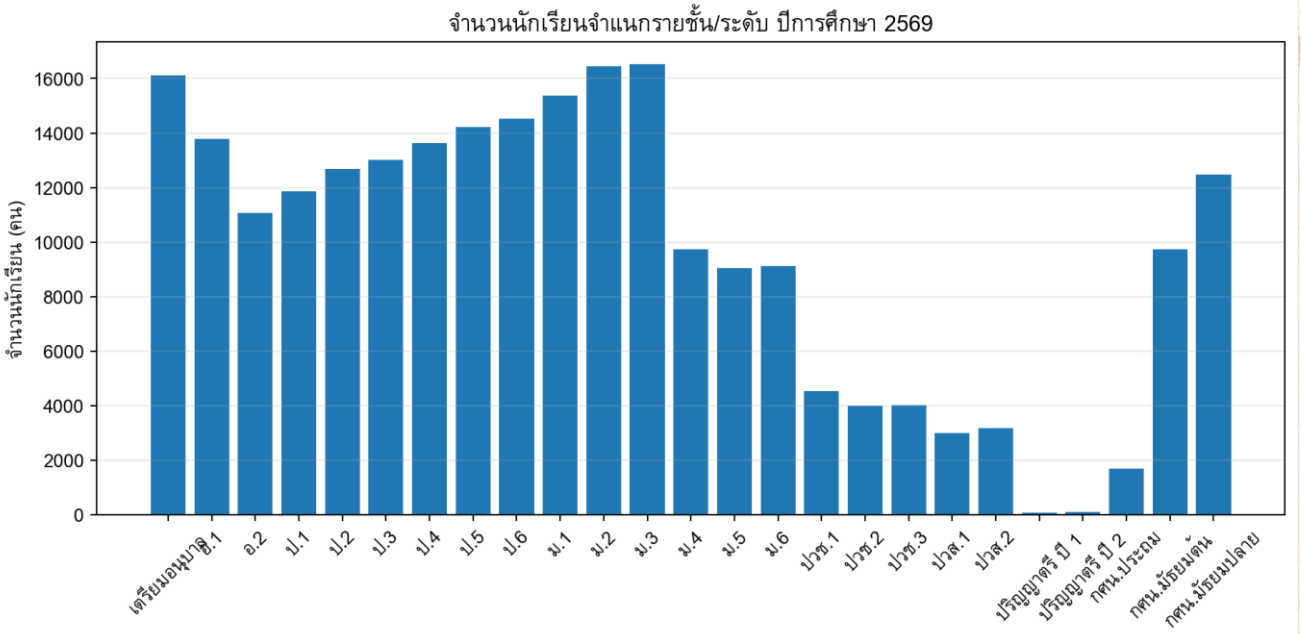

จาก**ตาราง 3.10** พบว่า จังหวัดศรีสะเกษมีผู้เรียนรวม 239,944 คน แบ่งเป็นเพศชาย 123,800 คน คิดเป็นร้อยละ 51.60 และเพศหญิง 116,144 คน คิดเป็นร้อยละ 48.40 โดยเพศชายมีจำนวนมากกว่าเพศหญิง 7,656 คน หรือประมาณ 3.19 จุดร้อยละของผู้เรียนทั้งหมด

เมื่อพิจารณาตามสังกัดย่อย พบว่า สพม.ศรีสะเกษ ยโสธร มีผู้เรียนมากที่สุด 41,782 คน คิดเป็นร้อยละ 17.41 ของผู้เรียนทั้งหมด รองลงมา ได้แก่ สพป.ศรีสะเกษ เขต 4 จำนวน 30,638 คน สพป.ศรีสะเกษ เขต 1 จำนวน 29,586 คน สพป.ศรีสะเกษ เขต 3 จำนวน 26,795 คน และ สกร. จำนวน 23,888 คน ตามลำดับ

ตารางที่ 3.8 จำนวนนักเรียน จำแนกรายชั้น/ระดับ ปีการศึกษา 2569

ชั้น/ระดับ	จำนวนนักเรียน	ร้อยละ
เตรียมอนุบาล	16,118	6.72
อ.1	13,791	5.75
อ.2	11,057	4.61
ป.1	11,850	4.94
ป.2	12,676	5.28
ป.3	13,025	5.43
ป.4	13,638	5.68
ป.5	14,215	5.92
ป.6	14,514	6.05
ม.1	15,371	6.41
ม.2	16,457	6.86
ม.3	16,518	6.88
ม.4	9,741	4.06
ม.5	9,041	3.77
ม.6	9,121	3.80
ปวช.1	4,533	1.89
ปวช.2	3,998	1.67
ปวช.3	4,031	1.68
ปวส.1	3,004	1.25
ปวส.2	3,169	1.32
ปริญญาตรี ปี 1	80	0.03
ปริญญาตรี ปี 2	108	0.05
กศน.ประถม	1,691	0.70
กศน.มัธยมต้น	9,723	4.05
กศน.มัธยมปลาย	12,474	5.20

ภาพที่ 3.6 จำนวนนักเรียนจำแนกรายชั้น/ระดับ ปีการศึกษา 2569

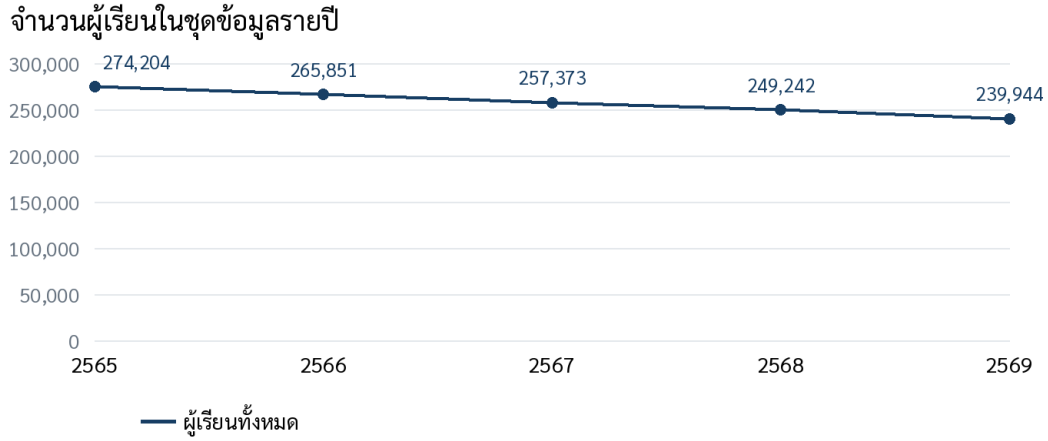
จากตาราง 3.8 พบว่า ปีการศึกษา 2569 จังหวัดศรีสะเกษมีนักเรียนรวม 239,944 คน โดยระดับชั้นที่มีจำนวนนักเรียนมากที่สุดคือ มัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 16,518 คน คิดเป็นร้อยละ 6.88 รองลงมา ได้แก่ มัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 16,457 คน ร้อยละ 6.86 และ เตรียมอนุบาล จำนวน 16,118 คน ร้อยละ 6.72 ตามลำดับ ขณะที่ระดับประถมศึกษาปีที่ 1–6 มีจำนวนนักเรียนในแต่ละชั้นค่อนข้างใกล้เคียงกัน อยู่ระหว่างประมาณ 11,850–14,514 คน ส่วนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีจำนวนนักเรียนลดลงจากระดับมัธยมศึกษาตอนต้นอย่างเห็นได้ชัด โดย ม.4–ม.6 มีนักเรียนประมาณ 9,000–9,700 คนต่อชั้น สำหรับสายอาชีวศึกษา ระดับ ปวช. และ ปวส. มีสัดส่วนผู้เรียนค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบกับสายสามัญ ขณะที่ระดับปริญญาตรีมีผู้เรียนจำนวนน้อยที่สุด ในส่วนของการศึกษานอกระบบ พบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับ กศน.มัธยมปลาย 12,474 คน รองลงมาคือ กศน.มัธยมต้น 9,723 คน สะท้อนให้เห็นถึงความหลากหลายของเส้นทางการศึกษาและการกระจายตัวของผู้เรียนในแต่ละระดับของจังหวัดศรีสะเกษ

แนวโน้มจำนวนผู้เรียนย้อนหลัง

ตารางที่ 3.11 ผู้เรียนย้อนหลังปีการศึกษา 2565 ถึง 2569

ปีการศึกษา	ชาย	หญิง	รวมคน	เปลี่ยนแปลงจากปีก่อนคน	เปลี่ยนแปลงร้อยละ
2565	141,121	133,083	274,204	—	—
2566	136,670	129,181	265,851	-8,353	-3.05
2567	132,678	124,695	257,373	-8,478	-3.19
2568	128,527	120,715	249,242	-8,131	-3.16
2569	123,800	116,144	239,944	-9,298	-3.73

ที่มา: ข้อมูลผู้เรียนรายปี [2]

ภาพที่ 3.11 แนวโน้มผู้เรียนปีการศึกษา 2565 ถึง 2569

จาก**ตารางที่ 3.11** พบว่า จำนวนนักเรียนของจังหวัดศรีสะเกษในช่วงปีการศึกษา 2565–2569 มีแนวโน้ม ลดลงอย่างต่อเนื่องทุกปี จาก 274,204 คน ในปีการศึกษา 2565 เหลือ 239,944 คน ในปีการศึกษา 2569 ลดลงรวม 34,260 คน หรือร้อยละ 12.49 ภายในระยะเวลา 5 ปี โดยในปีการศึกษา 2566 ลดลงจากปีก่อน 8,353 คน คิดเป็นร้อยละ 3.05 และปีการศึกษา 2567 ลดลงอีก 8,478 คน หรือร้อยละ 3.19 ส่วนปีการศึกษา 2568 ลดลง 8,131 คน หรือร้อยละ 3.16 สำหรับปีการศึกษา 2569 มีจำนวนผู้เรียนลดลงมากที่สุดในช่วงที่ศึกษา คือ 9,298 คน หรือร้อยละ 3.73 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า ทั้งนี้เมื่อพิจารณาตามเพศ พบว่าจำนวนนักเรียนทั้งชายและหญิงลดลงไปในทิศทางเดียวกัน โดยตลอดช่วงเวลาดังกล่าวนักเรียนชายยังมีจำนวนมากกว่านักเรียนหญิงทุกปี แนวโน้มดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงการหดตัวของจำนวนผู้เรียนในระบบการศึกษาของจังหวัด ซึ่งควรนำไปประกอบการวางแผนด้านการบริหารสถานศึกษา การจัดสรรครูและทรัพยากร ตลอดจนการเตรียมความพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง

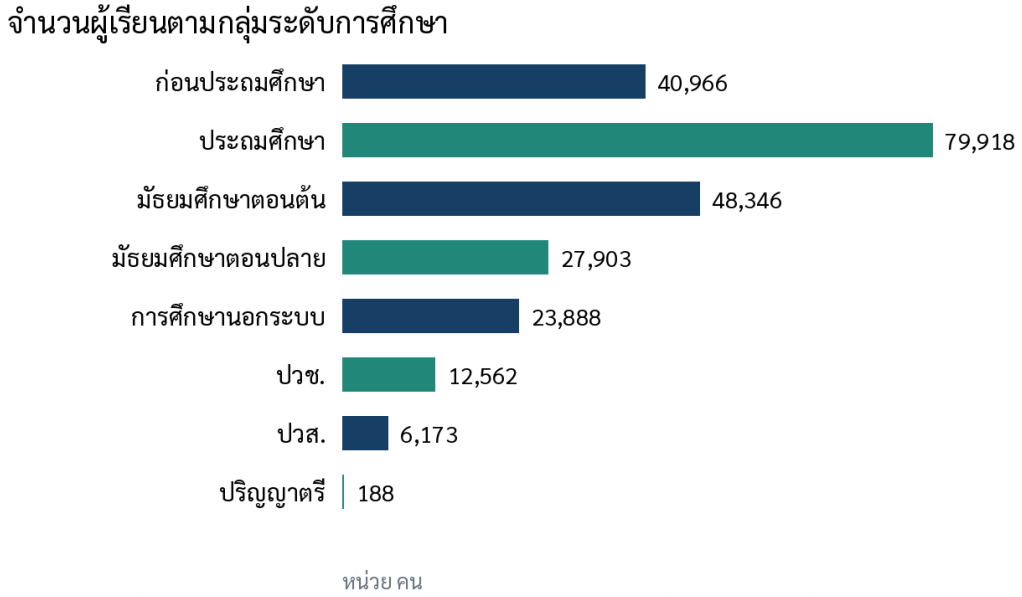
ประชากรวัยเรียนในอนาคตปวช. มีจำนวนมากกว่าระดับ ปวส. ทั้งนี้ ข้อมูลสะท้อนให้เห็นความแตกต่างของจำนวนผู้เรียนในแต่ละช่วงชั้นและความหลากหลายของเส้นทางการศึกษาภายในจังหวัดศรีสะเกษ

ตารางที่ 3.12 ผู้เรียนปี 2569 จำแนกตามกลุ่มระดับการศึกษาและเพศ

กลุ่มระดับการศึกษา	ชาย	หญิง	รวมคน	สัดส่วนร้อยละ
ก่อนประถมศึกษา	21,240	19,726	40,966	17.07
ประถมศึกษา	41,051	38,867	79,918	33.31
มัธยมศึกษาตอนต้น	25,030	23,316	48,346	20.15
มัธยมศึกษาตอนปลาย	11,579	16,324	27,903	11.63
การศึกษานอกระบบ	13,840	10,048	23,888	9.96
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	7,350	5,212	12,562	5.24
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	3,593	2,580	6,173	2.57
ปริญญาตรี	117	71	188	0.08
รวม	**123,800**	**116,144**	**239,944**	**100.00**

จาก**ตารางที่ 3.12** พบว่า ปีการศึกษา 2569 จังหวัดศรีสะเกษมีผู้เรียนรวม 239,944 คน จำแนกเป็นเพศชาย 123,800 คน และเพศหญิง 116,144 คน โดยกลุ่มระดับการศึกษาที่มีผู้เรียนมากที่สุดคือ ระดับประถมศึกษา จำนวน 79,918 คน คิดเป็นร้อยละ 33.31 รองลงมาคือ มัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 48,346 คน ร้อยละ 20.15 และ ก่อนประถมศึกษา จำนวน 40,966 คน ร้อยละ 17.07 ตามลำดับ ส่วนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีผู้เรียน 27,903 คน คิดเป็นร้อยละ 11.63 และการศึกษานอกระบบมี 23,888 คน คิดเป็นร้อยละ 9.96 สำหรับสายอาชีวศึกษา พบว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพมีผู้เรียน 12,562 คน และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง 6,173 คน ขณะที่ระดับปริญญาตรีมีผู้เรียน 188 คน ซึ่งมีสัดส่วนน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาตามเพศ พบว่าในระดับการศึกษาส่วนใหญ่มีผู้เรียนชายมากกว่าผู้เรียนหญิง ยกเว้นระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีผู้เรียนหญิงมากกว่าผู้เรียนชายอย่างชัดเจน สะท้อนให้เห็นถึงความแตกต่างของโครงสร้างผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษาและเส้นทางการเรียนของผู้เรียนในจังหวัดศรีสะเกษ.

หมายเหตุ: ก่อนประถมศึกษารวมเตรียมอนุบาลตามกลุ่มระดับในฐานข้อมูล
การศึกษานอกระบบแสดงแยกจากประถมและมัธยมในระบบเพื่อไม่ให้นับซ้ำ
ปริญญาตรีเป็นเฉพาะรายการที่มีในชุดนี้

ภาพที่ 3.2 โครงสร้างผู้เรียนตามกลุ่มระดับการศึกษาปี 2569

จากภาพที่ ระดับประถมศึกษามีผู้เรียนมากที่สุด 79,918 คน หรือร้อยละ 33.31 รองลงมาคือมัธยมศึกษาตอนต้น 48,346 คน และก่อนประถมศึกษา 40,966 คน ส่วนสายอาชีพ ปวช. และ ปวส. รวม 18,735 คน ใช้เป็นฐานวางแผนการศึกษาต่อและการพัฒนากำลังคนในพื้นที่

ผู้เรียนรายอำเภอและระดับการศึกษาในระบบ

ตารางที่ 3.13 ผู้เรียนก่อนประถมถึงมัธยมปลายในระบบรายอำเภอปี 2569

อำเภอ	ก่อนประถม	ประถม	ม.ต้น	ม.ปลาย	รวมส่วนนี้
กันทรลักษ์	6,113	11,979	7,014	4,052	29,158
กันทรารมย์	2,788	5,378	3,442	1,887	13,495
ขุขันธ์	4,381	8,705	5,466	3,319	21,871
ขุนหาญ	3,060	6,170	3,665	1,764	14,659
น้ำเกลี้ยง	1,308	2,451	1,425	898	6,082
โนนคูณ	1,099	1,769	978	513	4,359
บึงบูรพ์	225	399	213	117	954
เบญจลักษ์	999	1,897	1,063	706	4,665
ปรางค์กู่	1,825	3,391	2,042	1,146	8,404
พยุห์	738	1,550	717	378	3,383
โพธิ์ศรีสุวรรณ	542	908	571	327	2,348
ไพรบึง	1,251	2,396	1,146	646	5,439
ภูสิงห์	1,752	3,389	1,598	582	7,321
เมืองจันทร์	383	729	417	289	1,818
เมืองศรีสะเกษ	4,744	9,693	7,898	5,461	27,796
ยางชุมน้อย	916	1,738	750	494	3,898
ราษีไศล	1,707	3,545	2,140	1,252	8,644
วังหิน	1,368	2,415	1,110	620	5,513
ศรีรัตนะ	1,487	3,043	1,887	1,000	7,417
ศิลาลาด	497	767	320	148	1,732
ห้วยทับทัน	1,149	2,103	1,202	781	5,235
อุทุมพรพิสัย	2,634	5,503	3,282	1,523	12,942
รวม	**40,966**	**79,918**	**48,346**	**27,903**	**197,133**

ที่มา: ข้อมูลผู้เรียน [2]

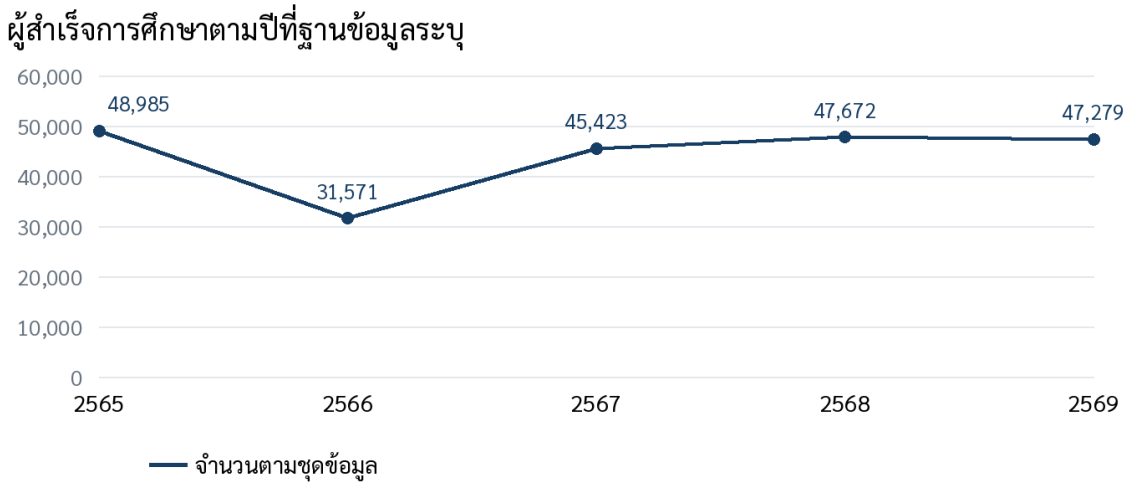
จาก**ตารางที่ 3.13** พบว่า การกระจายผู้เรียนในระดับก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลายของจังหวัดศรีสะเกษ ปีการศึกษา 2569 มีจำนวนรวม 197,133 คน โดยระดับประถมศึกษามีผู้เรียนมากที่สุด 79,918 คน รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 48,346 คน ระดับก่อนประถมศึกษา 40,966 คน และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 27,903 คน ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายอำเภอ พบว่า อำเภอกันทรลักษ์ มีผู้เรียนรวมใน 4 ระดับมากที่สุด จำนวน 29,158 คน รองลงมาคืออำเภอเมืองศรีสะเกษ 27,796 คน และ อำเภอขุขันธ์ 21,871 คน ขณะที่อำเภอที่มีผู้เรียนจำนวนน้อยได้แก่ อำเภอศิลาลาด 1,732 คน อำเภอเมืองจันทร์ 1,818 คน และ อำเภอโพธิ์ศรีสุวรรณ 2,348 คน ตามลำดับ ทั้งนี้ ในเกือบทุกอำเภอพบว่าผู้เรียนระดับประถมศึกษามีจำนวนมากกว่าระดับการศึกษาอื่น สะท้อนให้เห็นถึงความแตกต่างของขนาดประชากรวัยเรียนและการกระจายตัวของผู้เรียนในแต่ละพื้นที่ ซึ่งสามารถใช้ประกอบการวางแผนการจัดบริการทางการศึกษาและการบริหารทรัพยากรให้เหมาะสมกับบริบทของแต่ละอำเภอได้

3.1.4 ข้อมูลผู้สำเร็จการศึกษา

ชุดสรุปผู้สำเร็จการศึกษาที่ระบุปี 2569 มี 47,279 รายการบุคคลไม่ซ้ำตามกติกาของชุดข้อมูล เป็นชาย 23,619 และหญิง 23,660 โดยเป็นข้อมูลจากสถานศึกษา 1,021 แห่ง ครอบคลุม 22 อำเภอ

ตารางที่ 3.15 ผู้สำเร็จการศึกษาตามปีที่ฐานข้อมูลระบุย้อนหลัง

ปีที่ระบุ	ชาย	หญิง	รวม	สถานศึกษาที่มีข้อมูล
2565	23,855	25,130	48,985	1,017
2566	15,371	16,200	31,571	357
2567	22,239	23,184	45,423	1,028
2568	23,333	24,339	47,672	1,021
2569	23,619	23,660	47,279	1,021

จาก**ตารางที่ 3.15** พบว่า ข้อมูลผู้สำเร็จการศึกษาของจังหวัดศรีสะเกษในช่วงปีการศึกษา 2565–2569 มีจำนวนแตกต่างกันในแต่ละปี โดยปีการศึกษา 2565 มีผู้สำเร็จการศึกษารวม 48,985 คน ปีการศึกษา 2566 ลดลงเหลือ 31,571 คน ก่อนเพิ่มขึ้นเป็น 45,423 คนในปีการศึกษา 2567 และ 47,672 คนในปีการศึกษา 2568 ส่วนปีการศึกษา 2569 มีผู้สำเร็จการศึกษารวม 47,279 คน แบ่งเป็นชาย 23,619 คน และหญิง 23,660 คน ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกันมาก

อย่างไรก็ตาม การเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างปีควรพิจารณาร่วมกับจำนวนสถานศึกษาที่มีข้อมูลในแต่ละปี เนื่องจากปีการศึกษา 2566 มีสถานศึกษาที่มีข้อมูลเพียง 357 แห่ง ต่ำกว่าปีอื่นอย่างชัดเจน ซึ่งมีข้อมูลจากสถานศึกษาประมาณ 1,000 แห่ง ดังนั้น จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่ลดลงมากในปี 2566 อาจเกิดจากความครอบคลุมของข้อมูลที่ไม่ครบถ้วน ไม่ควรตีความว่าเป็นการลดลงของผู้สำเร็จการศึกษาจริงทั้งจังหวัดโดยตรง ส่วนปีการศึกษา 2567–2569 มีจำนวนสถานศึกษาที่มีข้อมูลใกล้เคียงกัน จึงสามารถ

ใช้เปรียบเทียบแนวโน้มได้ในระดับหนึ่ง โดยภาพรวมช่วงหลังพบว่าจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาค่อนข้างทรงตัวอยู่ในช่วงประมาณ 45,000–48,000 คนต่อปี

ตารางที่ 3.16 ผู้สำเร็จการศึกษาปีที่ระบุ 2569 จำแนกตามระดับและเพศ

ระดับที่ฐานข้อมูลระบุ	ชาย	หญิง	รวม	ร้อยละ
เตรียมอนุบาล	40	38	78	0.16
ก่อนประถมศึกษา	716	652	1,368	2.89
ประถมศึกษา	7,735	7,370	15,105	31.95
มัธยมศึกษาตอนต้น	6,889	6,692	13,581	28.73
มัธยมศึกษาตอนปลาย	4,812	6,297	11,109	23.50
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	1,850	1,489	3,339	7.06
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	1,577	1,122	2,699	5.71
รวม	**23,619**	**23,660**	**47,279**	**100.00**

จาก**ตารางที่ 3.16** พบว่า ปีการศึกษา 2569 มีผู้สำเร็จการศึกษาตามระดับที่ฐานข้อมูลระบุรวม **47,279 คน** แบ่งเป็นเพศชาย 23,619 คน และเพศหญิง 23,660 คน ซึ่งมีจำนวนใกล้เคียงกันมาก โดยระดับที่มีผู้สำเร็จการศึกษามากที่สุดคือ **ระดับประถมศึกษา จำนวน 15,105 คน คิดเป็นร้อยละ 31.95** รองลงมาคือ **ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 13,581 คน ร้อยละ 28.73** และ **ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 11,109 คน ร้อยละ 23.50** ตามลำดับ ส่วนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) มีผู้สำเร็จการศึกษา 3,339 คน คิดเป็นร้อยละ 7.06 และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) 2,699 คน คิดเป็นร้อยละ 5.71 ขณะที่ระดับก่อนประถมศึกษาและเตรียมอนุบาลมีสัดส่วนค่อนข้างน้อย เมื่อพิจารณาตามเพศ พบว่าในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีผู้สำเร็จการศึกษาหญิงมากกว่าชายค่อนข้างชัดเจน ส่วนระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น ปวช. และ ปวส. มีผู้สำเร็จการศึกษาชายมากกว่าหญิง ทั้งนี้โครงสร้างดังกล่าวสะท้อนให้เห็นการกระจายตัวของผู้สำเร็จการศึกษาที่แตกต่างกันในแต่ละระดับการศึกษา และสามารถใช้ประกอบการติดตามเส้นทางการศึกษาต่อของผู้เรียนในระดับที่สูงขึ้นได้

3.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

ผลการประเมินทางการศึกษาของจังหวัดศรีสะเกษ ครอบคลุมการทดสอบหลายประเภท ได้แก่ O-NET, NT, RT, N-NET และ V-NET โดยการทดสอบส่วนใหญ่มีข้อมูลล่าสุดถึงปีการศึกษา 2568 ได้แก่ O-NET, NT, RT และ V-NET ส่วน N-NET มีข้อมูลล่าสุดในฐานถึงปีการศึกษา 2566 ทั้งนี้ O-NET นำเสนอผลการทดสอบของนักเรียนระดับชั้น ป.6 ม.3 และ ม.6 จำแนกรายวิชา พร้อมเปรียบเทียบกับระดับประเทศและข้อมูลย้อนหลัง ขณะที่ NT ครอบคลุมความสามารถด้านคณิตศาสตร์ ภาษาไทย และผลรวม 2 ด้าน และ RT นำเสนอผลด้านการอ่านออกเสียง การอ่านรู้เรื่อง และผลรวม 2 ด้าน สำหรับ N-NET นำเสนอข้อมูลการทดสอบครั้งที่ 1 เฉพาะ 2 สาระที่สามารถตีความจากหัวข้อมูลในฐานได้ ส่วน V-NET เป็นข้อมูลผลการทดสอบระดับ ปวช. ด้านสมรรถนะที่จำเป็นในการเข้าสู่อาชีพ ดังนั้น การนำข้อมูลไปเปรียบเทียบหรือวิเคราะห์แนวโน้มควรคำนึงถึง ปีข้อมูลล่าสุดและขอบเขตข้อมูลของการทดสอบแต่ละประเภทที่แตกต่างกัน เพื่อให้การแปลผลเป็นไปอย่างเหมาะสม

ตารางที่ 3.19 ปีผลสอบและขอบเขตข้อมูลที่ใช้ในบทนี้

การทดสอบ	ปีล่าสุดในฐาน	ข้อมูลที่นำเสนอ
O-NET	2568	ป.6 ม.3 ม.6 รายวิชา เทียบประเทศและย้อนหลัง
NT	2568	คณิตศาสตร์ ภาษาไทย และรวม 2 ด้าน
RT	2568	อ่านออกเสียง อ่านรู้เรื่อง และรวม 2 ด้าน
N-NET	2566	ครั้งที่ 1 เฉพาะ 2 สาระที่หัวข้อมูลตีความได้
V-NET	2568	ระดับ ปวช. สมรรถนะที่จำเป็นในการเข้าสู่อาชีพ

3.2.1 ผลการทดสอบ O-NET

ตารางที่ 3.20 O-NET ประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2568 เทียบระดับประเทศ

วิชา	ศรีสะเกษ	ประเทศ	ผลต่างคะแนน	ผู้สอบจังหวัด คน
ภาษาไทย	44.62	47.60	-2.98	11,649
ภาษาอังกฤษ	28.44	33.58	-5.14	11,649
คณิตศาสตร์	22.52	24.90	-2.38	11,643
วิทยาศาสตร์	33.43	35.43	-2.00	11,647

ตารางที่ 3.21 O-NET มัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2568 เทียบระดับประเทศ

วิชา	ศรีสะเกษ	ประเทศ	ผลต่างคะแนน	ผู้สอบจังหวัด คน
ภาษาไทย	45.96	47.60	-1.64	11,546
ภาษาอังกฤษ	29.06	32.46	-3.40	11,539
คณิตศาสตร์	24.21	26.81	-2.60	11,508
วิทยาศาสตร์	32.87	33.95	-1.08	11,545

ตารางที่ 3.22 O-NET มัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2568 เทียบระดับประเทศ

วิชา	ศรีสะเกษ	ประเทศ	ผลต่างคะแนน	ผู้สอบจังหวัด คน
ภาษาไทย	38.13	40.32	-2.19	4,579
ภาษาอังกฤษ	24.39	30.15	-5.76	4,478
คณิตศาสตร์	18.82	21	-2.18	4,489
วิทยาศาสตร์	31.46	31.99	-0.53	4,470
สังคมศึกษา ฯ	35.55	36.96	-1.41	4,436

จาก**ตารางที่ 3.20–3.22** ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2568 ของนักเรียนจังหวัดศรีสะเกษ พบว่า คะแนนเฉลี่ยทุกวิชาและทุกระดับชั้นต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ โดยระดับประถมศึกษาปีที่ 6 วิชาที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดคือภาษาไทย 44.62 คะแนน รองลงมาคือวิทยาศาสตร์ 33.43 คะแนน ภาษาอังกฤษ 28.44 คะแนน และคณิตศาสตร์ 22.52 คะแนน เมื่อเทียบกับระดับประเทศ พบว่าภาษาอังกฤษมีผลต่างมากที่สุดอยู่ที่ -5.14 คะแนน ขณะที่วิทยาศาสตร์มีผลต่างน้อยที่สุด -2.00 คะแนน มีผู้เข้าสอบในแต่ละวิชาประมาณ 11,643–11,649 คน

สำหรับระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า วิชาภาษาไทยมีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด 45.96 คะแนน รองลงมาคือ วิทยาศาสตร์ 32.87 คะแนน ภาษาอังกฤษ 29.06 คะแนน และคณิตศาสตร์ 24.21 คะแนน โดยทุกวิชายังคงมีคะแนนต่ำกว่าระดับประเทศ ทั้งนี้ วิชาภาษาอังกฤษมีผลต่างจากระดับประเทศมากที่สุด -3.40 คะแนน รองลงมาคือคณิตศาสตร์ -2.60 คะแนน ภาษาไทย -1.64 คะแนน และวิทยาศาสตร์มีผลต่างน้อยที่สุด -1.08 คะแนน มีผู้เข้าสอบแต่ละวิชาประมาณ 11,508–11,546 คน

ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 วิชาภาษาไทยมีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุด 38.13 คะแนน รองลงมาคือสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม 35.55 คะแนน วิทยาศาสตร์ 31.46 คะแนน ภาษาอังกฤษ 24.39 คะแนน และคณิตศาสตร์ 18.82 คะแนน เมื่อเทียบกับระดับประเทศ พบว่า ภาษาอังกฤษมีช่องว่างของคะแนนมากที่สุด -5.76 คะแนน ขณะที่วิทยาศาสตร์มีผลต่างน้อยที่สุดเพียง -0.53 คะแนน โดยมีผู้เข้าสอบในแต่ละวิชาประมาณ 4,436–4,579 คน

โดยภาพรวม ผลการทดสอบ O-NET ปีการศึกษา 2568 สะท้อนว่า จังหวัดศรีสะเกษยังมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าระดับประเทศในทุกวิชาและทุกระดับชั้น โดยเฉพาะ วิชาภาษาอังกฤษซึ่งมีผลต่างจากระดับประเทศมากที่สุดทั้งในระดับ ป.6 ม.3 และ ม.6 ขณะที่วิทยาศาสตร์มีช่องว่างจากระดับประเทศค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบกับวิชาอื่น ข้อมูลดังกล่าวจึงสามารถใช้เป็นฐานในการกำหนดแนวทางพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยเฉพาะการยกระดับทักษะภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์ ควบคู่กับการรักษาและพัฒนาผลการเรียนรู้ในวิชาที่มีช่องว่างจากระดับประเทศน้อยต่อไป

แนวโน้มผล O-NET ย้อนหลัง 5 ปี

ตารางที่ 3.23 คะแนนเฉลี่ย O-NET จังหวัดศรีสะเกษปี 2564 ถึง 2568

ชั้น	วิชา	2564	2565	2566	2567	2568
ป.6	ภาษาไทย	48.77	51.97	54.88	51.82	44.62
ป.6	ภาษาอังกฤษ	34.10	32.22	32.56	28.74	28.44
ป.6	คณิตศาสตร์	35.37	25.77	28.11	27.01	22.52
ป.6	วิทยาศาสตร์	33.20	36.80	38.72	40.68	รอยืนยัน
ม.3	ภาษาไทย	46.73	49.46	47.78	46.35	45.96
ม.3	ภาษาอังกฤษ	27.68	28.76	28.69	28.36	29.06
ม.3	คณิตศาสตร์	21.92	22.22	22.98	25.05	24.21
ม.3	วิทยาศาสตร์	30.02	31.79	28.60	33.43	32.87
ม.6	ภาษาไทย	45.24	43.85	39.85	41.49	38.13
ม.6	ภาษาอังกฤษ	22.40	21.36	24.17	26.46	24.39
ม.6	คณิตศาสตร์	18.46	19.30	17.06	19.28	18.82
ม.6	วิทยาศาสตร์	27.38	26.76	28.09	27.70	31.46
ม.6	สังคมศึกษา ฯ	36.33	32.60	32.50	34.66	35.55

ที่มา: ผลสัมฤทธิ์เปรียบเทียบ [11]

จาก**ตารางที่ 3.23** แสดงคะแนนเฉลี่ยจำแนกตามระดับชั้นและรายวิชา ปีการศึกษา 2564–2568 พบว่า คะแนนมีความผันผวน โดยปีการศึกษา 2568 ส่วนใหญ่ลดลงจากปีการศึกษา 2567 ทั้งนี้ แต่ละระดับชั้นมีรายละเอียดดังนี้

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 วิชาภาษาไทยมีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดในกลุ่มวิชาที่มีข้อมูลครบ โดยเพิ่มขึ้นจาก 48.77 คะแนน ในปีการศึกษา 2564 เป็น 54.88 คะแนน ในปีการศึกษา 2566 ก่อนลดลงเหลือ 44.62 คะแนน ในปีการศึกษา 2568 ส่วนภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์มีคะแนนปีล่าสุดอยู่ที่ 28.44 และ 22.52 คะแนน ตามลำดับ ซึ่งต่ำกว่าปีการศึกษา 2564 ทั้งสองวิชา สำหรับวิทยาศาสตร์มีคะแนนเพิ่มขึ้นต่อเนื่องระหว่างปีการศึกษา 2564–2567 จาก 33.20 เป็น 40.68 คะแนน แต่ยังไม่สามารถสรุปผลปีการศึกษา 2568 ได้ เนื่องจากอยู่ระหว่างรอยืนยันข้อมูล

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิชาภาษาไทยมีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดทุกปี แต่ลดลงต่อเนื่องหลังปีการศึกษา 2565 โดยปีการศึกษา 2568 อยู่ที่ 45.96 คะแนน ส่วนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นจาก 28.36 คะแนน ในปีการศึกษา 2567 เป็น 29.06 คะแนน ในปีการศึกษา 2568 ขณะที่คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ลดลง

จากปีก่อนหน้าเล็กน้อย อยู่ที่ 24.21 และ 32.87 คะแนน ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม ทั้งสองวิชายังมีคะแนนสูงกว่าปีการศึกษา 2564

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในปีการศึกษา 2568 วิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และคณิตศาสตร์มีคะแนนลดลงจากปีก่อนหน้า อยู่ที่ 38.13, 24.39 และ 18.82 คะแนน ตามลำดับ ขณะที่วิทยาศาสตร์เพิ่มขึ้นจาก 27.70 เป็น 31.46 คะแนน และสังคมศึกษา ฯ เพิ่มขึ้นจาก 34.66 เป็น 35.55 คะแนน โดยวิทยาศาสตร์มีคะแนนสูงที่สุดในรอบห้าปีของรายวิชานี้

เมื่อเปรียบเทียบปีการศึกษา 2568 กับปีการศึกษา 2567 จาก 12 รายการที่มีข้อมูลครบ พบว่าคะแนนเพิ่มขึ้น 3 รายการ และลดลง 9 รายการ โดยภาษาไทย ป.6 ลดลงมากที่สุด 7.20 คะแนน ส่วนวิทยาศาสตร์ ม.6 เพิ่มขึ้นมากที่สุด 3.76 คะแนน จึงควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์วิชาคณิตศาสตร์ซึ่งมีคะแนนค่อนข้างต่ำทุกระดับชั้น และติดตามการลดลงของคะแนนภาษาไทย โดยใช้ข้อมูลรายมาตรฐานการเรียนรู้และบริบทผู้เข้าสอบประกอบการวิเคราะห์สาเหตุ

3.2.2 ผลการประเมิน NT

ตารางที่ 3.24 คะแนนเฉลี่ยร้อยละ NT ปีการศึกษา 2568

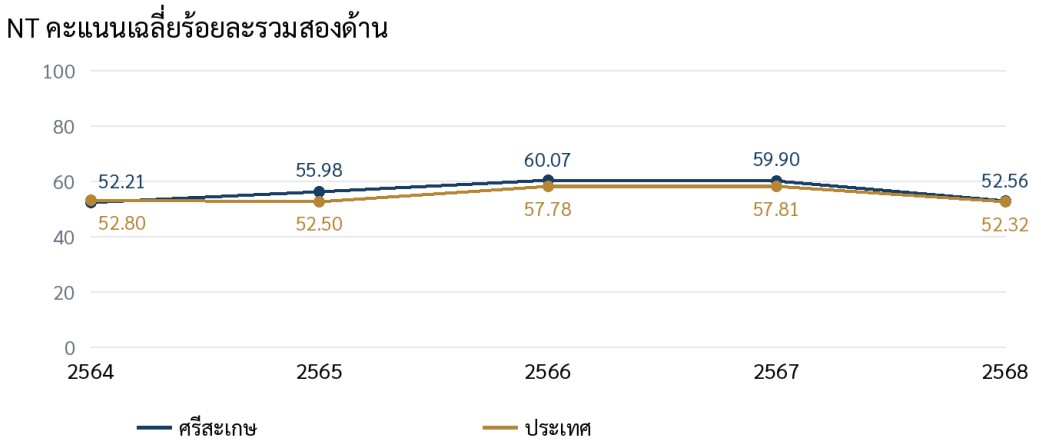
ด้าน	ศรีสะเกษ	ประเทศ	ผลต่างคะแนน	S.D. จังหวัด
ด้านคณิตศาสตร์	48.50	47.52	+0.98	22
ด้านภาษาไทย	56.62	57.11	-0.49	17.43
รวม 2 ด้าน	52.56	52.32	+0.24	18.15

ที่มา: ผลสัมฤทธิ์เปรียบเทียบ [11]

จาก**ตารางที่ 3.24** พบว่า ผลการประเมิน NT ปีการศึกษา 2568 ของจังหวัดศรีสะเกษมีคะแนนเฉลี่ยรวม 2 ด้านเท่ากับ 52.56 คะแนน สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศซึ่งอยู่ที่ 52.32 คะแนน จำนวน 0.24 คะแนน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านคณิตศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ย 48.50 คะแนน สูงกว่าระดับประเทศ 0.98 คะแนน ขณะที่ ด้านภาษาไทย มีคะแนนเฉลี่ย 56.62 คะแนน ต่ำกว่าระดับประเทศ 0.49 คะแนน แสดงให้เห็นว่าภาพรวมของจังหวัดยังอยู่ในระดับใกล้เคียงกับประเทศ โดยด้านคณิตศาสตร์มีผลการประเมินสูงกว่าระดับประเทศ ส่วนด้านภาษาไทยยังเป็นประเด็นที่ควรติดตามและพัฒนาเพิ่มเติม

ตารางที่ 3.25 NT รวมสองด้านย้อนหลังปี 2564 ถึง 2568

ปีผลสอบ	ศรีสะเกษ	ประเทศ	ผลต่างคะแนน
2564	52.21	52.80	-0.59
2565	55.98	52.50	+3.48
2566	60.07	57.78	+2.29
2567	59.90	57.81	+2.09
2568	52.56	52.32	+0.24

เมื่อพิจารณาผลการประเมิน NT รวม 2 ด้านย้อนหลัง 5 ปี พบว่า คะแนนเฉลี่ยของจังหวัดศรีสะเกษเพิ่มขึ้นจาก 52.21 คะแนนในปีการศึกษา 2564 เป็น 60.07 คะแนนในปีการศึกษา 2566 ซึ่งเป็นค่าสูงสุดในช่วงที่ศึกษา ก่อนลดลงเล็กน้อยเป็น 59.90 คะแนนในปีการศึกษา 2567 และลดลงเหลือ 52.56 คะแนนในปีการศึกษา 2568 อย่างไรก็ตาม ตั้งแต่ปีการศึกษา 2565–2568 คะแนนเฉลี่ยของจังหวัดยังคงสูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกปี โดยในปีการศึกษา 2568 มีผลต่างเพียง 0.24 คะแนน สะท้อนให้เห็นว่าช่องว่างระหว่างจังหวัดกับระดับประเทศลดลงอย่างชัดเจนในปีล่าสุด

จากกราฟแสดงแนวโน้มคะแนนเฉลี่ย NT รวม 2 ด้าน พบว่า คะแนนของจังหวัดศรีสะเกษและระดับประเทศมีทิศทางเพิ่มขึ้นในช่วงปีการศึกษา 2564–2566 ก่อนทรงตัวในปี 2567 และลดลงในปีการศึกษา 2568 โดยจังหวัดศรีสะเกษมีคะแนนสูงกว่าระดับประเทศตั้งแต่ปีการศึกษา 2565 เป็นต้นมา สำหรับปีการศึกษา 2568 จังหวัดมีคะแนนเฉลี่ย 52.56 คะแนน สูงกว่าระดับประเทศ 0.24 คะแนน แต่ลดลงจากปีการศึกษา 2567 จำนวน 7.34 คะแนน จึงควรติดตามปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการลดลงของผลการประเมินในปีล่าสุดอย่างต่อเนื่อง

3.4.2.3 ผลการประเมิน RT

ตารางที่ 3.27 คะแนนเฉลี่ยร้อยละ RT ปีการศึกษา 2568

ด้าน	ศรีสะเกษ	ประเทศ	ผลต่างคะแนน	S.D. จังหวัด
การอ่านออกเสียง	83.70	80.26	+3.44	22.37
การอ่านรู้เรื่อง	76.64	76.86	-0.22	16.72
รวม 2 ด้าน	80.17	78.57	+1.60	17.79

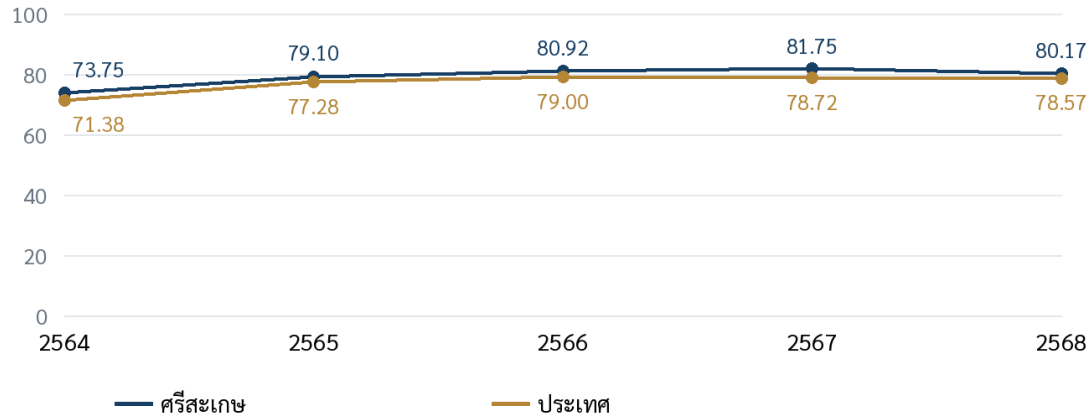
ที่มา: ผลสัมฤทธิ์เปรียบเทียบ [11]

จาก**ตารางที่ 3.27** พบว่า ผลการประเมินความสามารถด้านการอ่าน (RT) ปีการศึกษา 2568 ของจังหวัดศรีสะเกษมีคะแนนเฉลี่ยรวม 2 ด้านเท่ากับ **80.17 คะแนน** สูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศซึ่งอยู่ที่ 78.57 คะแนน จำนวน 1.60 คะแนน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า **การอ่านออกเสียง** มีคะแนนเฉลี่ย 83.70 คะแนน สูงกว่าระดับประเทศ 3.44 คะแนน ถือเป็นจุดเด่นของจังหวัด ขณะที่ **การอ่านรู้เรื่อง** มีคะแนนเฉลี่ย 76.64 คะแนน ต่ำกว่าระดับประเทศเล็กน้อย 0.22 คะแนน จึงควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะด้านความเข้าใจ การจับใจความ และการตีความจากการอ่านควบคู่กับการรักษาระดับความสามารถด้านการอ่านออกเสียง

ตารางที่ 3.28 RT รวมสองด้านย้อนหลังปี 2564 ถึง 2568

ปีผลสอบ	ศรีสะเกษ	ประเทศ	ผลต่างคะแนน
2564	73.75	71.38	+2.37
2565	79.10	77.28	+1.82
2566	80.92	79	+1.92
2567	81.75	78.72	+3.03
2568	80.17	78.57	+1.60

RT คะแนนเฉลี่ยร้อยละรวมสองด้าน

จากข้อมูลย้อนหลัง 5 ปี พบว่า คะแนน RT รวม 2 ด้านของจังหวัดศรีสะเกษสูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศทุกปี โดยคะแนนจังหวัดเพิ่มขึ้นจาก 73.75 คะแนนในปีการศึกษา 2564 เป็น 81.75 คะแนนในปีการศึกษา 2567 ซึ่งเป็นคะแนนสูงสุดในช่วงที่ศึกษา ก่อนลดลงเล็กน้อยเหลือ 80.17 คะแนนในปีการศึกษา 2568 ทั้งนี้ แม้คะแนนปีล่าสุดจะลดลงจากปีก่อน 1.58 คะแนน แต่ยังคงสูงกว่าระดับประเทศ 1.60 คะแนน สะท้อนให้เห็นว่าความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียนในจังหวัดโดยรวมยังอยู่ในระดับสูงกว่าค่าเฉลี่ยประเทศอย่างต่อเนื่อง

จากกราฟ พบว่า แนวโน้มคะแนน RT ของจังหวัดศรีสะเกษอยู่เหนือระดับประเทศตลอดช่วงปีการศึกษา 2564–2568 โดยคะแนนจังหวัดเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจนถึงปีการศึกษา 2567 ก่อนลดลงเล็กน้อยในปีการศึกษา 2568 ขณะที่คะแนนระดับประเทศมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในลักษณะใกล้เคียงกัน ภาพรวมจึงสะท้อนให้เห็นว่า จังหวัดศรีสะเกษสามารถรักษาผลการประเมินด้านการอ่านไว้สูงกว่าระดับประเทศได้อย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม ควรติดตามการลดลงในปีล่าสุด โดยเฉพาะด้านการอ่านรู้เรื่องซึ่งมีคะแนนต่ำกว่าระดับประเทศเล็กน้อย

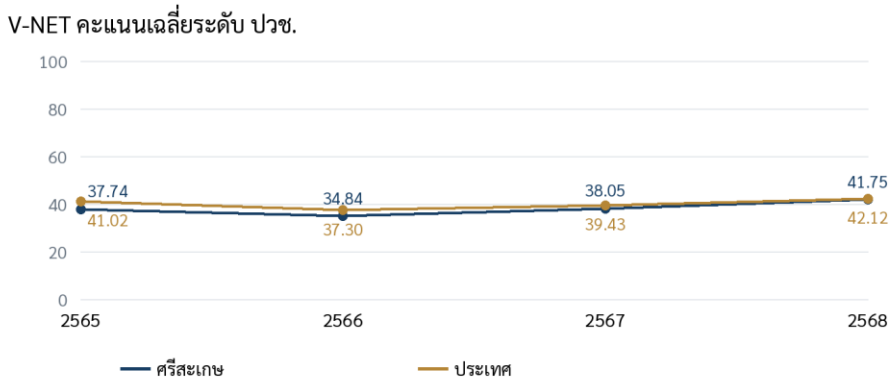
3.2.5 ผลการทดสอบ V-NET

V-NET ในฐานข้อมูลนี้เป็นผลระดับ ปวช. ด้านสมรรถนะที่จำเป็นในการเข้าสู่อาชีพ
ใช้คะแนนเฉลี่ยระดับจังหวัดที่ต้นทางจัดไว้ ไม่เฉลี่ยคะแนนรายวิทยาลัยแบบให้น้ำหนักเท่ากัน

ตารางที่ 3.29 V-NET ระดับ ปวช. ปีการศึกษา 2565 ถึง 2568

ปีผลสอบ	ผู้สอบจังหวัด	จังหวัด	ประเทศ	ผลต่างคะแนน
2565	2,964	37.74	41.02	-3.28
2566	2,750	34.84	37.30	-2.46
2567	2,541	38.05	39.43	-1.38
2568	2,380	41.75	42.12	-0.37

ที่มา: ผลสัมฤทธิ์เปรียบเทียบ [11]

จาก**ตารางที่ 3.29** พบว่า คะแนนเฉลี่ย V-NET ระดับ ปวช. ของจังหวัดศรีสะเกษมีแนวโน้มดีขึ้นในช่วงหลัง โดยปีการศึกษา 2565 มีคะแนนเฉลี่ย 37.74 คะแนน ลดลงเหลือ 34.84 คะแนนในปีการศึกษา 2566 ก่อนเพิ่มขึ้นเป็น 38.05 คะแนนในปีการศึกษา 2567 และ **41.75 คะแนนในปีการศึกษา 2568** ซึ่งเป็นคะแนนสูงสุดในช่วง 4 ปีที่นำมาเปรียบเทียบ แม้คะแนนของจังหวัดจะยังต่ำกว่าระดับประเทศทุกปี แต่ช่องว่างลดลงอย่างต่อเนื่องจาก -3.28 คะแนนในปีการศึกษา 2565 เหลือเพียง -0.37 คะแนนในปีการศึกษา 2568 ขณะเดียวกันจำนวนผู้เข้าสอบลดลงจาก 2,964 คน เหลือ 2,380 คน จึงควรพิจารณาทั้งผลคะแนนและจำนวนผู้เข้าสอบประกอบกันในการวิเคราะห์แนวโน้ม

จากกราฟ พบว่า คะแนนเฉลี่ย V-NET ของจังหวัดศรีสะเกษยังต่ำกว่าระดับประเทศตลอดช่วงปีการศึกษา 2565–2568 อย่างไรก็ตาม แนวโน้มในช่วงสองปีล่าสุดปรับตัวดีขึ้นอย่างชัดเจน โดยคะแนนจังหวัดเพิ่มจาก 38.05 คะแนนในปีการศึกษา 2567 เป็น 41.75 คะแนนในปีการศึกษา 2568 เพิ่มขึ้น **3.70 คะแนน** และช่องว่างจากระดับประเทศลดลงจาก 1.38 คะแนน เหลือเพียง 0.37 คะแนน ซึ่งสะท้อนถึงแนวโน้มการพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียนระดับ ปวช. ที่เข้าใกล้ค่าเฉลี่ยระดับประเทศมากขึ้น

ข้อค้นพบเชิงสถิติและนัยเชิงบริหาร

- สพฐ. จังหวัดศรีสะเกษมีสถานศึกษาสถานะปกติ 898 แห่ง โดย 897 แห่งมีนักเรียน และมีนักเรียนรวม 147,442 คน
- สถานศึกษาขนาดเล็กมี 550 แห่ง หรือร้อยละ 61.25 ของสถานศึกษา สพฐ. ทั้งหมด จึงเป็นกลุ่มขนาดที่มีสัดส่วนสูงที่สุด
- สพป.ศรีสะเกษ เขต 1 และเขต 2 มีสัดส่วนสถานศึกษาขนาดเล็กมากกว่าร้อยละ 70 ของสถานศึกษาในเขต ขณะที่เขต 3 และเขต 4 อยู่ที่ประมาณร้อยละ 58
- สพม.ศรีสะเกษ ยโสธรมีโครงสร้างขนาดต่างจาก สพป. โดยมีสถานศึกษาขนาดใหญ่และใหญ่พิเศษรวมร้อยละ 28.57 และมีมัธยฐานนักเรียนต่อสถานศึกษาสูงกว่า สพป. ทุกเขต
- ภาพรวม สพฐ. มีค่าเฉลี่ย 164.37 คนต่อสถานศึกษา แต่มัธยฐานเพียง 95 คน และ CV 206.40% แสดงความแตกต่างของขนาดสถานศึกษาสูง
- การวางแผนงบประมาณ อัตรากำลัง การใช้ทรัพยากรร่วม และการจัดเครือข่ายสถานศึกษา ควรพิจารณาขนาดและการกระจายของนักเรียนในแต่ละหน่วยงาน ไม่ควรใช้ค่าเฉลี่ยระดับ สพฐ. เพียงค่าเดียว

หมายเหตุทางสถิติ

- ตารางขนาดสถานศึกษารวมสถานศึกษาที่ไม่มีนักเรียนไว้เป็นกลุ่มแยกต่างหาก และไม่จัดให้เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก
- สถิติเชิงพรรณนาในตารางที่ 2 คำนวณเฉพาะสถานศึกษาที่มีนักเรียนมากกว่า 0 คน เพื่อไม่ให้ค่าเฉลี่ยและควอไทล์ถูกลดลงจากสถานศึกษาที่ไม่มีนักเรียน
- ค่า CV ใช้เปรียบเทียบระดับความแปรปรวนสัมพันธ์กับค่าเฉลี่ย; ค่ายิ่งสูงหมายถึงความแตกต่างของขนาดสถานศึกษายิ่งมาก
- ค่า Skewness เป็นบวกสูง หมายถึงมีสถานศึกษาจำนวนไม่มากที่มีนักเรียนจำนวนมากและดึงหางการกระจายไปทางขวา

ส่วนที่ 4

ดัชนีทางการศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ ปีการศึกษา 2568

4.1 กรอบการนำเสนอและขอบเขตข้อมูล

ดัชนีทางการศึกษาในส่วนนี้จัดทำขึ้นเพื่ออธิบายโอกาสทางการศึกษา ความแตกต่างระหว่างเพศ โครงสร้างการเลือกเรียน การกระจายทรัพยากร และผลลัพธ์การเรียนรู้ของจังหวัดศรีสะเกษ โดยนำข้อมูลพื้นฐานในส่วนที่ 3 มาคำนวณเป็นอัตรา อัตราส่วน ร้อยละ และผลต่าง เพื่อสนับสนุนการวางแผนพัฒนาการศึกษาของจังหวัด ปีการศึกษา 2569 เป็นปีหลักสำหรับข้อมูลผู้เรียน ครู และผู้เรียนพิการ ส่วนดัชนีที่ใช้ฐานประชากรนำเสนอถึงปี 2568 ซึ่งเป็นปีล่าสุดที่มีตารางประชากรรายอายุครบถ้วน และข้อมูลผลสัมฤทธิ์ใช้ปีผลสอบ 2568 การระบุปีข้อมูลแยกตามรายการช่วยให้ติดตามผลได้โดยไม่ปะปนช่วงเวลา

ตารางที่ 4.1 ขอบเขตข้อมูลสำหรับจัดทำดัชนี

ชุดข้อมูล	ปีที่ใช้	ขอบเขตสำคัญ
ประชากรรายอายุและเพศ	2565–2568	เดือนมิถุนายน รวมไทยและไม่ใช่ไทย
ผู้เรียน	2565–2569	ภาคเรียนที่ 1 ตามฐานข้อมูลจังหวัด
ครูผู้สอน	2569	เฉพาะสถานศึกษาที่มีข้อมูลครู
ผู้เรียนพิการ	2569	นับรายการลงทะเบียน แยกจากบุคคลไม่ซ้ำ
ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา	2568	เฉพาะรายการที่ระบุวิชาและระดับได้ชัดเจน

อัตราเข้าเรียนในระบบคำนวณโดยแยกผู้เรียนสังกัดกรมส่งเสริมการเรียนรู้ รหัสหน่วยงาน 12 ออกทุกปี เนื่องจากข้อมูลปี 2565 บางรายการถูกจัดไว้ในกลุ่มระดับชั้นเดียวกับการศึกษาในระบบส่วนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายรวมผู้เรียน ม.4–ม.6 และ ปวช.1–ปวช.3 โดยไม่รวม ปวส. และอุดมศึกษา ข้อจำกัด: ข้อมูลผู้เรียนจำแนกตามที่ตั้งสถานศึกษา ส่วนประชากรเป็นข้อมูลตามทะเบียนในจังหวัด จึงอาจมีความต่างจากการเดินทางข้ามจังหวัดและการย้ายถิ่น การเชื่อมข้อมูลสำเร็จไม่ได้ยืนยันว่าครอบคลุมประชากรเป้าหมายทุกคน

4.1.1 แนวทางอ่านดัชนีและการใช้ข้อมูลร่วมกัน

การอ่านดัชนีควรเริ่มจากการตรวจสอบว่าตัวเลขนั้นนับสิ่งใด ใช้ประชากรกลุ่มใดเป็นฐาน และอ้างอิงปีใด เช่น จำนวนผู้เรียนทั้งหมดในฐานข้อมูลเป็นคนละขอบเขตกับผู้เรียนในระบบที่ใช้คำนวณ อัตราเข้าเรียน ส่วนข้อมูลครูใช้เฉพาะสถานศึกษาที่มีข้อมูลครูครบตามชุดที่นำมาวิเคราะห์ การเปรียบเทียบค่าที่มีตัวตั้งและตัวหารต่างขอบเขตอาจทำให้ข้อสรุปคลาดเคลื่อนได้

จำนวนใช้บอกขนาดของกลุ่มเป้าหมาย ร้อยละใช้บอกส่วนประกอบเมื่อเทียบกับฐานเดียวกัน อัตราส่วนใช้เปรียบเทียบปริมาณสองประเภท และผลต่างคะแนนใช้บอกระยะห่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยที่มีหน่วยเดียวกัน ตัวอย่างเช่น ผู้เรียนสายอาชีพร้อยละ 31.04 หมายถึงผู้เรียน ปวช. ประมาณ 31 รายการในทุก 100 รายการของผู้เรียนสองสายที่นำมาคำนวณ ไม่ได้หมายถึงร้อยละของผู้เรียนทุกระดับในจังหวัด

ดัชนีความเสมอภาคระหว่างเพศพิจารณาค่าอัตราของหญิงเทียบชาย จึงต้องปรับด้วยประชากรชายและหญิงในช่วงอายุเดียวกันก่อน การใช้จำนวนผู้เรียนหญิงหารด้วยจำนวนผู้เรียนชายโดยตรงตอบได้เพียงเรื่องโครงสร้างจำนวนผู้เรียน แต่ยังไม่ใช่ความเสมอภาคของอัตราการเข้าเรียน

การเปลี่ยนแปลงของอัตราร้อยละต้องแยกจากการเปลี่ยนแปลงเป็นจุดร้อยละ เช่น สัดส่วนสายอาชีพร้อยละ 38.40 ในปี 2565 ลดเป็นร้อยละ 31.04 ในปี 2569 เท่ากับลดลง 7.36 จุดร้อยละ หากต้องการรายงานร้อยละการลดลงต้องหารผลต่างด้วยค่าเริ่มต้นอีกครั้ง ในเล่มนี้ใช้หน่วยจุดร้อยละเมื่อต้องการเปรียบเทียบระยะห่างระหว่างอัตรา

กราฟในส่วนนี้แสดงเฉพาะช่วงปีที่มีข้อมูลรองรับครบถ้วน ไม่ลากเส้นต่อหรือประมาณค่าแทนปีที่ขาดข้อมูล กราฟอัตราเข้าเรียนอย่างหยาบจึงสิ้นสุดที่ปี 2568 ส่วนโครงสร้างสองสายและข้อมูลครูแสดงถึงปี 2569 การเปรียบเทียบแนวโน้มควรพิจารณาความครอบคลุมและกติกาการจัดกลุ่มของข้อมูลควบคู่กับรูปแบบเส้นกราฟเสมอ

การนำดัชนีไปใช้เชิงนโยบายควรเชื่อมกับข้อมูลรายอำเภอ รายสังกัด และกลุ่มเป้าหมายตัวเลขระดับจังหวัดช่วยระบุประเด็นที่ควรตรวจสอบต่อ แต่ยังไม่สามารถชี้สาเหตุหรือกำหนดมาตรการ

รายพื้นที่แทนข้อมูลในพื้นที่ได้ โดยเฉพาะการเรียนข้ามจังหวัด สถานศึกษาที่มีบริการเฉพาะและการศึกษานอกระบบซึ่งมีรูปแบบบริการต่างจากโรงเรียนทั่วไป

4.2 ประชากรวัยเรียนและการเปลี่ยนแปลง

ประชากรวัยเรียนเป็นฐานสำหรับประเมินความต้องการบริการทางการศึกษา กำหนดช่วงอายุเพื่อการวิเคราะห์เป็น 3–5 ปี 6–11 ปี 12–14 ปี และ 15–17 ปี โดยใช้จำนวนประชากรรวมทุกสัญชาติจากคอลัมน์ชายรวม หญิงรวม และรวมทั้งหมดของไฟล์ต้นทาง

ตารางที่ 4.2 ประชากรตามช่วงอายุ ณ เดือนมิถุนายน หน่วย คน

ปี พ.ศ.	3–5 ปี	6–11 ปี	12–14 ปี	15–17 ปี	รวม 3–17 ปี
2565	43,131	101,184	53,900	54,668	252,883
2566	41,138	98,722	53,148	54,283	247,291
2567	39,038	94,540	53,388	54,211	241,177
2568	36,695	90,673	53,222	53,512	234,102
2569	รอข้อมูล	รอข้อมูล	รอข้อมูล	รอข้อมูล	รอข้อมูล

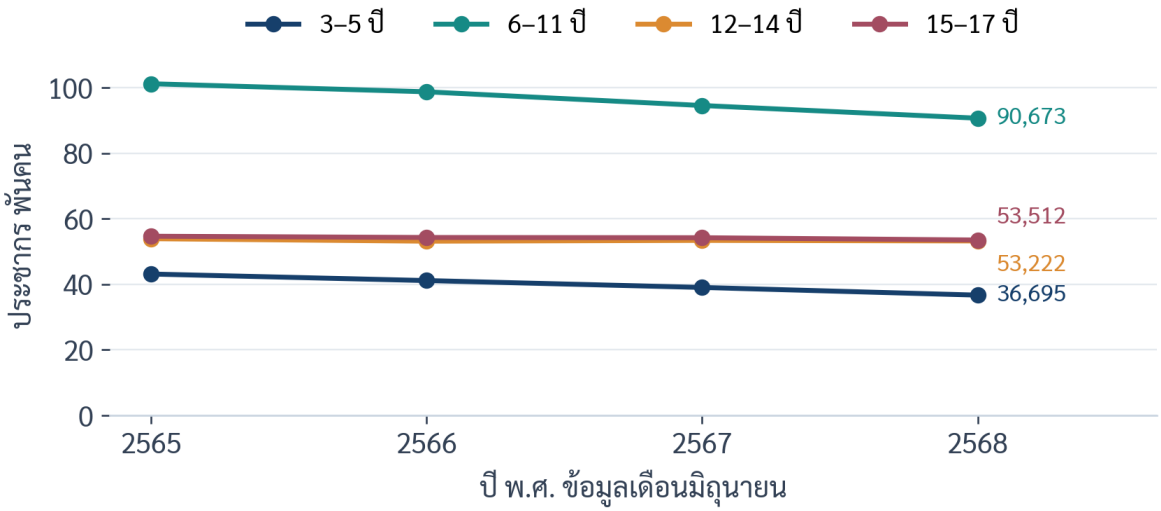
ที่มา: ไฟล์ประชากรรายอายุจังหวัดศรีสะเกษ ปี 2565–2568 ที่แนบประกอบการจัดทำเล่ม; คำนวณผลรวมรายอายุใหม่ ปี 2569 ยังไม่มีตารางตัวเลขที่อ่านได้

ประชากรอายุ 3–17 ปีลดลงจาก 252,883 คน ในปี 2565 เหลือ 234,102 คน ในปี 2568 ลดลง 18,781 คน หรือร้อยละ 7.43 โดยช่วงอายุ 3–5 ปีลดลงจาก 43,131 คน เหลือ 36,695 คน และช่วงอายุ 6–11 ปีลดลงจาก 101,184 คน เหลือ 90,673 คน สะท้อนว่าฐานประชากรที่ใช้วางแผนบริการปฐมวัยและประถมศึกษามีขนาดเล็กลง การวางแผนอัตรากำลัง ห้องเรียน และเครือข่ายสถานศึกษาควรพิจารณาแนวโน้มประชากรร่วมกับการกระจายตัวของผู้เรียนและระยะทางเข้าถึงบริการ ไม่ควรตัดสินใจจากจำนวนประชากรรวมเพียงอย่างเดียว โดยเฉพาะพื้นที่ห่างไกลซึ่งยังจำเป็นต้องมีบริการที่เข้าถึงได้

สูตรอัตราการเปลี่ยนแปลงร้อยละ = (จำนวนปีปลายทาง − จำนวนปีฐาน) ÷ จำนวนปีฐาน × 100

4.2.1 แนวโน้มประชากรตามช่วงวัยและนัยต่อบริการการศึกษา

แผนภาพที่ 4.1 ประชากรตามช่วงวัย ปี 2565–2568

ที่มา: คำนวณจากประชากรรายอายุจังหวัดศรีสะเกษ เดือนมิถุนายนของแต่ละปี รวมทุกสัญชาติ

เส้นกราฟแสดงว่าประชากรอายุ 6–11 ปีมีจำนวนมากที่สุดในช่วงวัยที่นำมาเปรียบเทียบ แต่ลดจาก 101,184 คน เหลือ 90,673 คน หรือลดลงร้อยละ 10.39 ในช่วงปี 2565–2568 ขณะที่ประชากรอายุ 3–5 ปีลดลงร้อยละ 14.92 การลดลงในกลุ่มอายุน้อยจึงเป็นข้อมูลตั้งต้นสำหรับทบทวนความต้องการบริการในระยะต่อไป

กลุ่มอายุ 12–14 ปีและ 15–17 ปีเปลี่ยนแปลงน้อยกว่า โดยลดลงร้อยละ 1.26 และ 2.11 ตามลำดับ ความต่างของแนวโน้มแต่ละช่วงวัยทำให้การวางแผนไม่ควรสมมติว่าทุกระดับการศึกษาจะมีความต้องการลดลงในอัตราเดียวกันในเชิงการจัดบริการ ควรพิจารณาจำนวนรับเข้าใหม่ การใช้ห้องเรียน ครูตามช่วงชั้น และเครือข่ายสถานศึกษาร่วมกัน หากพบผู้เรียนลดลงต่อเนื่องในบางพื้นที่ อาจทบทวนการใช้ทรัพยากรร่วมและการสนับสนุนการเดินทาง โดยยังคำนึงถึงการเข้าถึงบริการและความปลอดภัยของผู้เรียน

ข้อมูลนี้เป็นภาพตามทะเบียน ณ เดือนมิถุนายนของแต่ละปี ไม่ใช่การติดตามเด็กกลุ่มเดิมรายบุคคล การเปลี่ยนแปลงอาจเกี่ยวข้องกับขนาดรุ่นประชากร การย้ายทะเบียน และการเปลี่ยนช่วงอายุ จึงยังไม่สามารถใช้กราฟเพียงอย่างเดียวระบุสาเหตุของจำนวนผู้เรียนที่ลดลงได้

4.3 อัตราการเข้าเรียนอย่างหยาบ

อัตราการเข้าเรียนอย่างหยาบเป็นจำนวนผู้เรียนในระดับที่กำหนดโดยไม่จำกัดอายุ หารด้วยประชากรในช่วงอายุอ้างอิงของระดับนั้น แล้วคูณ 100 ในส่วนนี้ใช้ช่วงอายุ 6–11 ปีสำหรับประถมศึกษา 12–14 ปีสำหรับมัธยมศึกษาตอนต้น และ 15–17 ปีสำหรับมัธยมศึกษาตอนปลายรวม ปวช. [1]

ตารางที่ 4.3 อัตราการเข้าเรียนอย่างหยาบจากชุดข้อมูลจังหวัด หน่วย ร้อยละ

ที่มา: ประชากรเดือนมิถุนายนของปีเดียวกัน และ AGG_STUDENT_CUBE_2565_2569; แยกผู้เรียนหน่วยงานรหัส 12 และกลุ่มการศึกษานอกระบบออกทุกปี

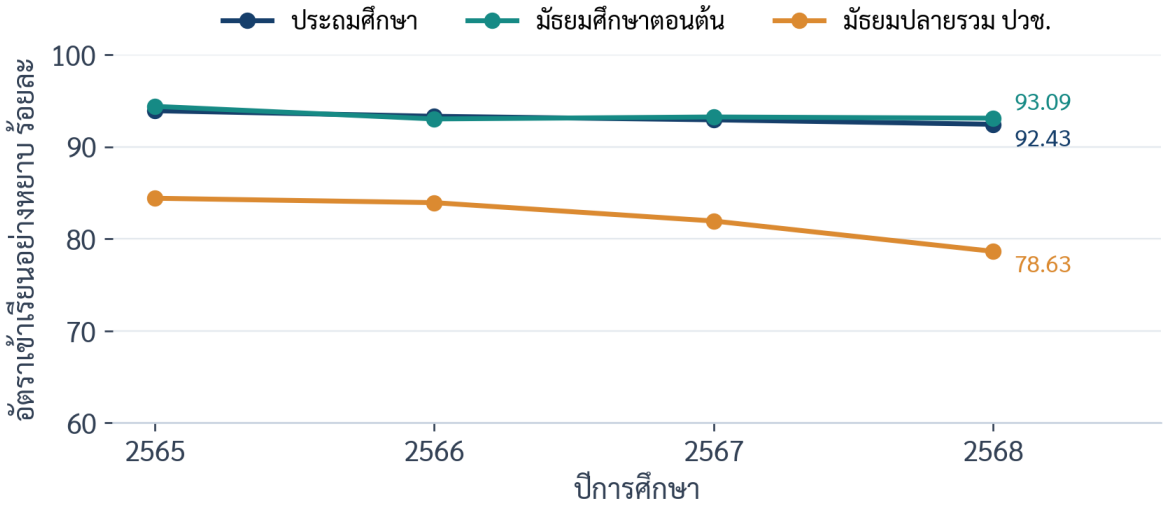
ตารางที่ 4.4 ฐานคำนวณอัตราการเข้าเรียนอย่างหยาบ ปี 2568

ระดับ	ผู้เรียนทุกอายุ คน	ประชากรอายุอ้างอิง คน	อัตรา ร้อยละ
ประถมศึกษา	83,808	90,673	92.43
มัธยมศึกษาตอนต้น	49,545	53,222	93.09
มัธยมศึกษาตอนปลายและ ปวช.	42,077	53,512	78.63

ในปี 2568 อัตราการเข้าเรียนอย่างหยาบระดับประถมศึกษาเท่ากับร้อยละ 92.43 มัธยมศึกษาตอนต้นร้อยละ 93.09 และมัธยมศึกษาตอนปลายรวม ปวช. ร้อยละ 78.63 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจึงควรเป็นประเด็นสำหรับการติดตามเส้นทางการศึกษาต่อ โดยตรวจสอบการเรียนต่างจังหวัดและการศึกษานอกระบบประกอบการตีความ: ค่านี้ไม่ใช่อัตราเข้าเรียนสุทธิ และห้ามนำ 100 ลบค่าอัตราเพื่อสรุปเป็นร้อยละเด็กนอกระบบ อัตราอาจเกิน 100 ได้จากผู้เรียนต่างวัยหรือข้ามพื้นที่; ปี 2569 ไม่ใช้ประชากรปี 2568 แทนโดยไม่มีการระบุ

4.3.1 การอ่านแนวโน้มอัตราการเข้าเรียนอย่างหยาบ

แผนภาพที่ 4.2 อัตราการเข้าเรียนอย่างหยาบแยกระดับ ปี 2565–2568

ที่มา: คำนวณจากผู้เรียนในระบบและประชากรช่วงอายุอ้างอิงตามตารางที่ 4.3 แกนตั้งแสดงช่วงร้อยละ 60–100

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายรวม ปวช. มีค่าอัตราต่ำกว่าสองระดับอื่นตลอดช่วงที่ศึกษา และลดจากร้อยละ 84.40 ในปี 2565 เป็นร้อยละ 78.63 ในปี 2568 ลดลง 5.77 จุดร้อยละ จึงเป็นระดับที่ควรติดตามเส้นทางการศึกษาหลังจบการศึกษาภาคบังคับอย่างต่อเนื่อง

ระดับประถมศึกษาลดลง 1.48 จุดร้อยละ ส่วนมัธยมศึกษาตอนต้นลดลง 1.29 จุดร้อยละระหว่างปีต้นและปีปลาย การเปลี่ยนแปลงของอัตราเกิดจากทั้งจำนวน ผู้เรียนและจำนวนประชากรในตัวหาร จึงควรอ่านตารางฐานคำนวณควบคู่กับกราฟ การติดตามระดับมัธยมศึกษาตอนปลายควรตรวจสอบอย่างน้อยสามเส้นทาง ได้แก่ การเรียนสายสามัญ การเรียนสายอาชีพ และการเรียนรูปแบบอื่น รวมทั้งผู้ที่ไปศึกษาต่างจังหวัด เมื่อยังไม่มีผลติดตามรายบุคคล ไม่ควรใช้ส่วนต่างจากร้อยละ 100 เป็นอัตราเด็กนอกระบบหรือเด็กที่เลิกเรียน ก่อนเปรียบเทียบกับค่าเป้าหมายหรือพื้นที่อื่น ต้องตรวจสอบขอบเขตผู้เรียนและประชากรให้ตรงกันด้วย ตัวเลขในที่นี้เป็นอัตราจากชุดข้อมูลจังหวัดตามที่ตั้งสถานศึกษา ไม่ใช่การยืนยันว่าประชากรทุกคนที่มีชื่อในทะเบียนจังหวัดเรียนอยู่ในสถานศึกษาของจังหวัด

4.4 ดัชนีความเสมอภาคระหว่างเพศ

ดัชนีความเสมอภาคระหว่างเพศในส่วนนี้คำนวณจากอัตราการเข้าเรียนอย่างหยาบของเพศหญิงหารด้วยอัตราของเพศชายในระดับเดียวกันและปีเดียวกัน ค่าใกล้ 1 หมายถึงอัตราใกล้เคียงกัน ค่ามากกว่า 1 หมายถึงอัตราของหญิงสูงกว่า และค่าน้อยกว่า 1 หมายถึงอัตราของชายสูงกว่า ทั้งนี้เป็นความเสมอภาคของตัวชี้วัดที่เลือก ไม่ใช่คะแนนความเสมอภาคทุกมิติ [2]

ตารางที่ 4.5 ดัชนีความเสมอภาคระหว่างเพศจากอัตราเข้าเรียนอย่างหยาบ

ปีการศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษาตอนต้น	มัธยมศึกษาตอนปลายรวม ปวช.
2565	0.987	0.998	1.127
2566	0.993	1.002	1.177
2567	0.993	0.993	1.175
2568	0.995	0.995	1.202
2569	รอประชากร	รอประชากร	รอประชากร

ตารางที่ 4.6 อัตราการเข้าเรียนอย่างหยาบแยกเพศ ปี 2568

ระดับ	ชาย ร้อยละ	หญิง ร้อยละ	ดัชนีหญิงต่อชาย
ประถมศึกษา	92.65	92.19	0.995
มัธยมศึกษาตอนต้น	93.30	92.86	0.995
มัธยมศึกษาตอนปลายและ ปวช.	71.59	86.05	1.202

ที่มา: คำนวณจากผู้เรียนและประชากรแยกเพศในขอบเขตเดียวกับตารางที่ 4.3

ใช้ค่าก่อนปัดเศษในการหารอัตราหญิงต่อชาย

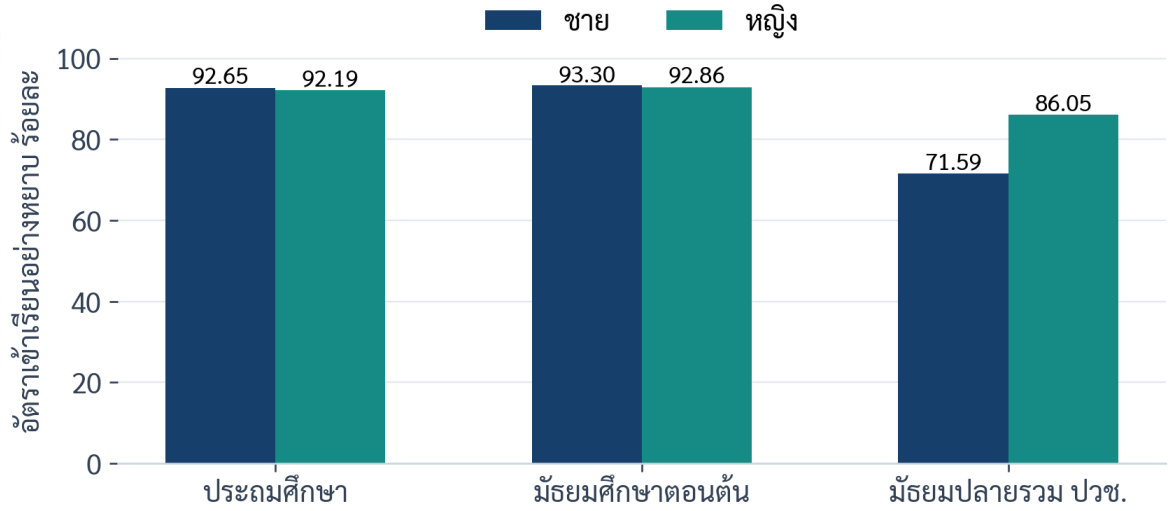
ปี 2568 ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้นมีดัชนีประมาณ 0.995 ทั้งสองระดับแสดงว่าอัตราของชายและหญิงใกล้เคียงกัน ส่วนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายรวม ปวช. มีดัชนี 1.202 โดยอัตราของหญิงเท่ากับร้อยละ 86.05 และชายร้อยละ 71.59

จึงควรศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับเส้นทางการศึกษาของผู้เรียนชายเพิ่มเติม

ข้อจำกัด: ดัชนีนี้ใช้ผู้เรียนตามที่ตั้งสถานศึกษาเทียบประชากรตามทะเบียน ความแตกต่างอาจเกี่ยวข้องกับการย้ายถิ่น การเรียนข้ามพื้นที่ และความครอบคลุมของข้อมูล ไม่สามารถระบุสาเหตุจากค่าอัตราเพียงอย่างเดียว

4.4.1 ความแตกต่างของอัตราเข้าเรียนระหว่างเพศ

แผนภาพที่ 4.3 อัตราการเข้าเรียนอย่างหยาบแยกเพศ ปี 2568

ที่มา: คำนวณจากผู้เรียนและประชากรแยกเพศตามตารางที่ 4.6

ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้นมีอัตราของชายและหญิงใกล้เคียงกัน ขณะที่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายรวม ปวช. มีอัตราของหญิงสูงกว่าชาย 14.45 จุดร้อยละ ความต่างนี้เห็นได้ชัดกว่าเมื่อพิจารณาดัชนีหญิงต่อชายเท่ากับ 1.202 ประกอบ

ดัชนี 1.202 หมายถึงอัตราของหญิงประมาณ 1.202 เท่าของอัตราชายในขอบเขตที่นำมาคำนวณ ไม่ใช่หญิงมีจำนวนมากกว่าชายร้อยละ 20.2 ของประชากรทั้งหมด และไม่ใช่คะแนนคุณภาพการศึกษาของเพศใดเพศหนึ่ง

ข้อเสนอเพื่อการติดตามคือวิเคราะห์ผู้เรียนชายหลังจบ ม.3 แยกตามอำเภอ สังกัด และเส้นทางการเรียน รวมทั้งตรวจสอบผู้ที่เข้าเรียนต่างจังหวัดหรือเปลี่ยนไปเรียนรูปแบบอื่น เพื่อระบุว่าความต่างเกิดขึ้นในขั้นตอนใด ก่อนออกแบบการแนะแนวและการสนับสนุนให้ตรงกลุ่ม

แม้ดัชนีเข้าใกล้ 1 ก็ยังไม่ยืนยันว่าโอกาสทางการศึกษาเพียงพอสำหรับทั้งสองเพศ เพราะอัตราอาจต่ำใกล้กันได้ จึงควรพิจารณาทั้งระดับของอัตราและความต่างระหว่างเพศควบคู่กัน ไม่ใช้ความเท่าเทียมของตัวเลขแทนความครอบคลุมของบริการ

4.5 โครงสร้างผู้เรียนและสัดส่วนสายสามัญต่อสายอาชีพ

สัดส่วนสายสามัญต่อสายอาชีพแสดงโครงสร้างผู้เรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้ผู้เรียน ม.4–ม.6 เป็นสายสามัญ และผู้เรียน ปวช.1–ปวช.3 เป็นสายอาชีพ คำนวณร้อยละของแต่ละสายจากผลรวมสองสาย ไม่รวม ปวส. อุดมศึกษา และการศึกษานอกระบบ

ตารางที่ 4.7 จำนวนและสัดส่วนผู้เรียนสองสาย ปี 2565–2569

ปีการศึกษา	สามัญ คน	อาชีพ คน	สามัญ ร้อยละ	อาชีพ ร้อยละ
2565	28,420	17,718	61.60	38.40
2566	28,622	16,932	62.83	37.17
2567	28,751	15,662	64.74	35.26
2568	28,325	13,752	67.32	32.68
2569	27,903	12,562	68.96	31.04

ที่มา: AGG_STUDENT_CUBE_2565_2569; คำนวณโดยแยกหน่วยงานรหัส 12 ออกอย่างสม่ำเสมอทุกปี

ปี 2569 มีผู้เรียนสายสามัญ 27,903 คน และสายอาชีพ 12,562 คน รวม 40,465 คน คิดเป็นสัดส่วน 68.96 : 31.04 การนำผลไปใช้ควรพิจารณาความสนใจของผู้เรียน หลักสูตรที่เปิดสอน และโอกาสประกอบอาชีพในพื้นที่ร่วมด้วย สัดส่วนที่สูงหรือต่ำเพียงอย่างเดียวไม่ใช่ข้อสรุปเรื่องคุณภาพของแต่ละสาย

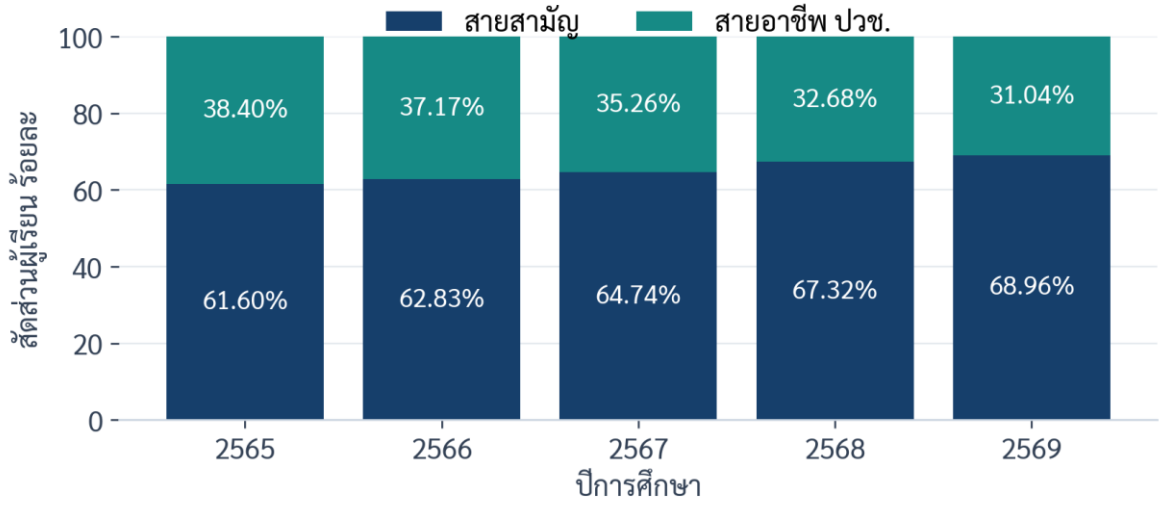
ตารางที่ 4.8 การเปลี่ยนแปลงจำนวนผู้เรียนทั้งหมดในฐานข้อมูล

ปีการศึกษา	ผู้เรียน คน	เปลี่ยนจากปีก่อน คน	เปลี่ยนแปลง ร้อยละ
2565	274,204	—	—
2566	265,851	-8,353	-3.05
2567	257,373	-8,478	-3.19
2568	249,242	-8,131	-3.16
2569	239,944	-9,298	-3.73

จำนวนรวมตารางที่ 4.8 รวมทุกกลุ่มที่มีในฐาน
ต่างจากฐานเฉพาะการศึกษาในระบบของอัตราเข้าเรียนและตารางที่ 4.7
จำนวนที่ลดลงไม่ใช่จำนวนเด็กหลุดจากระบบโดยตรง

4.5.1 การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการเลือกเรียนสองสาย

แผนภาพที่ 4.4 สัดส่วนผู้เรียนสายสามัญและสายอาชีพ ปี 2565–2569

ที่มา:

ผู้เรียน ม.4–ม.6 และ ปวช.1–ปวช.3 ในระบบ ตามตารางที่ 4.7 แต่ละแท่งรวมร้อยละ 100 สัดส่วนสายอาชีพลดจากร้อยละ 38.40 ในปี 2565 เป็นร้อยละ 31.04 ในปี 2569 หรือลดลง 7.36 จุดร้อยละ ในเวลาเดียวกันสัดส่วนสายสามัญเพิ่มขึ้น เพราะทั้งสองสายใช้ผลรวมเดียวกันเป็นฐาน

จำนวนผู้เรียนสายอาชีพลดจาก 17,718 คน เป็น 12,562 คน ขณะที่สายสามัญเปลี่ยนจาก 28,420 คน เป็น 27,903 คนในช่วงเดียวกัน จึงเห็นว่าการเปลี่ยนสัดส่วนครั้งนี้เกิดร่วมกับการลดลงของจำนวนผู้เรียนสายอาชีพที่มากกว่าสายสามัญ ไม่ใช่การเพิ่มขึ้นของจำนวนผู้เรียนสายสามัญทุกปี

ในเชิงการวางแผน ควรตรวจสอบจำนวนที่นั่ง หลักสูตรที่เปิดรับ ความสนใจของผู้เรียน ความสะดวกในการเดินทาง และความต้องการทักษะของสถานประกอบการในพื้นที่ เพื่อประกอบการแนะแนวและพัฒนาหลักสูตร ไม่ควรกำหนดว่าสายใดดีกว่าจากสัดส่วนเพียงค่าเดียว

กราฟนี้ใช้จำนวนผู้เรียนที่กำลังศึกษาอยู่ ไม่ใช่เฉพาะผู้เข้าใหม่ และไม่ได้ติดตามผู้จบ ม.3 รุ่นเดียวกัน จึงไม่ควรเรียกตัวเลขนี้ว่าอัตราการเรียนต่อสายอาชีพ หากต้องการอัตราดังกล่าวต้องมีผลติดตามผู้จบและผู้เข้าเรียนต่อที่ตรงรุ่น

4.6 อัตราส่วนนักเรียนต่อครูและความครอบคลุมข้อมูล

อัตราส่วนนักเรียนต่อครูใช้จำนวนนักเรียนในสถานศึกษาที่มีข้อมูลครู หารด้วยจำนวนครูผู้สอนในสถานศึกษาชุดเดียวกัน ไม่รวมผู้บริหารและบุคลากรอื่นในตัวหาร เพื่อให้หน่วยนับและขอบเขตสอดคล้องกัน

ตารางที่ 4.9 อัตราส่วนนักเรียนต่อครูในชุดข้อมูลที่มีครู

ปี	สถานศึกษา แห่ง	นักเรียน คน	ครูผู้สอน คน	นักเรียน ต่อครู 1 คน	ครอบคลุมผู้เรียน %
2565	716	157,009	2,012	78.04	57.26
2566	972	212,634	7,369	28.86	79.98
2567	764	159,752	1,569	101.82	62.07
2568	978	214,018	8,823	24.26	85.87
2569	972	195,539	10,355	18.88	81.49

ที่มา: AGG_TEACHER_YEAR_2565_2569 และ AGG_STUDENT_YEAR_2565_2569;

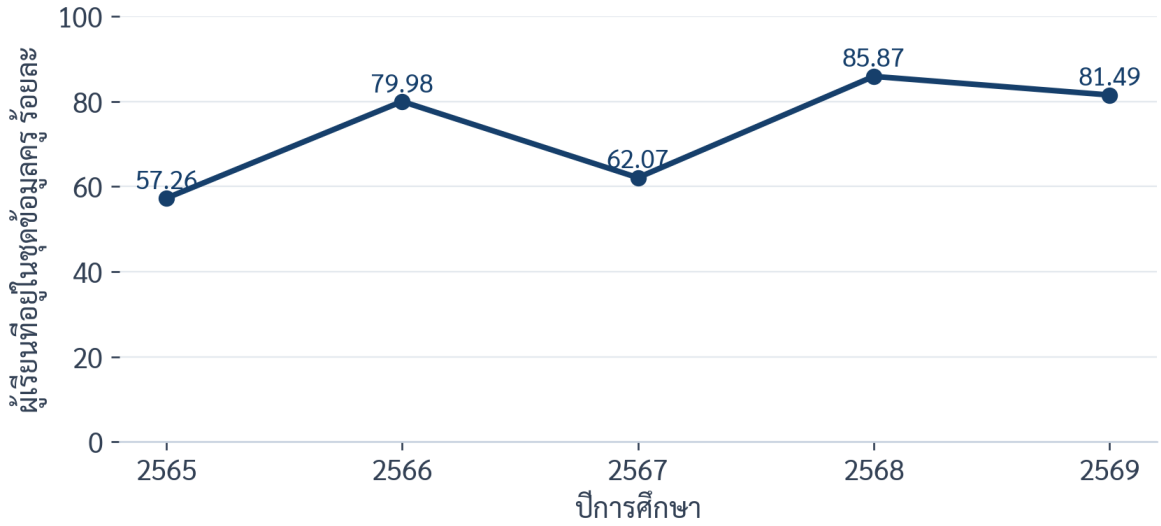
ร้อยละความครอบคลุมใช้จำนวนนักเรียนในชุดข้อมูลครูหารด้วยผู้เรียนทั้งหมดในฐานปี 2569 ชุดข้อมูลครูครอบคลุมสถานศึกษา 972 แห่ง มีนักเรียน 195,539 คน และครูผู้สอน 10,355 คน คิดเป็นอัตราส่วนนักเรียนต่อครู 18.88 ต่อ 1 และครอบคลุมผู้เรียนร้อยละ 81.49 ของจำนวนผู้เรียนทั้งหมดในฐานข้อมูลจังหวัด

ข้อมูลย้อนหลังมีความครอบคลุมและจำนวนครูต่างกันมาก โดยปี 2565 และ 2567 มีครูในฐานต่ำกว่าปีอื่นอย่างชัดเจน จึงไม่ควรตีความว่าอัตราส่วนที่ลดลงในปี 2569 แสดงว่าการจัดสรรครูดีขึ้นทั้งหมด ควรใช้ปีล่าสุดวิเคราะห์ภาระการให้บริการ และเปรียบเทียบย้อนหลังเฉพาะสถานศึกษาที่มีข้อมูลครบและนิยามเหมือนกัน

สูตร = นักเรียนในสถานศึกษาที่มีข้อมูลครู ÷ ครูผู้สอนในสถานศึกษาชุดเดียวกัน อัตราส่วนนี้ไม่ใช่เกณฑ์อัตรากำลังตามระเบียบ และไม่ยืนยันว่าครูครบวิชาหรือครบชั้น

4.6.1 ความครอบคลุมของข้อมูลกับการแปลผลภาระครู

แผนภาพที่ 4.5 ความครอบคลุมผู้เรียนในชุดข้อมูลครู ปี 2565–2569

ที่มา: จำนวนนักเรียนในชุดข้อมูลครูหารด้วยผู้เรียนทั้งหมดในฐานจังหวัด ตามตารางที่ 4.9

ความครอบคลุมของข้อมูลครูเปลี่ยนแปลงระหว่างปีอย่างชัดเจน จากร้อยละ 57.26 ในปี 2565 เป็นร้อยละ 79.98 ในปี 2566 ก่อนลดเป็นร้อยละ 62.07 ในปี 2567 และเพิ่มขึ้นในช่วงหลัง การแกว่งของขอบเขตข้อมูลทำให้การเปรียบเทียบอัตรานักเรียนต่อครูย้อนหลังต้องระมัดระวัง

ปี 2569 ครอบคลุมผู้เรียนร้อยละ 81.49 ยังเหลือผู้เรียนในฐานอีกร้อยละ 18.51 ที่ไม่ได้อยู่ในขอบเขตตัวตั้งของอัตรานักเรียนต่อครู ดังนั้นอัตรา 18.88 ต่อ 1 จึงเป็นค่าของชุดข้อมูลที่มีครู ไม่ใช่อัตราของทุกสถานศึกษาในจังหวัด การนำไปวางแผนอัตรากำลังควรตรวจสอบเพิ่มตามระดับชั้น วิชาที่สอน ขนาดสถานศึกษา และบริบทพื้นที่ เพราะอัตราเฉลี่ยที่ต่ำอาจอยู่ร่วมกับการขาดครูบางวิชาหรือบางโรงเรียนได้ เช่นเดียวกับอัตราเฉลี่ยที่สูงซึ่งยังไม่เพียงพอจะตัดสินว่าทุกสถานศึกษามีภาระเท่ากัน

แนวทางพัฒนาข้อมูลคือจัดชุดสถานศึกษาที่มีข้อมูลผู้เรียนและครูครบปีเดียวกัน ระบุจำนวนครูผู้สอนแยกจากผู้บริหารและบุคลากรอื่น และสร้างชุดเปรียบเทียบสถานศึกษาเดิมต่อเนื่องหลายปีก่อนสรุปว่าภาระการสอนเพิ่มหรือลดลงจากการเปลี่ยนอัตราส่วน

4.7 สัดส่วนผู้เรียนพิการในฐานข้อมูลการศึกษา

สัดส่วนผู้เรียนพิการคำนวณจากรายการผู้เรียนที่มีประเภทความพิการตามนิยามของฐาน หารด้วยรายการผู้เรียนทั้งหมดในขอบเขตเดียวกัน แล้วคูณ 100 ใช้เพื่ออธิบายโครงสร้างผู้เรียนและความต้องการบริการสนับสนุน ไม่ใช่อัตราการเข้าถึงการศึกษาของประชากรพิการทั้งหมด

ตารางที่ 4.10 สัดส่วนรายการผู้เรียนพิการจำแนกระดับ ปี 2569

ระดับการศึกษา	รายการผู้เรียนทั้งหมด	รายการผู้เรียนพิการ	สัดส่วน ร้อยละ
ก่อนประถมศึกษา	40,966	838	2.05
ประถมศึกษา	79,918	8,495	10.63
มัธยมศึกษาตอนต้น	48,346	2,551	5.28
มัธยมศึกษาตอนปลาย	27,903	50	0.18
การศึกษานอกระบบ	23,888	155	0.65
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	12,562	11	0.09
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	6,173	6	0.10
ปริญญาตรี	188	0	0.00
รวม	239,944	12,106	5.05

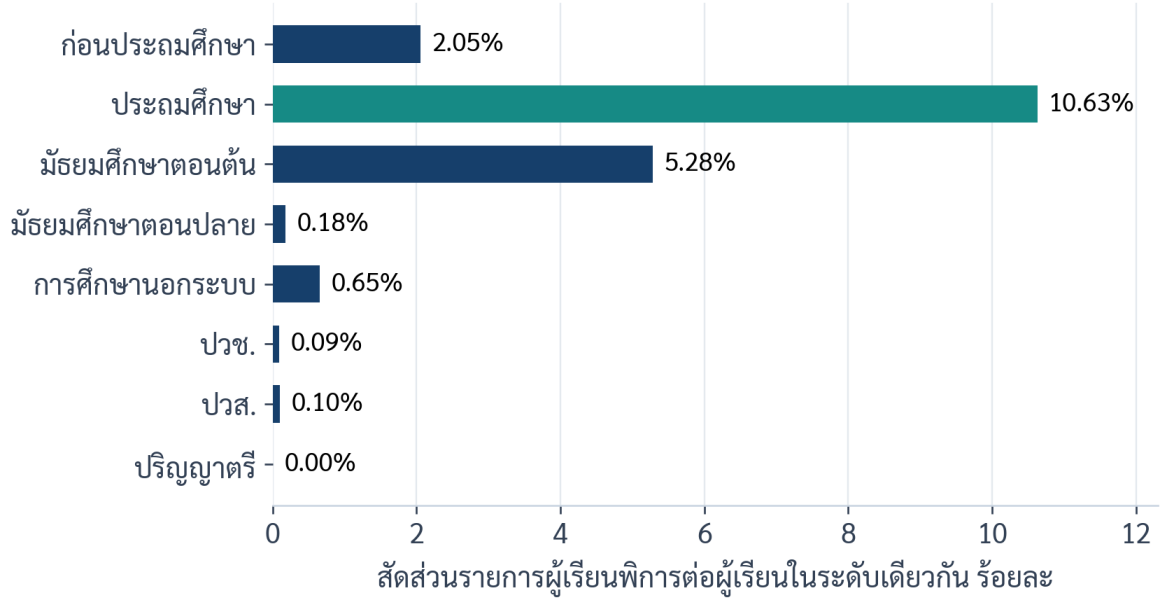
ที่มา: agg_disability_education_group_2569.csv และ agg_disability_overview_2569.csv;
หน่วยนับเป็นรายการลงทะเบียนหลังตัดรายการซ้ำตามกติกาของชุดข้อมูล

ปี 2569 มีรายการผู้เรียนพิการ 12,106 รายการ คิดเป็นร้อยละ 5.05 ของรายการผู้เรียนทั้งหมด 239,944 รายการ โดยระดับประถมศึกษามี 8,495 รายการ คิดเป็นร้อยละ 10.63 ของผู้เรียนระดับประถมศึกษาในฐาน ส่วนจำนวนสถานศึกษาที่พบรายการผู้เรียนพิการเท่ากับ 813 แห่ง จำนวนบุคคลพิการไม่ซ้ำในฐานมี 12,103 คน ต่างจากจำนวนรายการลงทะเบียน 3 รายการ เนื่องจากบางบุคคลมีมากกว่าหนึ่งรายการ การใช้ข้อมูลวางแผนบริการรายบุคคลจึงต้องยึดจำนวนบุคคลไม่ซ้ำและตรวจสอบสถานศึกษาที่รับผิดชอบ

การตีความ: ค่าน้อยในระดับที่สูงขึ้นยังสรุปไม่ได้ว่าผู้เรียนพิการออกจากระบบ ต้องมีข้อมูลติดตามรายบุคคลและการรายงานความพิการที่เทียบกันได้ก่อน

4.7.1 ความต้องการบริการสนับสนุนผู้เรียนพิการ

แผนภาพที่ 4.6 สัดส่วนรายการผู้เรียนพิการในแต่ละระดับ ปี 2569

ที่มา: agg_disability_education_group_2569.csv ฐานของแต่ละแท่งคือผู้เรียนในระดับเดียวกัน

ระดับประถมศึกษามีสัดส่วนรายการผู้เรียนพิการสูงที่สุดในข้อมูลที่นำเสนอ คือร้อยละ 10.63 รองลงมาคือมัธยมศึกษาตอนต้นร้อยละ 5.28 และก่อนประถมศึกษาร้อยละ 2.05 จึงควรพิจารณาความพร้อมด้านบุคลากร สื่อ อุปกรณ์ และการสนับสนุนที่เหมาะกับความต้องการเฉพาะของผู้เรียนในระดับเหล่านี้

สัดส่วนภายในระดับแตกต่างจากสัดส่วนของผู้เรียนพิการทั้งหมด ตัวเลขร้อยละ 10.63 หมายถึงประมาณ 11 รายการในทุก 100 รายการของผู้เรียนประถมศึกษา ขณะที่ผู้เรียนพิการระดับประถมศึกษาจำนวน 8,495 รายการคิดเป็นประมาณร้อยละ 70.17 ของรายการผู้เรียนพิการทั้งหมดในฐานค่าที่ต่ำในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษาอาจเกี่ยวข้องกับหลายปัจจัย เช่น รูปแบบบริการ การบันทึกข้อมูล หรือการเปลี่ยนสถานศึกษา จึงควรติดตามความต่อเนื่องเป็นรายบุคคลก่อนสรุปว่าผู้เรียนพิการไม่ได้เรียนต่อ และควรใช้จำนวนบุคคลไม่ซ้ำเมื่อต้องการวางแผนช่วยเหลือรายคน ข้อมูลชุดนี้ยังไม่มีผลการได้รับความช่วยเหลือหรือประชากรพิการวัยเรียนทั้งหมด จึงประเมินได้เฉพโครงสร้างของผู้เรียนที่อยู่ในฐาน ไม่สามารถคำนวณร้อยละการได้รับบริการครบถ้วนหรืออัตราการเข้าเรียนของเด็กพิการทั้งจังหวัดได้

4.8 ดัชนีผลสัมฤทธิ์เทียบระดับประเทศ

ใช้ผลต่างคะแนนเฉลี่ยจังหวัดกับประเทศในวิชา ระดับชั้น และปีผลสอบเดียวกัน ค่าบวกหมายถึงจังหวัดสูงกว่าประเทศและค่าลบหมายถึงต่ำกว่า ไม่ใช้คะแนนเฉลี่ยข้ามประเภทการทดสอบมารวมเป็นดัชนีเดียว

ตารางที่ 4.11 ผลต่างคะแนน O-NET ปีการศึกษา 2568 หน่วย คะแนน

ชั้นและวิชา	จังหวัด	ประเทศ	ผลต่าง
ป.6 ภาษาไทย	44.62	47.60	-2.98
ป.6 ภาษาอังกฤษ	28.44	33.58	-5.14
ป.6 คณิตศาสตร์	22.52	24.90	-2.38
ม.3 ภาษาไทย	45.96	47.60	-1.64
ม.3 ภาษาอังกฤษ	29.06	32.46	-3.40
ม.3 คณิตศาสตร์	24.21	26.81	-2.60
ม.3 วิทยาศาสตร์	32.87	33.95	-1.08
ม.6 ภาษาไทย	38.13	40.32	-2.19
ม.6 สังคมศึกษา ฯ	35.55	36.96	-1.41
ม.6 ภาษาอังกฤษ	24.39	30.15	-5.76
ม.6 คณิตศาสตร์	18.82	21.00	-2.18
ม.6 วิทยาศาสตร์	31.46	31.99	-0.53

ที่มา: AGG_ASSESSMENT_SERIES_2560_2568

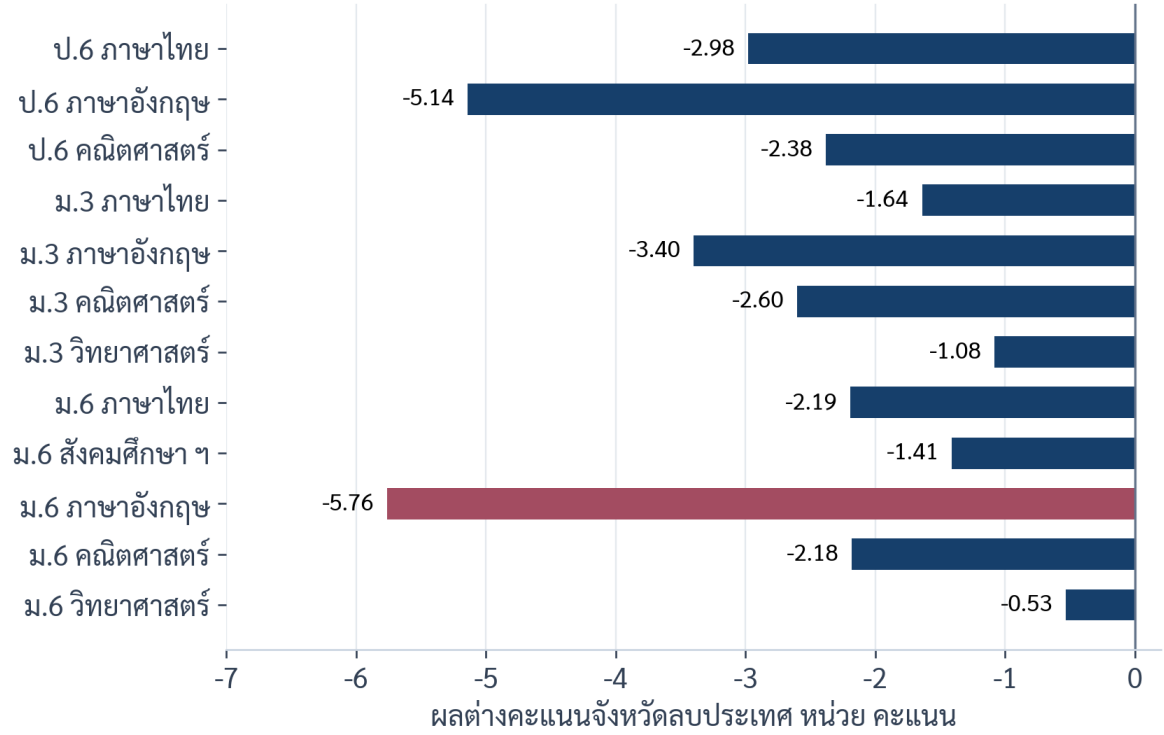
ตารางที่ 4.12 ผลต่างคะแนน NT RT และ V-NET ปี 2568

การประเมินและองค์ประกอบ	จังหวัด	ประเทศ	ผลต่าง
NT รวม 2 ด้าน	52.56	52.32	+0.24
RT รวม 2 ด้าน	80.17	78.57	+1.60
V-NET สมรรถนะในการเข้าสู่อาชีพ	41.75	42.12	−0.37

O-NET ที่แสดงต่ำกว่าประเทศทุกวิชา โดยภาษาอังกฤษ ม.6 ต่าง −5.76 คะแนน ส่วน NT และ RT รวม 2 ด้านสูงกว่าประเทศ ควรติดตามรายมาตรฐานการเรียนรู้ประกอบ ผลต่างมีหน่วยเป็นคะแนน

4.8.1 ช่องว่างคะแนนและประเด็นพัฒนาการเรียนรู้

แผนภาพที่ 4.7 ผลต่างคะแนน O-NET จังหวัดกับประเทศ ปี 2568

ที่มา: AGG_ASSESSMENT_SERIES_2560_2568

แท่งทุกแท่งอยู่ทางซ้ายของศูนย์ แสดงว่าคะแนนเฉลี่ยจังหวัดต่ำกว่าประเทศในทุกรายการที่นำมาแสดง ภาษาอังกฤษ ม.6 มีผลต่างมากที่สุด −5.76 คะแนน รองลงมาคือภาษาอังกฤษ ป.6 −5.14 คะแนน ส่วนวิทยาศาสตร์ ม.6 มีระยะห่างน้อยที่สุด −0.53 คะแนน ผลดังกล่าวใช้ระบุรายวิชาที่ควรตรวจสอบเชิงลึก เช่น ผลรายมาตรฐานการเรียนรู้ ลักษณะข้อสอบ และกลุ่มผู้เข้าสอบ ก่อนออกแบบกิจกรรมพัฒนา การมีช่องว่างคะแนนมากยังไม่ยืนยันสาเหตุ และการมีช่องว่างน้อยไม่ได้หมายความว่าคะแนนอยู่ในระดับที่พึงประสงค์แล้ว

เมื่อพิจารณาร่วมกับ NT และ RT ซึ่งผลรวมสองด้านสูงกว่าประเทศ ควรติดตามความต่อเนื่องของทักษะพื้นฐานในแต่ละช่วงชั้น โดยไม่สรุปว่าเป็นพัฒนาการของนักเรียนกลุ่มเดิม เพราะการทดสอบต่างประเภทและผู้เข้าสอบต่างรุ่นกัน

4.9 ประเด็นสำหรับการวางแผนและข้อมูลที่ต้องพัฒนา

ผลการคำนวณชี้ประเด็นสำหรับการวางแผน 4 ด้าน ได้แก่ ฐานประชากรวัยเรียนที่ลดลง การติดตามโอกาสเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ความต้องการบริการสนับสนุนผู้เรียนพิการ และผลสัมฤทธิ์รายวิชาที่ควรพัฒนา การกำหนดมาตรการควรใช้ข้อมูลรายพื้นที่และกลุ่มเป้าหมายประกอบโดยไม่อาศัยอันดับหรือค่าเฉลี่ยเพียงค่าเดียว

ตารางที่ 4.13 สรุปดัชนีสำคัญและปีข้อมูล

รายการ	ค่า	ปีข้อมูล
ประชากรอายุ 3–17 ปี	234,102 คน	2568
อัตราเข้าเรียนอย่างหยาบ ประถมศึกษา	92.43%	2568
อัตราเข้าเรียนอย่างหยาบ ม.ต้น	93.09%	2568
อัตราเข้าเรียนอย่างหยาบ ม.ปลายรวม ปวช.	78.63%	2568
ดัชนีหญิงต่อชาย ม.ปลายรวม ปวช.	1.202	2568
สัดส่วนผู้เรียนสามัญต่ออาชีพ	68.96 : 31.04	2569
นักเรียนต่อครูในชุดที่มีข้อมูลครู	18.88 : 1	2569
สัดส่วนรายการผู้เรียนพิการ	5.05%	2569

ข้อมูลที่ควรพัฒนาต่อ ได้แก่ ประชากรรายอายุปี 2569 ผู้เรียนจำแนกอายุและถิ่นที่อยู่อาศัย ผลติดตามเด็กนอกระบบ ผลการศึกษาต่อ และฐานผู้เรียนที่ตรงรุ่นสำหรับคำนวณอัตราการสำเร็จการศึกษา ส่วนข้อมูลห้องเรียน คอมพิวเตอร์ และรหัสอินเทอร์เน็ตควรตรวจนิยามและค่าผิดสังเกตก่อนจัดทำดัชนีทรัพยากรเพิ่มเติม

เมื่อได้รับประชากรปี 2569 สามารถปรับตารางที่ 4.2–4.6 และตารางสรุปให้เป็นปีล่าสุดได้โดยใช้สูตรเดิม ไม่ใช้ค่าประชากรปีก่อนแทนโดยอัตโนมัติ และไม่นำอัตราเข้าเรียนอย่างหยาบไปคำนวณกลับเป็นจำนวนเด็กนอกระบบ

4.9.1 การเชื่อมดัชนีสู่ประเด็นติดตามของจังหวัด

ด้านโอกาสทางการศึกษา ควรใช้ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นจุดเริ่มต้นในการติดตามเส้นทางหลังจบ ม.3 โดยรวบรวมผลการเรียนต่อทั้งสายสามัญ สายอาชีพ รูปแบบอื่น และการศึกษานอกจังหวัดให้ครอบคลุม การติดตามนี้จะช่วยแยกผู้ที่อยู่ระหว่างเปลี่ยนเส้นทางการศึกษาออกจากผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือในการกลับเข้าสู่การเรียนรู้

ด้านความเสมอภาค ควรวิเคราะห์ความต่างของอัตราเข้าเรียนระหว่างเพศในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายร่วมกับข้อมูลครัวเรือน การทำงาน การเดินทาง และผลการแนะแนว โดยถือว่าเป็นประเด็นสำหรับตรวจสอบ มิใช่ข้อสรุปว่าผู้เรียนชายมีปัญหาจากสาเหตุเดียว ข้อมูลรายบุคคลและการประสานสถานศึกษาจะช่วยให้มาตรการตรงกับอุปสรรคจริงมากขึ้น

ด้านทรัพยากร ควรยกระดับความครบถ้วนของฐานข้อมูลครูก่อนใช้แนวโน้มระยะยาวประกอบการจัดสรรอัตรากำลัง และแยกการประเมินครูตามวิชาและช่วงชั้นออกจากอัตราเฉลี่ยทั้งจังหวัด ในส่วนห้องเรียน คอมพิวเตอร์ และอินเทอร์เน็ต ต้องยืนยันค่าที่หมายถึงไม่มีข้อมูลและค่ารหัสก่อนนำมาคำนวณ เพื่อไม่ให้ค่าผิดสังเกตมีผลต่อการจัดลำดับความต้องการ

ด้านการสนับสนุนผู้เรียนพิการ ควรเชื่อมข้อมูลบุคคลไม่ซ้ำกับประเภทความต้องการจำเป็น สถานศึกษาที่รับผิดชอบ และผลการได้รับความช่วยเหลือ แล้วติดตามการเปลี่ยนผ่านจากระดับประถมศึกษาสู่มัธยมศึกษา การมีรายการผู้เรียนในฐานเป็นเพียงจุดเริ่มต้นของการวางแผน ยังต้องมีผลการให้บริการและความต่อเนื่องของการศึกษาเพื่อประเมินความครอบคลุม

ด้านคุณภาพการเรียนรู้ ควรใช้ผลต่างคะแนนเป็นข้อมูลคัดเลือกประเด็นสำหรับการพัฒนารายวิชา โดยตรวจสอบผลรายมาตรฐานและผู้เข้าสอบเพิ่มเติม พร้อมกำหนดผลที่ต้องการติดตามให้สอดคล้องกับช่วงชั้น ไม่ใช้คะแนนรวมข้ามการทดสอบเป็นเป้าหมายเดียว เพราะมาตรวัดและกลุ่มผู้เข้าสอบแตกต่างกัน

ในการปรับปรุงเล่มครั้งต่อไป ควรบันทึกวันที่อ้างอิง แหล่งข้อมูล นิยามตัวตั้งและตัวหาร จำนวนสถานศึกษาที่ครอบคลุม และรายการที่ยังรอยืนยันไว้กับแต่ละดัชนี เมื่อมีประชากรปี 2569 ให้คำนวณอัตราและดัชนีที่เกี่ยวข้องใหม่โดยใช้ปีเดียวกัน และเก็บรุ่นข้อมูลที่ใช้คำนวณไว้เพื่อให้ตรวจสอบย้อนกลับได้

ภาคผนวก

4.10 นิยามการคำนวณและแหล่งข้อมูล

นิยามและวิธีคำนวณ

อัตราเข้าเรียนอย่างหยาบ = ผู้เรียนทุกอายุในระดับที่กำหนด ÷ ประชากรช่วงอายุอ้างอิง × 100; ขอบเขตในระบบแยกหน่วยงานรหัส 12 และกลุ่มการศึกษานอกระบบออก

ดัชนีความเสมอภาคระหว่างเพศ = อัตราเข้าเรียนอย่างหยาบของหญิง ÷ อัตราของชาย; คำนวณจากค่าจริงก่อนปัดเศษ แสดงดัชนี 3 ตำแหน่ง

สัดส่วนสายอาชีพ = ผู้เรียน ปวช.1–ปวช.3 ÷ (ผู้เรียน ม.4–ม.6 + ผู้เรียน ปวช.1–ปวช.3) × 100

นักเรียนต่อครู = นักเรียนในสถานศึกษาที่มีข้อมูลครู ÷ ครูผู้สอนในสถานศึกษาชุดเดียวกัน

สัดส่วนรายการผู้เรียนพิการ = รายการผู้เรียนพิการ ÷ รายการผู้เรียนทั้งหมดในขอบเขตเดียวกัน × 100

ผลต่างคะแนน = คะแนนเฉลี่ยจังหวัด − คะแนนเฉลี่ยประเทศ ในปี ระดับ และวิชาเดียวกัน

ตัวเลขร้อยละและอัตราส่วนแสดง 2 ตำแหน่ง ยกเว้นดัชนีหญิงต่อชายแสดง 3 ตำแหน่ง

เครื่องหมายรอข้อมูลหมายถึงยังไม่คำนวณ ไม่ใช่ค่าศูนย์

แหล่งข้อมูลประกอบการคำนวณ

ไฟล์ประชากรรายอายุจังหวัดศรีสะเกษ ปี 2565–2568 ข้อมูลเดือนมิถุนายน แยกเพศและสัญชาติตามไฟล์ที่แนบประกอบการจัดทำเล่ม

ฐานข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ: AGG_STUDENT_CUBE_2565_2569, AGG_STUDENT_YEAR_2565_2569 และ AGG_TEACHER_YEAR_2565_2569

ข้อมูลผู้เรียนพิการ: agg_disability_overview_2569.csv, agg_disability_education_group_2569.csv และ disability_data_quality_2569.csv

ผลสัมฤทธิ์: AGG_ASSESSMENT_SERIES_2560_2568 และ ISSUES_ASSESSMENT

โฟลเดอร์ฐานข้อมูล: https://drive.google.com/drive/folders/1FEbWfLuu-w4nWQYIold5utfuvOejf-t3

[1] UNESCO Institute for Statistics. Gross enrolment ratio. https://uis.unesco.org/en/glossary-term/gross-enrolment-ratio

[2] UNESCO Institute for Statistics. Parity indices. https://databrowser.uis.unesco.org/resources/glossary/3197

ฐานข้อมูลด้านการศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ

https://shorturl.asia/t2fqbv

ระบบระบบสารสนเทศการศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ

https://shorturl.asia/s0q2y2

คณะผู้จัดทำ

ฝ่ายอำนวยการ

นายสมาน เวียงปฏิ	ศึกษาธิการจังหวัดศรีสะเกษ
นายทรงพล สมภาค	รองศึกษาธิการจังหวัดศรีสะเกษ
นางสาวศิราณี ศักรินพานิชกุล	รองศึกษาธิการจังหวัดศรีสะเกษ
พันจ่าตรีพิสิฐ รักพรม	รองศึกษาธิการจังหวัดศรีสะเกษ

ฝ่ายดำเนินการจัดทำ

กลุ่มนโยบายและแผน สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดศรีสะเกษ

รวบรวมและเรียบเรียง

นางเพ็ญพิชญาษ์ สังข์วงษ์	ผู้อำนวยการกลุ่มนโยบายและแผน
นายทิพากร ทีน้ำคำ	ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผล
นางอุไรวรรณ โจมภาค	ศึกษานิเทศก์
นางกวิสรา ชื่นอุรา	ศึกษานิเทศก์
นายฐิติวัฒน์ ตยะพักตร์	นักวิชาการคอมพิวเตอร์ชำนาญการ
นางสาวชุติมันต์ เปี่ยมไพบูลย์	นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ
นายจีรวัตร อรสินทร์	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ

พิสูจน์อักษร

นางเพ็ญพิชญาษ์ สังข์วงษ์	ผู้อำนวยการกลุ่มนโยบายและแผน
นางสาวชุติมันต์ เปี่ยมไพบูลย์	นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ

ออกแบบ

นายฐิติวัฒน์ ตยะพักตร์	นักวิชาการคอมพิวเตอร์ชำนาญการ
นายจีรวัตร อรสินทร์	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ